

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)

19. maj 2021*

»Dumping – import af visse varer af støbejern med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – annullationssøgsmål – formaliteten – sammenslutning – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse – konstatering af skade – beregning af importmængden – makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer – stikprøver – beregning af EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger – koncerninterne priser – årsagsforbindelse – analyse af, hvad skaden kan tilskrives og ikke kan tilskrives – ingen skadesanalyse opdelt efter segmenter – vurdering af betydningen af prisunderbuddet – fortrolig behandling af oplysninger – ret til forsvar – VKN-metoden – varernes sammenlignelighed – beregning af normalværdien – referenceland – justering for moms – fastsættelse af salgsomkostninger, generelle omkostninger og administrationsomkostninger samt fortjeneste«

I sag T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Beijing (Kina), og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilag I¹, ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved T. Maxian Rusche og P. Němečková, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

EJ Picardie, Saint-Crépin-Ibouwillers (Frankrig), og de øvrige intervenienter, hvis navne fremgår af bilag II², ved solicitors U. O'Dwyer og B. O'Connor og advokat M. Hommé,

intervenienter,

angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/140 af 29. januar 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse

* Processprog: engelsk.

¹ Listen over de øvrige sagsøgere er kun vedlagt den version, der meddeles parterne.

² Listen over de øvrige intervenienter er kun vedlagt den version, der meddeles parterne.

varer af støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Indien (EUT 2018, L 25, s. 6), for så vidt som denne gennemførelsesforordning vedrører sagsøgerne,

har

RET TEN (Fjerde Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne L. Madise, P. Nihoul (refererende dommer), R. Frendo og J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitssekretær: fuldmægtig E. Artemiou,

på grundlag af retsforhandlingernes skriftlige del og efter retsmødet den 29. juni 2020,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- 1 Den 31. oktober 2016 modtog Europa-Kommissionen i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«), en klage med henblik på indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Republikken Indien.
- 2 Denne klage blev indgivet af syv producenter i Den Europæiske Union, nemlig Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA og Ulefos Oy (herefter »klagerne«). Klagen blev støttet af to EU-producenter, nemlig EJ Picardie og Montini SpA.
- 3 Ved meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 10. december 2016 (EUT 2016, C 461, s. 22) indledte Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende den pågældende import.
- 4 Den af undersøgelsen omhandlede vare bestod i »visse varer af gråt støbejern med flagegrakit (»gråt støbejern« eller »gråjern«) eller støbejern med kuglegrakit (»duktilt støbejern«) samt dele deraf[, idet disse] artikler er af en art, der anvendes til at dække systemer på og under jordoverfladen, og/eller åbninger til systemer på og under jordoverfladen, samt at give adgang til systemer på og under jordoverfladen, og/eller levere udsyn til systemer på og under jordoverfladen« (herefter »den pågældende vare«).
- 5 Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2015 til den 30. september 2016 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser med relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2013 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (herefter »den betragtede periode«).

- 6 Den 16. august 2017 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2017/1480 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2017, L 211, s. 14, herefter »den midlertidige forordning«). Kommissionen konstaterede foreløbigt ikke nogen dumping vedrørende importen med oprindelse i Republikken Indien.
- 7 Ved afslutningen af antidumpingproceduren vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2018/140 af 29. januar 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Indien (EUT 2018, L 25, s. 6, herefter »den anfægtede forordning«).
- 8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (herefter »CCCME«) er en sammenslutning i henhold til kinesisk ret, hvis medlemmer omfatter eksporterende producenter af den pågældende vare. CCCME deltog i den administrative procedure, der førte til udstedelsen af den anfægtede forordning.
- 9 De øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, er ni kinesiske eksporterende producenter, hvoraf Kommissionen udvalgte to til at indgå i den stikprøve af de kinesiske eksporterende producenter, som blev lagt til grund med henblik på undersøgelsen.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. april 2018 har CCCME og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, anlagt den foreliggende sag. Der er indgivet svarskrift, replik og duplik henholdsvis den 22. august 2018, den 12. november 2018 og den 23. februar 2019.
- 11 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 26. juli 2018 har EJ Picardie og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag II, anmodet om tilladelse til at intervenere i denne sag til støtte for Kommissionens påstande. Ved kendelse afsagt den 24. oktober 2018 har formanden for Rettens Første Afdeling givet tilladelse til denne intervention.
- 12 Den 13. december 2018 har intervenienterne indleveret deres interventionsindlæg til Rettens Justitskontor. Sagsøgerne og Kommissionen har fremsat deres bemærkninger til dette indlæg den 24. januar 2019.
- 13 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Fjerde Afdeling, hvortil denne sag er blevet henvist.
- 14 Efter forslag fra Fjerde Afdeling har Retten i henhold til procesreglementets artikel 28 besluttet at henvise sagen til et udvidet dommerkollegium.
- 15 Efter forslag fra den refererende dommer har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 89, stillet parterne skriftlige spørgsmål og anmodet Kommissionen om at fremlægge et dokument. Parterne har besvaret disse spørgsmål og efterkommet anmodningen om fremlæggelse af et dokument inden for den fastsatte frist.

- 16 Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 29. juni 2020.
- 17 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne og de medlemmer af CCCME, der nævnes i bilag A.2.
 - Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 18 Sagsøgerne har ligeledes anmodet Retten om som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse at pålægge Kommissionen at fremlægge beregningerne og kildedataene vedrørende importmængden, skaden og dumpingmargenen for de kinesiske og indiske eksporterende producenter.
- 19 Kommissionen har, støttet af intervenienterne, har nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises.
 - Subsidiært afvises sagen delvist.
 - Mere subsidiært: frifindelse.
 - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

- 20 Kommissionen har, støttet af intervenienterne, til støtte for afvisningen af det søgsmål, der er anlagt for Retten, rejst flere formalitetsindsigelser vedrørende følgende:
- Stævningens manglende klarhed og præcision (den første formalitetsindsigelse, der er rejst principalt).
 - CCCME's manglende mulighed for at handle på egne vegne og på vegne af medlemmerne (den anden og den tredje formalitetsindsigelse, der er rejst subsidiært).
 - Søgsmålet må afvises, for så vidt som det er anlagt af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I (den fjerde formalitetsindsigelse, der ligeledes er rejst subsidiært).
- 21 Disse formalitetsindsigelser undersøges i de følgende præmisser.

Stævningens manglende klarhed og præcision

- 22 Med den første formalitetsindsigelse har Kommissionen principalt gjort gældende, at søgsmålet skal afvises i det hele, eftersom stævningen ikke opfylder de mindstekrav til klarhed og præcision, der er fastsat i procesreglementets artikel 76, litra d), idet den sammenslutning af enheder, der har anfægtet den anfægtede forordning under samlebetegnelsen »sagsøgerne«, ikke gør det muligt at identificere de påstande, som hver enkelt har nedlagt i stævningen.
- 23 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til artikel 21 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, som i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, og procesreglementets artikel 76, litra d), skal stævningen navnlig indeholde sagsøgerens navn og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.
- 24 Disse oplysninger skal være så klare og præcise, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at træffe afgørelse i sagen, i givet fald uden andre oplysninger til støtte herfor (dom af 11.9.2014, Gold East Paper og Gold Huasheng Paper mod Rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, præmis 93).
- 25 I det foreliggende tilfælde har Kommissionen ikke gjort gældende, at sagsøgerne ikke er behørigt identificeret, eller at anbringenderne ikke er tilstrækkeligt klare, men har anført, at sagsøgerne med søgsmålet ikke har præciseret de anbringender, der påberåbes af hver enkelt sagsøger, skønt disse præciseringer er nødvendige for at vurdere betydningen af deres status for muligheden for at antage de fremsatte anbringender til realitetsbehandling.
- 26 Det skal i denne henseende bemærkes, at i modsætning til, hvad Kommissionen har anført, fremgår de væsentligste elementer vedrørende sammenhængen mellem sagsøgerne og de fremsatte anbringender af stævningen.
- 27 I stævningens punkt 1 præciseres det nemlig, at søgsmålet for det første er anlagt af CCCME i eget navn vedrørende visse påstande, for det andet af CCCME på vegne af sine medlemmer og for det tredje af ni kinesiske eksporterende producenter, der handler individuelt uden om CCCME.
- 28 Denne præsentation viser, at alene den annullationspåstand, som CCCME har fremsat i eget navn, er begrænset.
- 29 Omfanget af det søgsmål, som CCCME har anlagt i eget navn, identificeres i stævningens punkt 5 således, at det har til formål om at beskytte sammenslutningens proceduremæssige rettigheder, idet den i denne forbindelse har påberåbt sig en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, af retten til forsvar og af visse bestemmelser i grundforordningen, nemlig artikel 6, stk. 7, artikel 19, stk. 1-3, og artikel 20, stk. 2 og 4.
- 30 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, kan der således på grundlag af stævningen fastlægges en sammenhæng mellem anbringenderne og de sagsøgere, der har fremsat disse.
- 31 Det følger heraf, at Kommissionen kunne tilrettelægge sit forsvar under hensyntagen til betydningen af forskellene i sagsøgernes status for muligheden for at antage anbringenderne til realitetsbehandling og træffe afgørelse herom, og at Retten for sin del kan udøve sin prøvelse på et kvalificeret grundlag i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 24 ovenfor.

32 På denne baggrund skal den første formalitetsindsigelse forkastes.

Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af CCCME i eget navn

- 33 I stævningen har CCCME anført, at sammenslutningen handler i eget navn for at beskytte de proceduremæssige rettigheder, som den er blevet tillagt under undersøgelsen i medfør af den grundforordningen.
- 34 Kommissionen har, støttet af intervenienterne, gjort gældende, at søgsmålet må afvises i denne henseende, eftersom CCCME ikke er en sammenslutning, der repræsenterer medlemmernes interesse, men repræsenterer Folkerepublikken Kina. CCCME kan derfor ikke påberåbe sig de proceduremæssige rettigheder, som i henhold til grundforordningen indrømmes repræsentative sammenslutninger og interesserede parter, men skal i medfør af denne forordning indrømmes status som repræsentant for eksportlandet, hvilket maksimalt giver det en oplysningsret.
- 35 Til støtte for dette standpunkt, som er fremsat subsidiært og udgør den anden formalitetsindsigelse, der er rejst i forhold til muligheden for at antage søgsmålet til realitetsbehandling, har Kommissionen og intervenienterne anført følgende forhold.
- 36 For det første godtgør artikel 4 i CCCME's vedtægt, idet den fastsætter, at sammenslutningen handler under tilsyn, forvaltning og faglig rådgivning fra det kinesiske ministerium for civile anliggender og det kinesiske handelsministerium, at CCCME er en arbejdsgruppe under den kinesiske forvaltning og ikke en erhvervsmæssig sammenslutning.
- 37 For det andet mødes medlemmerne af CCCME's generalforsamling kun én gang hvert femte år, som det fremgår af artikel 16 i sammenslutningens vedtægter, selv om nævnte forsamling beskrives som sammenslutningens øverste myndighed og i medfør heraf skal have de beføjelser, der er opregnet i artikel 14 i CCCME's vedtægter.
- 38 For det tredje er de kinesiske handelskamre oprettet som følge af en omorganisering af de statslige institutioner og det kinesiske kommunistparti. Deres rolle som en forlængelse af partiet og de offentlige myndigheder er imidlertid ikke blevet grundlæggende ændret ved denne omorganisering. Deres adfærd bestemmes fortsat af de offentlige myndigheder, og de har således ikke den fornødne uafhængighed til at kunne anses for repræsentative sammenslutninger.
- 39 For det fjerde styres CCCME af det nationale kontor, der har kompetence til at forvalte sammenslutninger, i henhold til den kinesiske lovgivning, der finder anvendelse for sammenslutningerne, hvilket indebærer, at denne sammenslutning ikke kan tage initiativer eller forsvare et standpunkt uden forudgående tilladelse fra Folkerepublikken Kina.
- 40 For det femte godtgøres de snævre forbindelser med det kinesiske handelsministerium af interventionen fra en vicedirektør i ministeriet under et møde, som CCCME afholdt den 9. december 2016, for at analysere den undersøgelse, som Kommissionen på daværende tidspunkt påtænkte, og som førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning. Hvad angår denne intervention, der godtgøres af et referat fra nævnte møde, som sagsøgerne har fremlagt, har Kommissionen præciseret, at den underbygger den omstændighed, at CCCME's deltagelse i undersøgelsen var et middel for Folkerepublikken Kina til at overvåge afviklingen heraf. Med henblik på en sådan kontrol var CCCME systematisk til stede ved de kontroller, som

Kommissionens embedsmænd foretog i de kinesiske eksporterende producenters hovedsæde. Disse eksporterende producenter tilsendte i øvrigt CCCME en kopi af al mailkorrespondance med Kommissionen, selv om de ikke er medlemmer af CCCME.

- 41 Intervenienterne har for deres del gjort gældende, at CCCME efter instrukser fra Folkerepublikken Kina gennemfører en strategi, der tilsigter at svække legitimiteten af de handelsbeskyttelsesforanstaltninger, som Unionen og Verdenshandelsorganisationen (WTO) vedtager. I den foreliggende tvist ses dette ved, at CCCME har anmodet om at opnå to grundlæggende ændringer, nemlig dels en udvidelse af Rettens prøvelse af lovligheden af den anfægtede forordning, dels indrømmelse af fuldstændig aktindsigt i de fortrolige oplysninger i Kommissionens sagsakter oprettet ved undersøgelsen.
- 42 For det sjette har intervenienterne gjort gældende, at CCCME på sit websted selv præsenterer sig som en organisation, hvis formål er at tilpasse og regulere det nationale markedsøkonomiske system. De har i denne forbindelse anført, at der er nedsat et arbejdsudvalg for erhvervsgrenens selvdisciplin inden for CCCME med henblik på at undgå skadelig konkurrence mellem kinesiske virksomheder inden for udenrigshandel og konstruktionen af udenlandske markeder.
- 43 For det syvende viser sagsøgernes erklæringer, at de 19 virksomheder, på hvis vegne CCCME angiveligt handler, ikke var medlemmer af denne enhed under undersøgelsen, men først blev medlemmer mellem december 2017 og januar 2018. På denne baggrund kan CCCME ikke påberåbe sig at være en egentlig repræsentativ sammenslutning for disse medlemmer. I øvrigt angives varer af støbejern ikke på CCCME's websted som en aktivitetsgren, der er dækket af denne sammenslutning.
- 44 Med henblik på afgørelsen skal det bemærkes, at den opgave, der påhviler Unionens retsinstanser, når de er forelagt en formalitetsindsigelse i forhold til et søgsmål eller en part i et søgsmål, er at afgøre, om de i retspraksis fastsatte krav vedrørende denne type indsigelse er opfyldt.
- 45 I det foreliggende tilfælde ses det, at det ifølge retspraksis for at afklare, om CCCME kan anlægge et søgsmål i eget navn, skal efterprøves, om sammenslutningen for det første har søgsmålskompetence og for det andet søgsmålsinteresse, som det kræves i medfør af artikel 263 TEUF (jf. i denne retning dom af 17.9.2015, Mory m.fl. mod Kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).

– Søgsmålskompetencen

- 46 Hvad angår søgsmålskompetencen bestemmer artikel 263, stk. 4, TEUF, at enhver fysisk eller juridisk person på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan indbringe en klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, mod retsakter, som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og mod retsakter, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.
- 47 Eftersom CCCME ikke var adressat for den anfægtede forordning, skal det afgøres, om denne sammenslutning, for så vidt som den tilsigter at beskytte sine proceduremæssige rettigheder ved at anlægge et søgsmål i eget navn, kan påberåbe sig det andet tilfælde, der er fastsat i artikel 263, stk. 4, TEUF, dvs. hvor sagsøgeren kan godtgøre, at vedkommende er dels individuelt berørt, dels umiddelbart berørt af den anfægtede retsakt.

- 48 Disse to krav (individuet og umiddelbart berørt) undersøges efter hinanden i de følgende præmisser.
- 49 Ifølge retspraksis forudsætter den omstændighed, at man berøres individuelt, at den anfægtede retsakt rammer sagsøgeren på grund af visse egenskaber, som er særlige for den pågældende, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller vedkommende fra alle andre og derfor individualiserer den pågældende på lignende måde som adressaten for en sådan afgørelse (dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, EU:C:1963:17, s. 223).
- 50 Den omstændighed, at en person eller en enhed på den ene eller anden måde deltager i den proces, som fører til vedtagelsen af en anfægtet retsakt, er ikke tilstrækkeligt til at individualisere vedkommende i forhold til den pågældende retsakt (jf. i denne retning dom af 4.10.1983, Fediol mod Kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, præmis 31, af 17.1.2002, Rica Foods mod Kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, præmis 55, og af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, præmis 81).
- 51 Den pågældende kan derimod anses for at være individuelt berørt, såfremt en bestemmelse i EU-retten pålægger, at der for at vedtage en EU-retsakt skal følges en procedure, hvorunder denne person eller enhed kan påberåbe sig proceduremæssige rettigheder, herunder retten til at blive hørt, idet den særlige retsstilling følgelig vil føre til, at vedkommende individualiseres som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF (jf. i denne retning dom af 4.10.1983, Fediol mod Kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, præmis 31, af 17.1.2002, Rica Foods mod Kommissionen, T-47/00, EU:T:2002:7, præmis 55, og af 9.6.2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet, T-276/13, EU:T:2016:340, præmis 81).
- 52 I denne sammenhæng skal det undersøges, om CCCME under den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, af ophavsmanden til denne forordning blev indrømmet proceduremæssige rettigheder, som denne sammenslutning kan søge beskyttet ved at handle i eget navn for Unionens retsinstanser.
- 53 Som led i denne undersøgelse skal det fastslås, at Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 6, stk. 7, efter CCCME's ansøgning herom gav sidstnævnte tilladelse til indsigt i oplysningerne i undersøgelsen, idet denne tilladelse blev indrømmet den 16. december 2016.
- 54 Herefter tilsendte Kommissionen CCCME sine foreløbige konklusioner i medfør af grundforordningens artikel 20, stk. 1. Ifølge oplysningerne i sagsakterne skete denne meddelelse den 17. august 2017. Den 15. september 2017 fremsatte CCCME skriftlige bemærkninger til de foreløbige konklusioner.
- 55 Derefter modtog CCCME den 8. november 2017 i overensstemmelse med grundforordningens artikel 20, stk. 2, de endelige konklusioner, hvorefter Kommissionen påtænkte at anbefale indførelsen af midlertidige foranstaltninger.
- 56 Hvad angår de endelige konklusioner fremsatte CCCME den 20. november 2017 skriftlige bemærkninger, som Kommissionen besvarede som anført i niende betragtning til den anfægtede forordning.
- 57 Endelig gav Kommissionen CCCME ret til at deltage i to høringer, der blev afholdt i forbindelse med undersøgelsen, således som grundforordningens artikel 6, stk. 5, foreskriver for de personer eller enheder, som inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den*

Europæiske Unions Tidende, skriftligt har anmodet om en høring og i denne forbindelse godtgjort, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

- 58 Det følger af disse proceduremæssige forhold, at Kommissionen under hele den administrative procedure anså CCCME for at være en interesseret part, som skulle indrømmes de proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen.
- 59 Anerkendelsen af denne status og de heraf følgende rettigheder for CCCME blev fastslået i den anfægtede forordning, hvori Kommissionen i 25. betragtning hertil anførte, at denne enhed i medfør af bestemmelserne i grundforordningen skulle anses for at være en interesseret part, der navnlig repræsenterer den kinesiske støbejernsindustri.
- 60 På dette grundlag må CCCME, idet denne sammenslutning således er blevet individualiseret af Kommissionen under den administrative procedure, anses for at opfylde de krav, der er fastlagt i retspraksis, for at kunne anses for individuelt berørt af den anfægtede forordning, for så vidt som søgsmålet er anlagt i eget navn for at beskytte sammenslutningens proceduremæssige rettigheder.
- 61 Denne konklusion bestrides af Kommissionen og intervenienterne, der uden at rejse tvivl om, at CCCME er blevet indrømmet proceduremæssige rettigheder og en særlig status under undersøgelsen i medfør af grundforordningen, har gjort gældende, at denne situation faktisk skyldes en fejl. Ved tilrettelæggelsen af sit forsvar for Retten opdagede Kommissionen, at CCCME, idet sammenslutningen repræsenterer Folkerepublikken Kina, i virkeligheden ikke kunne indrømmes den status og de proceduremæssige rettigheder, der er fastlagt i grundforordningen. Selv om anerkendelsen af en sådan fejl sker på stadiet for sagsanlægget for Retten, skal en sådan fejl efter denne institutions opfattelse bevirke, at det søgsmål, som CCCME har anlagt i eget navn, afvises.
- 62 Som svar på dette argument skal det for det første bemærkes, at Unionens retsinstanser, når de forelægges en formalitetsindsigelse, skal efterprøve, om kravene i henhold til traktaten er opfyldt, og at denne efterprøvelse skal føre til, at det fastslås, at dette faktisk var tilfældet i den konkrete sag.
- 63 Det skal for det andet bemærkes, at Kommissionens argumentation antyder, at der med henblik på nærværende søgsmål skal ses bort fra den retsstilling, som den havde indrømmet CCCME i medfør af grundforordningen, eftersom denne retsstilling skyldes en fejl, som kan tilregnes Kommissionen.
- 64 Selv om en sådan fejl antages at foreligge, kan den ikke ophæve, hvad der er blevet anerkendt og indrømmet under den administrative procedure, for så vidt som ophavsmanden til en anfægtet retsakt har mulighed for at rette de fejl, som den pågældende begår som led i vedtagelsen heraf. Denne ophavsmand kan således, når vedkommende opdager fejlen, beslutte at tilbagekalde de proceduremæssige rettigheder og den status, som den pågældende part var blevet indrømmet, uden at det påvirker dennes mulighed for herefter at anmode Unionens retsinstanser om at efterprøve gyldigheden af den således trufne afgørelse (jf. i denne retning dom af 27.1.2000, BEUC mod Kommissionen, T-256/97, EU:T:2000:21, præmis 27 og 84). Såfremt fejlen identificeres efter afslutningen af den administrative procedure, som det ifølge Kommissionens argumentation er tilfældet i den foreliggende sag, bevarer ophavsmanden til den anfægtede retsakt muligheden for at trække retsakten tilbage og genoptage proceduren, idet den retter fejlen på det trin, hvor den blev begået (jf. i denne retning dom af 16.3.2016, Frucona Košice mod

Kommissionen, T-103/14, EU:T:2016:152, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis), igen uden at det har betydning for den berørte parts mulighed for at anfægte den afgørelse, der træffes i forhold til vedkommende.

- 65 Det følger heraf, at det argument, som Kommissionen, støttet af intervenienterne, har fremsat, skal forkastes.
- 66 Det skal, for så vidt som det er relevant, bemærkes, at Kommissionen ligeledes har gjort gældende, at hvis det antages, at CCCME kan påberåbe sig de proceduremæssige rettigheder, som denne sammenslutning udleder af grundforordningen, skal denne enhed anerkendes som repræsentativ sammenslutning i denne forordnings forstand og ikke som interesseret part i forordningens forstand. Status som repræsentativ sammenslutning giver adgang til mere begrænsede proceduremæssige rettigheder end de interesserede parters proceduremæssige rettigheder, hvilket betyder, at søgsmålet skal afvises vedrørende visse af de proceduremæssige rettigheder, som CCCME har gjort gældende, og som ved grundforordningen kun indrømmes de interesserede parter.
- 67 Med henblik på besvarelsen af dette argument skal det blot bemærkes, at Kommissionens præsentation af CCCME ikke svarer til det i den anfægtede forordning omtalte, hvis begrundelse er et forhold, der skal tages i betragtning inden for rammerne af nærværende søgsmål.
- 68 I den anfægtede forordning indrømmede Kommissionen nemlig utvetydigt CCCME status som interesseret part, som det er anført i præmis 59 ovenfor. Den anførte følgende i 25. betragtning:
- »[Kommissionen mente], at det ikkefortrolige dossier, der blev stillet til rådighed for parterne, herunder for CCCME, indeholdt alle de oplysninger, der var relevante for fremlæggelsen af deres sag, og som var blevet anvendt i undersøgelsen. Hvis oplysningerne blev vurderet til at være fortrolige, var der et meningsfuldt sammendrag heraf i det ikkefortrolige dossier. Alle interesserede parter, herunder CCCME, havde adgang til det ikkefortrolige dossier og kunne rådføre sig med det. Hvad angår CCCME bemærkede Kommissionen, at selv om sammenslutningen bl.a. repræsenterer den kinesiske støbejernsindustri, er der ingen af de individuelle stikprøveudtagne eksporterende producenter, der har godkendt, at CCCME skulle få adgang til deres fortrolige oplysninger. Den fremlæggelse af fortrolige oplysninger, som blev sendt til de individuelle stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, kunne derfor ikke leveres til CCCME.«
- 69 Som det fremgår af præmis 53-58 ovenfor, indrømmede Kommissionen under proceduren endvidere CCCME såvel proceduremæssige rettigheder, som er udtrykkeligt fastsat for repræsentative sammenslutninger, som de rettigheder, der foreskrives i grundforordningens artikel 20, stk. 1 og 2, der gør det muligt at få oplysninger om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger, eller på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger, som andre proceduremæssige rettigheder, der indrømmes alle interesserede parter uden forskel i medfør af samme forordning, såsom retten til at blive hørt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5.
- 70 Henset til ovenstående betragtninger skal det fastslås, at CCCME opfylder de krav, der skal opfyldes for at kunne anses for individuelt berørt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, uden at det påvirker Kommissionens mulighed for i givet fald i fremtiden at nægte CCCME den omhandlede status og de omhandlede garantier og den pågældende enheds mulighed for i et sådant tilfælde at anfægte denne afgørelse for Unionens retsinstanser.

- 71 Da det er godtgjort, at CCCME er individuelt berørt, skal det undersøges, om denne sammenslutning kan anses for ligeledes at være umiddelbart berørt, hvilket kræver, at følgende kumulative betingelser er opfyldt.
- 72 For det første skal den anfægtede retsakt umiddelbart have indvirkning på sagsøgerens retsstilling (dom af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, EU:C:2011:656, præmis 66).
- 73 For det andet må den anfægtede retsakt ikke overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemliggende regler (dom af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, EU:C:2011:656, præmis 66).
- 74 Disse betingelser er opfyldt i det foreliggende tilfælde, eftersom CCCME kun kan opnå en overholdelse af sine proceduremæssige rettigheder, hvis sammenslutningen har mulighed for at anfægte den anfægtede forordning.
- 75 Eftersom CCCME således både er umiddelbart og individuelt berørt, skal det fastslås, at denne sammenslutning har søgsmålskompetence i eget navn med henblik på at sikre beskyttelsen af sine proceduremæssige rettigheder (jf. i denne retning dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 101-109).
- 76 For at supplere denne analyse skal det bemærkes, at Kommissionen i svarskriftet har anført, at CCCME ikke var en juridisk person som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF. I retsmødet har Kommissionen imidlertid frafaldet denne formalitetsindsigelse efter at have undersøgt de af sagsøgerne fremlagte dokumenter vedrørende CCCME's status som juridisk person i henhold til kinesisk ret, hvilket er blevet indført i retsmøderapporten.

– *Søgsmålsinteressen*

- 77 Hvad angår søgsmålsinteressen er det i retspraksis præciseret, at et annulationssøgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som sagsøgeren har interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres (dom af 10.12.2010, Ryanair mod Kommissionen, T-494/08 – T-500/08 og T-509/08, EU:T:2010:511, præmis 41, samt kendelse af 9.11.2011, ClientEarth m.fl. mod Kommissionen, T-120/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:646, præmis 46, og af 30.4.2015, EEB mod Kommissionen, T-250/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:274, præmis 14).
- 78 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en annulation af den anfægtede forordning vil pålægge Kommissionen at genåbne antidumpingproceduren og, såfremt den måtte anse de betingelser, der i denne henseende er fastsat i grundforordningen, for opfyldt, at give CCCME mulighed for at indtræde i proceduren ved at indhente denne sammenslutnings bemærkninger i overensstemmelse med grundforordningen.
- 79 Eftersom en annulation kan have sådanne følger, kan den have retsvirkninger for CCCME, der handler i eget navn.
- 80 På denne baggrund skal CCCME anses for at have søgsmålsinteresse til i eget navn at anlægge nærværende søgsmål.

Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af CCCME på vegne af medlemmerne, og formaliteten vedrørende argumenterne fremsat til støtte for dette søgsmål

81 Med den tredje formalitetsindsigelse, der ligeledes er fremsat subsidiært, har Kommissionen med fire argumenter anfægtet CCCME's mulighed for at anlægge et søgsmål på vegne af sine medlemmer.

– Manglende repræsentativ karakter

82 Kommissionen har, støttet af intervenienterne, gjort gældende, at indrømmelsen af sammenslutningers ret til at anlægge sag, når de handler på vegne af medlemmerne, efter retspraksis er forbeholdt de sammenslutninger, som er af repræsentativ karakter. I medlemsstaternes retstraditioner vedrører dette udtryk en privatretlig enhed, som har evne til at varetage sine medlemmers fælles interesser, som medlemmerne har fastlagt disse på demokratisk vis inden for enheden. Denne repræsentative karakter foreligger ikke i CCCME's tilfælde, som skal anses for at repræsentere Folkerepublikken Kina og ikke kan påberåbe sig den pågældende retspraksis.

83 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en sammenslutning kan anlægge et annullationssøgsmål, navnlig når den repræsenterer interesserne for virksomheder, som selv kan anlægge et søgsmål (kendelse af 23.11.1999, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet, T-173/98, EU:T:1999:296, præmis 47, og dom af 15.9.2016, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet, T-112/14 – T-116/14 og T-119/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:509, præmis 33).

84 En sammenslutnings mulighed for at anlægge sag på vegne af sine medlemmer er baseret på den væsentlige fordel, som denne fremgangsmåde frembyder, idet det undgås, at medlemmerne af denne sammenslutning, der repræsenterer medlemmernes interesser, anlægger et større antal søgsmål til prøvelse af de samme retsakter (jf. i denne retning dom af 6.7.1995, AITEC m.fl. mod Kommissionen, T-447/93 – T-449/93, EU:T:1995:130, præmis 60, af 15.9.2016, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet, T-112/14 – T-116/14 og T-119/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:509, præmis 35, og af 30.4.2019, UPF mod Kommissionen, T-747/17, EU:T:2019:271, præmis 25).

85 Det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i præmis 84 ovenfor, at for at dette udmønter sig, er det for det første nødvendigt og tilstrækkeligt, at den pågældende sammenslutning handler på vegne af medlemmerne (som selv har søgsmålskompetence, hvilket skal efterprøves senere), og, for det andet, at sammenslutningen ved de beføjelser, som den er tillagt ved sine vedtægter, har tilladelse til at anlægge søgsmålet.

86 Det skal efterprøves, om disse to krav kan anses for opfyldt hvad angår CCCME.

87 Hvad angår det første krav skal det fastslås, at CCCME for Retten med henblik på at godtgøre virksomhedernes medlemsstatus for hver af de virksomheder, på hvis vegne denne sammenslutning har anlagt sagen, har fremlagt et dokument, der erklærer deres medlemskab.

88 Med hensyn til det andet krav kan det konstateres, at de vedtægter, som CCCME har fremlagt, fastlægger sammenslutningens formål med en ordlyd, som kan dække et søgsmål, der har til formål at beskytte medlemmernes interesser mod handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.

- 89 Denne konstatering er støttet på artikel 3 i CCCME's vedtægter, som definerer sammenslutningens formål som at »yde medlemmerne koordinering, rådgivning og tjenesteydelser, at opretholde lige konkurrencevilkår mod protektionisme, at beskytte medlemmernes rettigheder og legitime interesser og at fremme den mekaniske og elektroniske industris gode udvikling«.
- 90 Denne konstatering, der ligeledes er støttet på vedtægternes artikel 6, stk. 4, 5 og 9, giver CCCME beføjelse til at »organisere virksomhederne med henblik på at forvalte kommercielle søgsmål og tvister om intellektuel ejendomsret vedrørende eksporten af mekaniske og elektroniske varer fra Kina, at yde juridisk rådgivning og juridisk støtte til medlemmerne, at anmode regeringen om at undersøge udenlandske virksomheders urimelige handelspraksis[,] at organisere udarbejdelsen af en lovgivning for erhvervsgrenens tjenesteydelser, at fremme erhvervsgrenens selvregulering[,] at opretholde et normalt kommercielt forhold mellem eksport og import samt medlemmernes fælles interesser [...] og at foretage andet arbejde ud fra medlemmernes behov«.
- 91 Hvad angår dette behov kan det bemærkes, at formålet med CCCME beskrives i vedtægterne med en ordlyd svarende til ordlyden anvendt i vedtægterne for de sagsøgende sammenslutninger i den sag, der gav anledning til dom af 28. februar 2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 60-63), hvori Domstolen fastslog, at betingelsen om søgsmålskompetence var opfyldt for nævnte sammenslutninger.
- 92 Det skal således fastslås, at de to betingelser, der er fastsat i retspraksis for, at en sammenslutning kan anlægge et søgsmål på vegne af sine medlemmer, er opfyldt i det foreliggende tilfælde.
- 93 Kommissionen og intervenienterne har imidlertid bestridt dette standpunkt på to punkter.
- 94 I første række har intervenienterne anført, at de erklæringer, som CCCME har fremlagt for at godtgøre medlemmernes egenskab af virksomheder, der hævder at henhøre under dens organisation, er udarbejdet kort tid før sagsanlægget, og at dette tilhørsforhold ikke blev godtgjort under den administrative fase, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning.
- 95 Der skal således godtgøres en repræsentation, der dækker hele proceduren, herunder den administrative procedure, for at kunne påberåbe sig den retspraksis, der tillader sammenslutninger at anlægge søgsmål på vegne af medlemmerne, og uden denne er repræsentationen kunstig og alene forbundet med anlæggelsen af søgsmålet.
- 96 Det skal i denne henseende blot bemærkes, at ifølge retspraksis er indrømmelsen af sammenslutningers søgsmålsret på vegne af medlemmerne støttet på en proceduremæssig begrundelse knyttet til en forsvarlig retspleje, dvs. den fordel, der følger af at samle en række søgsmål, som de pågældende virksomheder ellers ville anlægge, i ét søgsmål (jf. præmis 84 ovenfor), og at det ikke kræves, at repræsentationen dækker hele proceduren, herunder den administrative fase, for at tillade en sammenslutning at anlægge et søgsmål på vegne af medlemmerne.
- 97 I det foreliggende tilfælde foreligger en sådan fordel, eftersom det søgsmål, som CCCME har anlagt på vegne af sine medlemmer, gør det muligt at undgå et søgsmål fra hvert af de medlemmer, på hvis vegne sammenslutningen handler. Det er endvidere ubestridt, at de virksomheder, på hvis vegne CCCME har anlagt søgsmålet, på tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet faktisk var medlemmer af denne sammenslutning.

- 98 I anden række har Kommissionen, støttet af intervenienterne, gjort gældende, at der ud over de to krav, som netop er blevet undersøgt, findes et tredje krav om den pågældende sammenslutnings repræsentative karakter som omhandlet i medlemsstaternes fælles retstraditioner, som er blevet indført ved dom af 28. februar 2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155).
- 99 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Domstolen i dom af 28. februar 2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 120-125), fandt, at manglende stemmerettigheder eller et andet middel for virksomhederne til at forsvare deres interesser inden for en sammenslutning ikke var til hinder for, at sammenslutningen anlagde et søgsmål på vegne af medlemmerne.
- 100 På dette grundlag ophævede Domstolen Rettens dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, EU:T:2016:340), hvorved denne i første instans ved at indføre et krav, der fjede sig til de to ovenfor undersøgte betingelser, havde lagt til grund, at søgsmålskompetencen for sammenslutninger, der angiveligt handlede på vegne af deres medlemmer, skulle underlægges sidstnævntes stemmerettigheder eller andre midler, der gav medlemmerne mulighed for at fremsætte deres standpunkt inden for organisationen.
- 101 Den fortolkning af dom af 28. februar 2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), som Kommissionen og intervenienterne har anlagt, hvorefter sammenslutningers ret til at anlægge søgsmål på vegne af deres medlemmer er underlagt en yderligere betingelse knyttet til denne sammenslutnings repræsentative karakter som omhandlet i medlemsstaternes fælles retstraditioner, skal følgelig forkastes.
- 102 Det skal endvidere bemærkes, at EU-lovgiver har udvist en vis realitetssans ved i antidumpinglovgivningen at forudse den situation, hvor dumpingimport har oprindelse i et land, der ikke har en markedsøkonomi. Grundforordningens artikel 2 opregner således de forskellige regler for at fastsætte normalværdien, alt efter om de berørte producenter har hjemsted i et land med markedsøkonomi eller ej.
- 103 Såfremt der krævedes en betingelse om repræsentativ karakter for en enhed, der betegner sig som en sammenslutning, skulle der for at vurdere, om denne betingelse er opfyldt, for det første tages hensyn til de særlige kendetegn ved det tredjeland, hvorfra enheden hidrører, og for det andet, såfremt der er tale om en stat uden markedsøkonomi, om de offentlige virksomheder griber mere ind i virksomhedernes og sammenslutningernes drift og aktiviteter på statens område.
- 104 På baggrund af disse betragtninger må det fastslås, at Kommissionen og intervenienternes første argument imod en realitetsbehandling af det søgsmål, som CCCME har anlagt på vegne af medlemmerne, skal forkastes.

– Den anfægtede forordnings art

- 105 Kommissionen har, stadig med henblik på at bestride CCCME's mulighed for at anlægge sag på vegne af medlemmerne, gjort gældende, at den anfægtede forordnings art er til hinder for, at der i tvister om handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger anvendes retspraksis om realitetsbehandling af søgsmål anlagt af sammenslutninger.

- 106 Efter Kommissionens opfattelse indeholder den anfægtede forordning en række afgørelser, der hver især vedrører en bestemt eksporterende producent. Eftersom virkningerne af en eventuel annullation af denne forordning kun kan begunstige den eksporterende producent, der har anlagt et søgsmål, er det af hensyn til retssikkerheden vigtigt at identificere de virksomheder, som har nedlagt påstand om nævnte annullation gennem den sammenslutning, som handler på deres vegne. Denne identifikation er ikke mulig på grundlag af meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* om søgsmål anlagt for Den Europæiske Unions Domstol, når søgsmålet anlægges af en sammenslutning på vegne af sine medlemmer.
- 107 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at retspraksis ikke gør det muligt at udelukke, at en sammenslutning har søgsmålskompetence på vegne af sine medlemmer i tvister om handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger (jf. i denne retning dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 126, af 21.3.2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening m.fl. mod Rådet, T-115/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:136, præmis 29, og af 15.9.2016, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet, T-112/14 – T-116/14 og T-119/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:509, præmis 63).
- 108 De processuelle fordele, som i retspraksis anerkendes for denne type søgsmål, foreligger ligeledes i det foreliggende tilfælde, eftersom forordninger om indførelse af antidumpingtold kan påvirke et stort antal eksporterende producenter, der er identificeret i disse retsakter eller er berørt af undersøgelsen forud for vedtagelsen heraf.
- 109 Det er korrekt, at det følger af retspraksis, at en forordning om indførelse af forskellig antidumpingtold kun berører hver enkelt operatør individuelt ved de bestemmelser heri, som pålægger den pågældende en bestemt antidumpingtold og fastsætter dens størrelse, og ikke ved de bestemmelser, som pålægger andre virksomheder antidumpingtold (dom af 10.3.1992, Ricoh mod Rådet, C-174/87, EU:C:1992:108, præmis 7).
- 110 Hvis et søgsmål anlagt til prøvelse af en forordning om indførelse af antidumpingtold tiltrædes, medfører det således, at denne forordning annulleres, for så vidt som forordningen pålægger sagsøgeren en antidumpingtold, og nævnte annullation påvirker ikke gyldigheden af andre elementer i denne forordning, navnlig den antidumpingtold, der gælder for andre operatører (jf. i denne retning dom af 15.2.2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 27).
- 111 Det skal imidlertid blot fastslås, at de eksporterende producenter, på hvis vegne CCCME har anlagt søgsmålet, er de 19 kinesiske eksporterende producenter, der identificeres i bilag A.2 til stævningen som Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd og Botou GuangTai Precision Casting Factory.
- 112 Det følger heraf, at i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 110 ovenfor, kan kun disse medlemmer begunstiges af annullationen, såfremt Retten tiltræder det søgsmål, som CCCME har anlagt på deres vegne.

113 Af denne grund skal det andet argument, som Kommissionen har fremsat for at anfægte, at det søgsmål, som CCCME har anlagt på vegne af sine medlemmer, kan antages til realitetsbehandling, forkastes.

– *Medlemmer, som ikke indgik i stikprøven*

114 Kommissionen har anført, at CCCME's medlemmer ikke indgik i den stikprøve af kinesiske eksporterende producenter, som den havde udvalgt under undersøgelsen, og har gjort gældende, at retspraksis forbeholder søgsmålskompetencen alene for de operatører, der har været genstand for en sådan udvælgelse.

115 Det skal i denne forbindelse bemærkes, som det er anført i præmis 46 ovenfor, at i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF har en person søgsmålskompetence i forhold til retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, eller regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.

116 Den første og den tredje type af tilfælde, der er fastlagt i denne bestemmelse, vedrører ikke CCCME's medlemmer, eftersom disse for det første ikke er adressater for den anfægtede forordning (jf. i denne retning dom af 15.9.2016, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet, T-112/14 – T-116/14 og T-119/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:509, præmis 39), og for det andet omfatter den anfægtede forordning gennemførelsesforanstaltninger, idet den ordning, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1), hvori den anfægtede forordning indgår, faktisk bestemmer, at den told, der er fastsat i sidstnævnte forordning, opkræves i henhold til de foranstaltninger, der træffes af de nationale myndigheder (jf. i denne retning kendelse af 21.1.2014, Bricmate mod Rådet, T-596/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:53, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).

117 Eftersom den første og den tredje type tilfælde, der er fastsat i artikel 263, stk. 4, TEUF, ikke foreligger i det foreliggende tilfælde, skal det afgøres, om de fastsatte betingelser for anvendelsen af den anden type tilfælde er opfyldt hvad angår CCCME's medlemmer, hvilket indebærer en undersøgelse af, om de er umiddelbart og individuelt berørt.

118 I det foreliggende tilfælde er betingelsen om at være umiddelbart berørt opfyldt, idet den anfægtede forordning har umiddelbar indvirkning på retsstillingen for CCCME's medlemmer, og idet medlemsstaternes myndigheder uden nogen skønsmargen skal opkræve den told, der er pålagt ved den anfægtede forordning (jf. i denne retning dom af 29.3.1979, ISO mod Rådet, 118/77, EU:C:1979:92, præmis 26, og af 15.9.2016, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet, T-112/14 – T-116/14 og T-119/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:509, præmis 62).

119 Hvad angår spørgsmålet om at være individuelt berørt skal det bemærkes, at ifølge retspraksis har forordninger om indførelse af antidumpingtold ved deres art og rækkevidde en regelskabende karakter, for så vidt som de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed (dom af 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 19, og af 28.2.2019, Rådet mod Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, præmis 47). Denne regelskabende karakter er imidlertid ikke til hinder for, at de nævnte forordninger kan berøre de producenter og eksportører af den pågældende vare individuelt, som tilskrives dumping på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold. Dette er normalt tilfældet for de producent- og eksportvirksomheder, der kan godtgøre, at de er identificeret i Kommissionens

eller Rådets retsakter eller er berørt af de forudgående undersøgelser (dom af 28.2.2019, Rådet mod Growth Energy og Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, præmis 79; jf. ligeledes dom af 16.1.2014, BP Products North America mod Rådet, T-385/11, EU:T:2014:7, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis).

- 120 Det skal i denne henseende konstateres, at CCCME's medlemmer er virksomheder, der producerer og eksporterer den pågældende vare, som for det første har forelagt Kommissionen oplysninger ved at besvare det spørgeskema, der var indeholdt i bilag I til meddelelsen om indledningen af undersøgelsen, og for det andet er identificeret i den anfægtede forordning, nærmere bestemt i det bilag, hvortil denne forordnings dispositive dels artikel 1, stk. 2, henviser. I lighed med de andre, samarbejdsvillige virksomheder, som er identificeret i dette bilag, pålægges CCCME's medlemmer en antidumpingtold af en bestemt størrelse, der er anderledes end den størrelse, der anvendes på alle øvrige, ikke-identificerede virksomheder, for hvilke den anfægtede forordning finder anvendelse. Som Kommissionen selv har gjort gældende, og som det er anført i præmis 106 ovenfor, indeholder den anfægtede forordning følgelig en række afgørelser, der hver især vedrører en bestemt eksporterende producent.
- 121 På denne baggrund skal det, under hensyn til de kriterier, som følger af retspraksis, og som er nævnt i præmis 119 ovenfor, fastslås, at CCCME's medlemmer ud over at være umiddelbart berørt af den anfægtede forordning også er individuelt berørt af denne forordning.
- 122 Endelig har CCCME's medlemmer søgsmålsinteresse, eftersom de, da de er pålagt den ved den anfægtede forordning indførte antidumpingtold, har interesse i, at denne forordning annulleres.
- 123 Det skal følgelig lægges til grund, at CCCME's medlemmer og dermed denne sammenslutning selv opfylder betingelserne for, at deres søgsmål kan antages til realitetsbehandling, og følgelig forkastes Kommissionens tredje argument fremsat mod denne konklusion.

– Begrænsning af de argumenter, som kan påberåbes

- 124 Kommissionen har gjort gældende, at CCCME ikke på vegne af sine medlemmer kan påberåbe sig en tilsidesættelse af grundforordningens bestemmelser om andre forhold end dem, der vedrører Kommissionens opgørelse af EU-erhvervsgrenens skade.
- 125 Kommissionen har nemlig anført, at det mandat, som de kinesiske eksporterende producenter gav CCCME under antidumpingundersøgelsen, kun omfattede forsvaret af disse virksomheder i forhold til Kommissionens konstateringer vedrørende skaden. Det følger heraf, at CCCME's medlemmer alene gav denne enhed ret til at repræsentere dem under undersøgelsen og dermed som led i dette søgsmål for at forsvare dem mod Kommissionens vurderinger af skaden.
- 126 Det skal i denne forbindelse bemærkes, som det er anført i præmis 88-90 ovenfor, at de opgaver, som CCCME er tillagt ved sine vedtægter, der gælder for oprettelsen og opbygningen af denne sammenslutning, vedrører forsvaret af medlemmernes interesser.
- 127 En sådan opgave omfatter ved sin generelle karakter anlæggelsen af et søgsmål med henblik på at beskytte medlemmernes interesser mod handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger og i denne henseende at fremsætte ethvert anbringende, der kan rejse tvivl om lovligheden af disse foranstaltninger, selv om det mandat, som sammenslutningen havde fået af medlemmerne, under undersøgelsen var begrænset til skaden.

- 128 Det skal endvidere bemærkes, at ifølge retspraksis skal en sammenslutning, hvis vedtægtsmæssige opgaver omfatter beskyttelsen af medlemmernes interesser, som det er tilfældet med CCCME, ikke have et specifikt mandat eller en specifik fuldmagt, der er udarbejdet af de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, for at kunne indrømmes søgsmålskompetence for Unionens retsinstanter (jf. i denne retning dom af 15.1.2013, Aiscat mod Kommissionen, T-182/10, EU:T:2013:9, præmis 53), eftersom anlæggelsen af et søgsmål ved sin art er uadskilleligt forbundet med forsvaret af sådanne interesser.
- 129 Kommissionens fjerde argument om, at CCCME ikke på vegne af sine medlemmer kan påberåbe sig en tilsidesættelse af bestemmelser, som ikke vedrører EU-erhvervsgrenens skade, skal således forkastes.

Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I

- 130 Subsidiært har Kommissionen ligeledes bestridt, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det er anlagt af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I.
- 131 I første række har Kommissionen gjort gældende, at af de grunde, der allerede er anført i præmis 114 ovenfor, har de syv juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, og som er kinesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, ikke den fornødne søgsmålskompetence.
- 132 Det skal i denne henseende konstateres, at disse virksomheder, som er eksporterende producenter af den pågældende vare ligesom CCCME's medlemmer, for det første har forelagt Kommissionen oplysninger ved at besvare det spørgeskema, der var indeholdt i bilag I til meddelelsen om indledningen af undersøgelsen, og for det andet er identificeret i den anfægtede forordning som andre selskaber, som har samarbejdet, og som er opregnet i bilaget til nævnte forordning. I denne forbindelse fremgår deres navne af nævnte bilag, og de pålægges en antidumpingtold af en bestemt størrelse, hvorfor det må konkluderes, at den anfægtede forordning indeholder en række afgørelser, der hver især vedrører en bestemt eksporterende producent. Af de samme grunde som grundene anført i præmis 118-122 ovenfor skal det fastslås, at disse syv juridiske personer har søgsmålsinteresse og søgsmålskompetence.
- 133 I anden række har Kommissionen gjort gældende, at de mandater, som er givet af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, indeholder uregelmæssigheder, som bør føre til afvisning af søgsmålet, eftersom de ikke klart identificerer funktionen for de personer, der har underskrevet disse, og ikke godtgør, at disse personer havde beføjelse til at underskrive sådanne dokumenter.
- 134 Hvad nærmere bestemt angår de syv øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, er funktionen for den person, der har underskrevet mandatet, anført som »befuldmægtiget administrator«, »generaldirektør«, »finansinspektør« eller »direktør« uden yderligere præcisering, og uden at det begrundes, om denne person i henhold til kinesisk ret havde beføjelse til at underskrive et sådant mandat.
- 135 Hvad angår de to andre juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, har de fremlagt et mandat, som ikke angiver underskriverens funktion, uden at der i øvrigt vedlægges dokumentation, der godtgør, at sidstnævnte havde beføjelse til at underskrive et sådant dokument.

- 136 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at procesreglementet i den udgave, der følger af reglementet af 23. april 2015 (EUT 2015, L 105, s. 1), ikke kræver bevis for, at advokatens fuldmagt er blevet udarbejdet af en repræsentant, der har kompetence hertil, som det var tilfældet med procesreglementet af 2. maj 1991, der tidligere var gældende (jf. i denne retning kendelse af 7.3.2016, *Sopra Steria Group mod Parlamentet*, T-182/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:165, præmis 26-29, samt dom af 28.9.2016, *European Food mod EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)*, T-476/15, EU:T:2016:568, præmis 19, og af 17.2.2017, *Batmore Capital mod EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)*, T-596/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:103, præmis 19 og 20).
- 137 Det følger heraf, at Kommissionens formalitetsindsigelse skal forkastes.
- 138 Det skal følgelig fastslås, at de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, kan anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af den anfægtede forordning.

Konklusion vedrørende formaliteten

- 139 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det fastslås, at søgsmålet for det første kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det er anlagt af CCCME i eget navn for at sikre beskyttelsen af denne sammenslutnings proceduremæssige rettigheder, for det andet for så vidt som søgsmålet er anlagt af CCCME på vegne af de 19 medlemmer, som denne har identificeret, og det tredje for så vidt som søgsmålet er anlagt af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I.

Realiteten

- 140 Sagsøgerne har fremsat seks anbringender til støtte for søgsmålet.
- 141 Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7, samt af princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som Kommissionen hverken støttede sine konklusioner om skaden og årsagsforbindelsen på positive beviser eller på en objektiv undersøgelse.
- 142 Det andet anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, i analysen af årsagsforbindelsen.
- 143 Det tredje anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af retten til forsvar samt af grundforordningens artikel 6, stk. 7, artikel 19, stk. 1-3, og artikel 20, stk. 2 og 4, idet den nægtede at give sagsøgerne adgang til de oplysninger, der var relevante ved konstateringen af dumping og af skaden.
- 144 Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, artikel 3, stk. 2, litra a), artikel 3, stk. 3, og artikel 9, stk. 4, samt af princippet om god forvaltningsskik ved fastsættelsen af dumpingmargenen, prisunderbuddet og skadestærsklen.
- 145 Det femte anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), og artikel 2, stk. 7, litra a), idet den foretog en justering for merværdiafgift (moms) som led i sammenligningen af eksportprisen og normalværdien.

146 Det sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ved fastsættelsen af salgsomkostningerne, de almindelige omkostninger og administrationsomkostningerne (herefter »SA&G-omkostningerne«) samt den fortjeneste, der blev lagt til grund for beregningen af normalværdien.

Omfanget af domstolsprøvelsen

147 Sagsøgerne har indledningsvis gjort gældende, at der skal foretages en fuldstændig domstolsprøvelse af den anfægtede forordning, uden at prøvelsen begrænses til et åbenbart urigtigt skøn, der generelt udgør retsinstanternes prøvelse af komplekse økonomiske vurderinger.

148 I retsmødet har sagsøgerne præciseret, at de ved at fremsætte denne indledende betragtning ikke ønskede at fravige fast retspraksis, men blot ønskede at fremhæve, at Unionens retsinstanser efter deres opfattelse skulle efterprøve den materielle nøjagtighed, pålideligheden og sammenhængen af de beviser, som Kommissionen har fremlagt, selv på et område, hvor Kommissionen har et vidt skøn.

149 Det skal i denne henseende bemærkes, at ifølge retspraksis skal Unionens retsinstanser, under hensyn til den vide skønsbeføjelse, som EU-institutionerne har på området for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, som led i en tvist om handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, der er kendetegnet ved kompleksiteten af de økonomiske og politiske situationer, der skal undersøges, blot foretage en kontrol af, at retsforskrifterne og formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af disse faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. i denne retning dom af 19.9.2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

150 I denne forbindelse tilkommer det retsinstansen, som sagsøgerne har anmodet den om, for det første at tage stilling til den materielle rigtighed af de beviser, der henvises til, og til deres pålidelighed og sammenhæng, og for det andet at kontrollere, om disse beviser udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om de har en sådan karakter, at de kan begrunde de konklusioner, der drages heraf (dom af 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl. mod Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P og C-193/14 P, EU:C:2016:209, præmis 36).

Det første anbringende om fastlæggelsen af en skade og en årsagsforbindelse

151 Det første anbringende består af seks led.

– Det første anbringendes første led om beregningen af importmængden

152 Med det første led har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen anvendte utroværdige oplysninger, som klagerne havde fremlagt, for at beregne omfanget af dumpingimporten.

153 Kommissionen har bestridt denne argumentation.

- 154 Det skal indledningsvis bemærkes, at ifølge grundforordningens artikel 1, stk. 1, kan antidumpingtold opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade.
- 155 I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), foretages konstateringen af, om der foreligger skade, på grundlag af positivt bevismateriale og indebærer navnlig en objektiv undersøgelse af omfanget af dumpingimporten.
- 156 Data fra Den Europæiske Unions Statistiske Kontor (Eurostat) anvendes til at beregne omfanget af dumpingimporten (jf. i denne retning dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 30). De inddeles efter koder i den kombinerede nomenklatur (KN). I det foreliggende tilfælde henhører den af den anfægtede forordning omhandlede vare under to koder: KN-kode ex 7325 10 00 (ikke-deformerbart støbejern) og KN-kode ex 7325 99 10 (deformerbart støbejern), idet benævnelsen »ex« foran koden i begge tilfælde angiver, at den af undersøgelsen omhandlede vare kun henhører under en del af den pågældende kode.
- 157 For at fastlægge omfanget af dumpingimporten skal de transaktioner, der blev registreret under disse koder i den betragtede periode, dvs. fra den 1. januar 2013 til den 30. september 2016, lægges sammen.
- 158 I det foreliggende tilfælde skulle der foretages tre justeringer for at løse de vanskeligheder, som opstod ved beregningen af omfanget af dumpingimporten.
- 159 Den første vanskelighed vedrørte ikke-deformerbart støbejern (KN ex 7325 10 00). Inden 2014 var disse varer en del af en større helhed (KN ex 7325 10), som var inddelt i underkoder, hvoraf tre vedrørte den pågældende vare, idet den tredje af disse underkoder med nummeret KN ex 7325 10 99 imidlertid ikke var begrænset til denne vare. Fra 2014 eksisterede denne inddeling med ikke længere. For at fastlægge omfanget af dumpingimporten rådede Kommissionen alene over oplysningerne vedrørende KN-kode ex 7325 10 00, som den pågældende vare henhørte under sammen med andre varer. For at løse vanskelighederne skulle tallene for importen af den pågældende vare i den betragtede periode udtages af disse mere generelle tal. Med henblik herpå støttede Kommissionen sig på klagerens forslag, som indebar to metodologiske beslutninger. For at fastlægge den del af importen, der omfattede den pågældende vare inden for den generelle kategori, foreslog klagerne først og fremmest Kommissionen at basere sig på den andel, som denne import udgjorde i de tre underkoder, der inden 2014 gav oplysninger om denne vare. For den tredje af disse underkoder, som ikke alene omfattede den pågældende vare, men som var bredere, blev det endvidere foreslået at ansætte den andel, der kunne tilskrives den pågældende vare, til 30%.
- 160 På grundlag af dette ræsonnement blev det anført, at hvad angår kinesisk import før 2014 hidrørte 60% af den mængde, der blev opført som kinesisk import under KN-kode ex 7325 10, fra de tre underkoder, der svarede til den pågældende vare. Hvad angår indisk import var denne andel 73%, mens den var 50% for andre tredjelande. Disse procentsatser blev herefter anvendt på den import, der var blevet registreret under KN-kode ex 7325 10 00, fra den 1. januar 2014 til afslutningen af undersøgelsesperioden.
- 161 Den anden vanskelighed vedrørte deformerbart støbejern (KN ex 7325 99 10). Koden for denne vare forblev uændret i hele den betragtede periode. Denne kode dækkede imidlertid ligeledes andre varer end den pågældende vare. For at løse vanskelighederne anvendte Kommissionen, som den gjorde for ikke-deformerbart støbejern, en metode foreslået af klagerne.

- 162 Som klagerne havde gjort, anførte Kommissionen indledningsvis, at importørerne af den pågældende vare i deformerbart støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina begyndte at anvende KN-kode ex 7325 99 10 i 2005, da de tidligere antidumpingforanstaltninger var blevet indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1212/2005 af 25. juli 2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for støbegods med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2005, L 199, s. 1). For at beregne den af denne kode omhandlede import valgte Kommissionen på grundlag af denne observation det forudgående år, dvs. 2004, som referenceår. For dette referenceår havde denne institution oplysninger, som for Folkerepublikken Kina gengav importen svarende til KN-kode ex 7325 99 10, men som ikke vedrørte den pågældende vare. Den beregnede følgelig den mængde af den pågældende vare, som var omfattet af importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina under denne kode, idet den fra importmængden for den betragtede periode trak de transaktioner, der blev gennemført i 2004. Efter dette ræsonnement vurderede Kommissionen således, at for Folkerepublikken Kina henhørte transaktionerne vedrørende den pågældende vare i fuldt omfang under KN-kode ex 7325 99 10, hvorfra der skulle fratrækkes 14 645 ton.
- 163 Kommissionen foretog herefter en tilsvarende beregning for importen med oprindelse i Republikken Indien. Klagerne anførte, at for den pågældende vare var importen under KN-kode ex 7325 99 10 med oprindelse i disse lande begyndt i 2010. Efter klagerens opfattelse kunne dette fænomen forklares med den tilbagekaldelse af tilsagnet om minimumspriser, som CCCME og visse kinesiske virksomheder blev begunstiget af i forbindelse med de tidligere antidumpingforanstaltninger, som var blevet pålagt ved forordning nr. 1212/2005. Efter denne tilbagekaldelse forsøgte mange operatører at forsyne sig fra de indiske producenter. Dette førte til en udvikling af importen med oprindelse i dette land for den pågældende vare. Efter denne konstatering beregnede Kommissionen, idet den herved fulgte klagerens forslag, mængden af den pågældende vare under KN-kode ex 7325 99 10 i importen med oprindelse i Republikken Indien, idet den fratrak importmængden for 2009 fra importmængden for den betragtede periode. Efter dette ræsonnement vurderede Kommissionen således, at transaktionerne vedrørende den pågældende vare i fuldt omfang henhørte under KN-kode ex 7325 99 10, hvorfra der skulle fratrækkes 6 074 ton.
- 164 Endelig viste klagerens undersøgelser, at det var usandsynligt, at importen fra andre tredjelande under denne kode indeholdt den pågældende vare. Ved herved at følge klagerne fandt Kommissionen således, at for andre tredjelande henhørte 0% af transaktionerne vedrørende den pågældende vare under KN-kode ex 7325 99 10.
- 165 Den tredje vanskelighed vedrørte kloakriste. Disse varer er gengivet i Eurostats oplysninger for de koder, der anvendes til den pågældende vare. Som anført i 41. betragtning til den anfægtede forordning er de imidlertid blevet udelukket fra undersøgelsen. For at fastlægge omfanget af dumpingimporten skulle de tal, der kunne tilskrives kloakriste, således trækkes fra de tilgængelige tal.
- 166 For at løse denne vanskelighed støttede Kommissionen sig på eget initiativ på en vurdering af importen af kloakriste. Med henblik på denne vurdering gengav den det gennemsnitlige salg af kloakriste fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden. Dette salg svarede til 10% af den samlede import, der var fastlagt for denne periode. Denne procentdel blev anvendt for de tal, der var opnået for importen registreret i den betragtede periode.

- 167 Efter således at have beskrevet sammenhængen for det første anbringendes første led skal det bemærkes, at sagsøgerne med dette led har fremsat tre klagepunkter vedrørende Kommissionens beregning for at fastlægge omfanget af dumpingimporten.
- 168 Med det første klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den uden efterprøvelse accepterede oplysningerne fra klagerne, hvilket er i strid med den upartiskhed, som skal gælde for denne institutions adfærd i denne type procedure.
- 169 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde for at beregne omfanget af dumpingimporten ikke blot benyttede oplysningerne fra klagerne, men snarere anvendte en metode, som disse havde foreslået, idet den på grundlag af denne metode, som den i mellemtiden havde godkendt, sørgede for selv at foretage operationer, der førte til de tal, der endelig blev lagt til grund.
- 170 I mindst to dokumenter forklarede Kommissionen grundene til, at den valgte at anvende den metode, som klagerne havde foreslået. I 122. betragtning til den midlertidige forordning anførte Kommissionen således, at »klagerne i deres klageskrivelse havde gjort rede for deres metode til at nå frem til importdata, der kun [omfattede] den pågældende vare, ved hjælp af data fra Eurostat«, og at »[i] mangel af en mere pålidelig metode og mere pålidelige data«, havde den på dette grundlag »ved fastsættelsen af importmængden af den pågældende vare fra [Folkerepublikken] Kina benyttet denne metode ved hjælp af data fra Eurostat, der ikke [omfattede] kloakriste[, idet] CCCME ikke [var] fremkommet med nogen alternative data«. I 110. og 111. betragtning til den anfægtede forordning anførte Kommissionen bl.a., at den »[havde bemærket], at den metode, der blev anvendt af klagerne, for at nå frem til importdataene vedrørende den pågældende vare i den betragtede periode var baseret på oplysninger fra Eurostat«, hvilket herefter blev kortfattet beskrevet, og præciserede, at »[d]a Kommissionen ikke [havde fundet] alternative informationskilder, som mere korrekt kunne afspejle importdataene for den pågældende vare, anså [den] den metode, der var baseret på data fra Eurostat, som den mest hensigtsmæssige«.
- 171 Kommissionen analyserede således den pågældende metode, inden den gjorde den til sin egen, idet den forklarede, hvorfor metoden efter dens opfattelse var passende. I 113. betragtning til den anfægtede forordning afviste Kommissionen således anmodningen fra ad hoc-sammenslutningen af ikke forretningsmæssigt forbundne importører, Free Castings Imports (FCI), og CCCME om at udelukke KN-kode 7325 99 10 eller for denne kode at tage hensyn til en procentsats med henblik på beregningen af importmængden af den pågældende vare, idet den anførte, at »en analyse af importen under denne KN-kode efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger frem til begyndelsen af oktober 2017 [havde] vist, at der [fandt] en betydelig import sted (6 796 ton) under Taric-kode 7325991051 fra [Folkerepublikken] Kina, som udelukkende [vedrørte] den pågældende vare«, og at »[d]et [...] derfor [var] tydeligt, at den pågældende vare også [importeredes] under KN-kode 7325 99 10«. I denne forbindelse præciserede Kommissionen, at den »[ikke havde] noget bevis for, at importen af andre produkter under denne KN-kode [havde] fulgt samme tendens som den pågældende vare efter 2005«, og at »[d]et [...] derfor [ville have været] upålideligt at anvende en procentsats for hele den betragtede periode«.
- 172 Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen ikke accepterede den af klagerne foreslåede beregningsmetode uden efterprøvelse. Kommissionen indfandt sig nemlig den 30. maj 2017 i klagerens repræsentanters lokaler. Efter denne efterprøvelse konkluderede den for det første, at den foreslåede fordeling mellem de forskellige KN-koder var det mest pålidelige skøn til at

fastlægge omfanget af dumpingimporten, og for det andet at dette skøn udgjorde en objektiv bedømmelse af disse oplysninger, idet der ikke forelå mere detaljerede oplysninger fra en anden kilde.

- 173 På denne baggrund skal sagsøgernes første klagepunkt om, at Kommissionen »automatisk« accepterede den metode, som klagerne havde foreslået, forkastes.
- 174 Sagsøgerne har fremsat et andet klagepunkt om, at de af Kommissionen anvendte oplysninger er baseret på uberettigede og urimelige hypoteser, der ikke støttes på noget positivt bevis, hvilket den i øvrigt selv har anerkendt.
- 175 Det skal i denne henseende bemærkes, at i modsætning til, hvad sagsøgerne har anført, har Kommissionen ikke anerkendt, at den metode til beregning af importmængden, som den lagde til grund, eller at importpriserne i medfør af denne metode var urigtige, urimelige eller upålidelige.
- 176 I 126. betragtning til den midlertidige forordning, som sagsøgerne har henvist til, anførte Kommissionen ganske vist, at »[d]a disse data [var] baseret på importstatistikker, og da sammensætningen af varetyper ikke [kendtes] præcist, [var] prisudviklingen ikke helt pålidelig«.
- 177 Denne anerkendelse betyder imidlertid udelukkende, at den anvendte metode, som Kommissionen anførte, ikke gav et resultat, der var så detaljeret, som den ønskede, uden at dette efter denne institutions opfattelse indebærer, at oplysningerne fra denne metode var fuldstændig upålidelige og på ingen måde kunne anvendes ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning.
- 178 Såfremt sagsøgerne vil anfægte pålideligheden af de oplysninger, som Kommissionen har anvendt vedrørende omfanget af dumpingimporten, skal de følgelig underbygge deres udsagn med forhold, som konkret kan rejse tvivl om pålideligheden af den metode eller de oplysninger, som denne institution har anvendt (jf. i denne retning dom af 20.9.2019, Jinan Meide Casting mod Kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, præmis 357, ikke trykt i Sml.).
- 179 I denne forbindelse kan en sagsøger, såfremt vedkommende ønsker at få medhold, ikke udelukkende fremlægge alternative tal, eksempelvis tal opnået fra oplysninger fra de toldmyndigheder, hvorfra den omtvistede import hidrører, men skal fremlægge oplysninger, som kan rejse tvivl om de oplysninger, som Kommissionen har fremlagt (jf. i denne retning dom af 20.9.2019, Jinan Meide Casting mod Kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, præmis 357, ikke trykt i Sml.).
- 180 Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen har en vid skønsmargen ved analysen af oplysninger, herunder oplysninger, som fremlægges af Eurostat (dom af 23.9.2015, Schroeder mod Rådet og Kommissionen, T-205/14, EU:T:2015:673, præmis 41).
- 181 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne anfægtet fem hypoteser, som Kommissionen lagde til grund for beregningen af importmængden på grundlag af oplysninger fra Eurostat.
- 182 Det skal i denne henseende bemærkes, at sagsøgerne under undersøgelsen for hvert af disse stridspunkter har fået forklaringer om den metode, der blev anvendt til at udarbejde de skøn, der lå til grund for Kommissionens justeringer af Eurostats oplysninger om importen.

- 183 I første række har sagsøgerne således anfægtet, at importmængden af den pågældende vare i betragtning af den samlede angivne importmængde under den tidligere KN-underkode ex 7325 10 99 (ikke-deformerbart støbejern) var stabil på 30% i periode 2009-2013 og derefter havde været uændret siden 2013.
- 184 Det er herom blevet forklaret, at ca. 30% af den samlede import angivet under den tidligere KN-kode ex 7325 10 99 vedrørte den pågældende vare. Ifølge Kommissionen kunne dette skøn kvalificeres som forsigtigt, da antidumpingforanstaltningerne af 2005 var gældende. På dette tidspunkt fastsattes en tificeret kode for Den Europæiske Unions integrerede toldtarif (taric-kode) for denne vare, hvilket gjorde det muligt for Kommissionen og toldmyndighederne at få kendskab til den præcise størrelse.
- 185 Det blev på denne måde forklaret, at den procentsats på 30%, som Kommissionen havde gengivet, svarede til den procentsats, som var blevet konstateret efter vedtagelsen af forordning nr. 1212/2005, da der for første gang blev pålagt antidumpingtold på importen af varer af støbejern fra Folkerepublikken Kina. Herefter anvendte Kommissionen denne procentsats i forbindelse med nærværende procedure, da der ikke forelå et skøn, som forekom mere pålideligt.
- 186 I anden række har sagsøgerne anfægtet anvendelsen af den procentsats på 30%, som følger af et skøn over oplysningerne om importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina, på alle lande, hvorfra den import, der blev taget hensyn til som led i den procedure, som gav anledning til vedtagelsen af den anfægtede forordning, hidrørte.
- 187 Det er herom forklaret, at skønnet på 30% blev anvendt for andre tredjelande, eftersom der ikke var oplysninger specifikt for disse lande, idet de eneste oplysninger, der var adgang til, var oplysningerne indhentet takket være de ved forordning nr. 1212/2005 indførte antidumpingforanstaltninger, der alene vedrørte importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- 188 I tredje række har sagsøgerne anfægtet hypotesen om, at importmængden af den pågældende vare i betragtning af den samlede importmængde, der blev registreret under den tidligere KN-underkode ex 7325 10, havde været uændret siden 2013.
- 189 Herom har Kommissionen forklaret, at den for at beregne den importmængde, som omfatter den pågældende vare, og som siden 2014 var blevet registreret under den generelle KN-kode ex 7325 10, støttede sig på den andel, som denne import udgjorde i de tre underkoder, der inden 2014 havde givet mere præcise oplysninger om denne vare, idet den særskilt angav oplysningerne vedrørende Folkerepublikken Kina, Republikken Indien og andre tredjelande (jf. præmis 159 ovenfor).
- 190 I fjerde række har sagsøgerne anfægtet hypotesen om, at den absolutte importmængde med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som blev foretaget under KN-underkode ex 7325 7325 99 10 (deformerbart støbejern), og som ikke vedrørte den pågældende vare, havde været uændret siden 2004.
- 191 Herom har Kommissionen forklaret den metode, som blev anvendt til beregningen af importmængden med oprindelse i Folkerepublikken Kina foretaget under KN-kode ex 7325 99 10, og som bestod i at identificere et år, hvor den af undersøgelsen omhandlede import af varen var påbegyndt under denne kode i det pågældende tredjeland, og sammenligne den registrerede importmængde under denne kode i året forud for dette referenceår med mængden i den betrag-

tede periode, hvorved den fastlagde importmængden af den pågældende vare registreret under KN-kode ex 7325 99 10 i den betragtede periode, som svarer til forskellen (jf. præmis 162-164 ovenfor).

- 192 Endelig har sagsøgerne i femte række anfægtet hypotesen om, at procentdelen af den kinesiske import af kloakriste i forhold til den samlede kinesiske import var forblevet uændret siden 2013 og identisk med procentdelen af importen af kloakriste fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter i forhold til deres samlede import. I denne forbindelse har sagsøgerne ligeledes anfægtet hypotesen om, at tredjelande ikke eksporterer kloakriste, eftersom tredjelandene, medmindre der er tale om en fejl, ikke synes at være blevet udelukket. Såfremt der er sket en udelukkelse, bestod hypotesen, som ifølge sagsøgerne ligeledes er uberettiget, i, at procentdelen af importen af kloakriste fra tredjelande i forhold til den samlede import var forblevet uændret siden 2013 og identisk med procentdelen af importen af kloakriste fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter i undersøgelsesperioden.
- 193 Hvad angår sidstnævnte punkt har Kommissionen forklaret, at den, eftersom den ikke rådede over oplysninger om den importmængde af kloakriste, som skulle udelukkes fra den pågældende vare, støttede sig på procentdelen af kloakriste importeret af visse stikprøveudtagne importører under undersøgelsen. I sit svar på Rettens spørgsmål har Kommissionen præciseret, at den i denne forbindelse støttede sig på oplysningerne fra stikprøven af kinesiske eksporterende producenter og på oplysningerne fra stikprøven af indiske eksporterende producenter vedrørende undersøgelsesperioden. Dette skøn blev herefter anvendt på al import, dvs. på importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Indien og andre tredjelande.
- 194 Det fremgår af ovenstående betragtninger, at sagsøgerne i deres anfægtelse ikke har fremført oplysninger, der kan rejse tvivl om pålideligheden af disse skøn, eftersom de i det væsentlige ikke har anfægtet pålideligheden af de skøn, som Kommissionen støttede sig på, men snarere anvendelsen heraf på en periode efter den periode, for hvilken de oplysninger, der gav anledning til disse skøn, svarer (første, tredje, fjerde og femte hypotese, der er omhandlet i henholdsvis præmis 183, 188, 190 og 192 ovenfor), eller anvendelsen heraf på andre lande end det land, hvorfra de oplysninger, der gav anledning til skønnene, hidrører (anden og femte hypotese, der er omhandlet i henholdsvis præmis 186 og 192 ovenfor).
- 195 Kommissionen har anført, at den ikke rådede over mere præcise og nyere oplysninger, som var lige så pålidelige eller mere pålidelige.
- 196 I en sådan sammenhæng, der for det første er kendetegnet ved, at der ikke foreligger mere præcise og nyere oplysninger, som er lige så pålidelige eller mere pålidelige, og for det andet ved den rimelige og sandsynlige karakter af de skøn, som Kommissionen har fremlagt, og som fremgår af dennes forklaringer som begrundelse for anvendelsen heraf, skal sagsøgernes andet klagepunkt om, at de af Kommissionen anvendte oplysninger var støttet på uberettigede og urimelige hypoteser, som ikke var baseret på noget positivt bevis, under hensyn til den vide skønsmargen, som denne institution er tillagt, forkastes.
- 197 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne i det væsentlige anført, at fraværet af mere pålidelige, alternative oplysninger skyldes Kommissionens manglende omhu og dens passivitet, som efter deres opfattelse bør føre til, at den anfægtede forordning annulleres.

- 198 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen ifølge retspraksis er forpligtet til af egen drift at undersøge samtlige de relevante oplysninger, som den selv kan få adgang til, idet den ikke i en antidumpingundersøgelse skal optræde som en dommer, hvis beføjelser begrænser sig til at træffe afgørelse alene på grundlag af de oplysninger og beviser, som parterne i undersøgelsen har fremlagt. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at grundforordningen i artikel 6, stk. 3 og 4, giver Kommissionen beføjelse til at anmode medlemsstaterne om oplysninger samt foretage enhver nødvendig efterprøvning og kontrol (dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 32).
- 199 For at fastlægge rækkevidden af de krav, som påhviler Kommissionen, skal der imidlertid tages hensyn til de begrænsninger, som påvirker den tid, som den råder over, navnlig henset til procesfristerne, som kan være utilstrækkelige til at foretage de efterprøvelser, kontroller og den efterforskning, som kunne påtænkes (jf. i denne retning dom af 20.9.2019, Jinan Meide Casting mod Kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, præmis 408, ikke trykt i Sml.).
- 200 Der skal desuden tages hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de påtænkte oplysninger med tilstrækkelig stor sandsynlighed kan føre til mere pålidelige resultater end dem, der er opnået inden for de gældende frister (jf. i denne retning dom af 20.9.2019, Jinan Meide Casting mod Kommissionen, T-650/17, EU:T:2019:644, præmis 410, ikke trykt i Sml.).
- 201 I det foreliggende tilfælde ses det, at Kommissionen ikke har tilsidesat den retspraksis, som er nævnt i præmis 198-200 ovenfor, og som pålægger den at konsultere alle tilgængelige kilder.
- 202 Hvad angår de oplysninger, som efter sagsøgernes opfattelse kunne være indhentet fra de nationale toldmyndigheder, skal det bemærkes, som Kommissionen har anført, at selv om grundforordningen giver Kommissionen bemyndigelse til at foretage dette, ville det være uforholdsmæssigt at kræve, at denne institution transaktion for transaktion indsamler importlisterne fra toldmyndighederne i alle medlemsstater med henblik på at analysere dem for at afgøre, om de kan tages i betragtning, og herefter samler oplysningerne om den pågældende vare i fire år for hele Unionen.
- 203 I processkrifterne har sagsøgerne fremsat to argumenter for at anfægte Kommissionens adfærd vedrørende søgningen af pålidelige oplysninger.
- 204 I første række har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen kunne have indhentet visse, mere detaljerede oplysninger fra de nationale toldmyndigheder, således at den kunne have efterprøvet pålideligheden af de anførte hypoteser og herefter kunne have anvendt resultatet af denne analyse generelt på alle oplysninger.
- 205 Det skal i denne henseende bemærkes, at sådanne oplysninger ikke er umiddelbart tilgængelige, men at de også kunne indsamles ad hoc fra de pågældende nationale myndigheder. Kommissionen skal herefter afvente disse myndigheders besvarelse med meddelelsen af de ønskede oplysninger for at kunne foretage en stikprøve af oplysninger. En sådan fremgangsmåde ville udgøre en betydelig investering med hensyn til arbejdsbyrden og ville kræve meget tid, idet disse to aspekter skal ses i forhold til de strenge procesfrister, som Kommissionen er pålagt, således som det er anført i præmis 199 ovenfor.

- 206 En sådan stikprøve af transaktioner vil i øvrigt ligeledes kunne rejse spørgsmålet om, hvorvidt de udvalgte stikprøver er repræsentative, ligesom den vil kunne skabe tvivl om relevansen heraf, eftersom den ikke vil gøre det muligt præcist at beregne den importmængde, der omfatter den pågældende vare.
- 207 I anden række har sagsøgerne anført, at Kommissionen kunne have henvendt sig til importørerne ved at tilsende dem spørgeskemaer, hvis besvarelser ville have givet den mulighed for at efterprøve pålideligheden af de anvendte oplysninger og at foretage rettelser.
- 208 EU-institutionerne har anvendt denne informationskilde i andre antidumpingundersøgelser som den, der førte til vedtagelsen af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT 2013, L 129, s. 1).
- 209 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det, som Kommissionen har anført, i det foreliggende tilfælde ikke var muligt at opnå mere pålidelige oplysninger fra importørerne. Indledningsvis anførte de 28 importører, der havde afgivet svar under undersøgelsen, i deres besvarelser af det spørgeskema, der er indeholdt i bilag II til meddelelsen om indledning af undersøgelsen, et samlet tal for den importmængde, som omfattede den pågældende vare, og som alene vedrørte import med oprindelse i Folkerepublikken Kina og i Republikken Indien, der var de to lande, som var omhandlet af undersøgelsen. Dernæst blev disse oplysninger i det foreliggende tilfælde ikke inddelt efter KN-koderne på den af undersøgelsen omhandlede vare. Endelig kunne disse besvarelser kun efterprøves for de tre stikprøveudtagne importører, som besvarede spørgeskemaet. Det er imidlertid ikke godtgjort, at disse importører var tilstrækkeligt repræsentative for alle importørerne af den af undersøgelsen omhandlede vare. Kommissionen har nemlig anført, at markedet var opdelt og kendetegnet ved et stort antal små og mellemstore virksomheder, og at det i denne forbindelse ikke var udelukket, at mange andre uafhængige importører, som drev virksomhed på markedet, og som ikke havde nogen umiddelbar interesse i at samarbejde i undersøgelsen, ikke meldte sig.
- 210 Det skal således fastslås, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved med henblik på beregningen af den importmængde, der omfattede den pågældende vare, at begrænse sin bedømmelse til oplysningerne fra Eurostats database, tilpasset på grundlag af berettigede hypoteser, som afspejler et rimeligt skøn over de reelle tal vedrørende nævnte import.
- 211 Det første led skal derfor forkastes.

– Det første anbringendes andet led om de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen anvendte for at fastlægge den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen

- 212 Med det andet led har sagsøgerne anfægtet pålideligheden af de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen anvendte for at fastlægge den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.
- 213 Det skal indledningsvis bemærkes, som det er præciseret i parternes svar på Rettens spørgsmål, at Kommissionen vurderede de makroøkonomiske indikatorer for hele EU-erhvervsgrenen.

- 214 Kommissionen støttede sig i denne forbindelse på forskellige typer oplysninger. For de stikprøveudtagne EU-producenter (herefter »de stikprøveudtagne producenter«) tog Kommissionen hensyn til disse producenters oplysninger, som den efterprøvede. For de øvrige EU-producenter, som havde indgivet den klage, der lå til grund for undersøgelsen, eller som støttede denne klage (herefter »de øvrige klagere«), støttede Kommissionen sig på de oplysninger, som den udledte af disse virksomheders besvarelser af spørgeskemaerne. For de resterende EU-producenter (herefter »de resterende producenter«) anvendte Kommissionen endelig de oplysninger, som klagerne havde fremlagt om disse producenter.
- 215 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne fremsat seks klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 216 Med det første klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den ikke ajourførte de oplysninger, som den rådede over vedrørende de øvrige klagere.
- 217 Det skal i denne henseende bemærkes, at det fremgår af 136. betragtning til den anfægtede forordning, at oplysningerne om de øvrige klagere stammer fra deres besvarelser af det spørgeskema, som Kommissionen havde tilsendt dem, idet disse oplysninger var blevet indsamlet af klagerne, og de var blevet »opdateret efterfølgende til at omfatte undersøgelsesperioden«. Kommissionen har fremlagt en e-mail, som den onsdag den 14. juni 2017 havde sendt til CCCME, hvori den anførte, at klageres indsamling af oplysninger var blevet foretaget på grundlag af de besvarelser af spørgeskemaet, som Kommissionen havde efterprøvet, samt oplysninger indhentet ved e-mail fra de producenter, der havde indgivet eller støttet klagen. Intervenienterne har for deres del præciseret, at disse oplysninger var blevet ajourført for at udelukke oplysninger om kloakriste og for at integrere de senest tilgængelige kvartalsmæssige data.
- 218 Eftersom sagsøgerne ikke har fremlagt nogen oplysning, der kan rejse tvivl om disse konstateringer, skal det første klagepunkt forkastes.
- 219 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anfægtet den anfægtede forordning med den begrundelse, at Kommissionen for at vedtage denne forordning havde lagt vægt på skøn, og ikke på faktiske oplysninger, for de resterende producenter.
- 220 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at grundforordningen ikke giver Kommissionen undersøgelsesbeføjelser, der tillader den at tvinge virksomhederne til at deltage i undersøgelsen eller til at fremlægge oplysninger. Den er således afhængig af parternes frivillige samarbejde med henblik på at forelægge den de nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister (jf. i denne retning dom af 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals mod Rådet, T-310/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:295, præmis 152 og den deri nævnte retspraksis).
- 221 Det skal i en sådan sammenhæng efterprøves, om Kommissionen i det foreliggende tilfælde omhyggeligt har søgt at indhente faktiske oplysninger, inden den støttede sig på skøn baseret på de oplysninger, som den kunne opnå.
- 222 I meddelelsen om indledning af undersøgelsen opfordrede Kommissionen de EU-producenter, der producerer den pågældende vare, til at deltage i antidumpingproceduren og alle interesserede parter til inden for 21 dage efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen at fremsætte deres synspunkter om udvælgelsen af stikprøver af EU-producenter.

- 223 Kommissionen underrettede herefter udtrykkeligt klagerne og andre kendte producenter i Unionen om indledningen af undersøgelsen, idet den opfordrede dem til at deltage heri.
- 224 Ved e-mail af 16. maj 2017 anmodede Kommissionen, efter at den havde konstateret, at de oplysninger, som klagerne havde fremlagt, udelukkende vedrørte deres egen situation, disses repræsentanter om at fremlægge makroøkonomiske oplysninger for hele erhvervsgrenen.
- 225 På denne baggrund kan Kommissionen ikke foreholdes, at den støttede sig på skøn fremlagt af klagerne hvad angår de resterende producenter, eftersom målet i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, var at få et overblik over EU-erhvervsgrenen som helhed.
- 226 Som intervenienterne har anført, kan anvendelsen af skøn endvidere være nødvendig som led i antidumpingprocedurer, når visse producenter vælger ikke at samarbejde, eller når visse EU-producenter, som det er sket i det foreliggende tilfælde, var ophørt med produktionen eller med at eksistere på tidspunktet for indsamlingen af de makroøkonomiske oplysninger.
- 227 Det skal endvidere bemærkes, at disse skøn ikke kan være antagelser, og at klagerne fulgte en beregningsmetode, som Kommissionen efterprøvede, idet denne institution efter nævnte efterprøvelse anmodede dem om at foretage ændringer. I denne forbindelse har intervenienterne anført, at Kommissionen i modsætning til klagernes forslag om at fastsætte et skøn over de pågældende operatørers faktiske produktion derimod besluttede at lægge disse producenters produktionskapacitet til grund, hvilket øgede den samlede produktion i Unionen og reducerede den stigning i markedsandele, som de kinesiske eksporterende producenter havde vundet. Intervenienterne har heraf udledt, uden at det er blevet bestridt, at Kommissionens valg reducerede en skadesindikator til fordel for de kinesiske eksporterende producenter.
- 228 Det andet klagepunkt skal derfor forkastes.
- 229 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne anført, at de af Kommissionen anvendte oplysninger blev ændret betydeligt uden forklaring.
- 230 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af sagsakterne og af parternes svar på Rettens spørgsmål, at Kommissionen ændrede de makroøkonomiske oplysninger således.
- 231 Den 7. april 2017 anmodede Kommissionen ved skrivelse klagernes repræsentanter om senest den 12. maj 2017 at forelægge den visse makroøkonomiske oplysninger for den betragtede periode. Den 12. maj 2017 fremlagde klagernes repræsentanter ved e-mail en tabel med makroøkonomiske oplysninger.
- 232 Den 15. maj 2017 anmodede Kommissionen ved e-mail om en ikke-fortrolig version af dette dokument. Den 16. maj 2017 sendte Kommissionen yderligere en e-mail, hvorved den anmodede om at få forelagt en version med de makroøkonomiske data vedrørende hele EU-erhvervsgrenen uden kloakriste. Den 24. maj 2017 sendte Kommissionen endnu en e-mail til klagernes repræsentanter og anmodede dem om senest den 29. maj 2017 at fremsende de ønskede oplysninger og om at acceptere en kontrol af disse oplysninger i deres lokaler den 30. maj 2017.
- 233 Den 29. maj 2017 fremlagde klagernes repræsentanter ved e-mail en ny version af tabellen med makroøkonomiske oplysninger (herefter »den anden version af de makroøkonomiske indikatorer«). Kommissionen kontrollerede disse oplysninger den 30. maj 2017. Under kontrolbesøget fremlagde klagerne mere fuldstændige oplysninger om dataene vedrørende de

stikprøveudtagne producenter, som begrundede en ajourføring af disse tal. Kommissionen anførte endvidere, at oplysningerne i den anden version af de makroøkonomiske indikatorer viste konsoliderede data for de resterende producenter, men at klagerne ikke inden for den frist, der var fastsat for kontrolbesøget, havde kunnet efterprøve, at disse data stemte overens med dokumentationen. Det hold, der skulle foretage kontrollen, anmodede klagerne om at opdele oplysningerne pr. kendt producent og at fremlægge en tabel, der var ajourført som følge heraf.

- 234 Den 1. juni 2017 fremlagde klagerne repræsentanter ved e-mail en ny ikke-fortrolig version af de makroøkonomiske oplysninger (herefter »den tredje version af de makroøkonomiske indikatorer«), som indarbejdede Kommissionens anmodninger. Ifølge sagsøgerne er denne version væsentligt forskellig fra den tidligere version. CCCME anmodede ved e-mail Kommissionen om at forklare grundene til denne forskel. Ved e-mail svarede Kommissionen, at der var tale om en ajourføring af oplysningerne efter kontrollen den 30. maj 2017. Den 2. juni 2017 anmodede Kommissionen ved e-mail om samme dag at måtte foretage en kontrol af de ajourførte tabeller i lokalerne hos klagerne repræsentanter. Klagerne accepterede dette ved e-mail.
- 235 Efter denne kontrol forelagde klagerne samme dag Kommissionen den fjerde version af de makroøkonomiske indikatorer på et USB-stik. Den 12. juni 2017 sendte klagerne repræsentanter atter den fjerde version af de makroøkonomiske indikatorer, men denne gang ved e-mail i en fortrolig og en ikke-fortrolig version. Intervenienterne har præciseret, at den tredje version af de makroøkonomiske indikatorer, som var blevet undersøgt ved dette kontrolbesøg, fejlagtigt indeholdt oplysninger om produktionen af kloakriste for to producenter, og at den var blevet ændret på stedet. De har desuden anført, at den fjerde version ligeledes indeholder supplerende oplysninger, som EU-erhvervsgruppen denne dato havde modtaget om andre producenter.
- 236 Kommissionen har endvidere tilføjet, at den fjerde version af de makroøkonomiske indikatorer efter FCI's bemærkninger den 21. juni 2017 blev tilføjet en EU-producent, som klagerne fejlagtigt havde udeladt.
- 237 Henset til disse oplysninger skal det fastslås, at sagsøgerne fik et svar på deres mail, der er nævnt i præmis 234 ovenfor, hvori de spurgte Kommissionen om grunden til, at der var forskel mellem den anden og den tredje version af de makroøkonomiske indikatorer.
- 238 Det skal i øvrigt bemærkes, at under hensyn til oplysningerne i sagsakterne og de forklaringer, der er afgivet i parternes svar på Rettens spørgsmål, tilsigtede de indførte rettelser at supplere, præcisere og således forbedre oplysningernes pålidelighed. Som intervenienterne har fremhævet, skete visse af de beskrevne rettelser netop for at tage hensyn til indsigelserne fra de interesserede parter og blev accepteret af Kommissionen. Det var således for det første nødvendigt at tilføje oplysninger om en yderligere EU-producent, som klagerne havde udeladt, og for det andet herfra at udelukke de oplysninger, der vedrørte kloakriste, som Kommissionen havde accepteret at udelukke fra definitionen af den af undersøgelsen omhandlede vare.
- 239 På denne baggrund må det tredje klagepunkt forkastes.
- 240 Med det fjerde klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at listen over de kilder, som Kommissionen anvendte til beregningen af de makroøkonomiske indikatorer, er usammenhængende, eftersom den indeholder oplysninger, der, såsom investeringer, ikke kan tages i betragtning, da de ikke er makroøkonomiske indikatorer.

- 241 Det skal i denne forbindelse bemærkes, som det er anført i præmis 214 ovenfor, at Kommissionen støttede sig på forskellige former for oplysninger alt efter den pågældende kategori af EU-producenter. Det ses således, at den pågældende liste, som har overskriften »Supplerende beviser«, ikke omfatter alle de anvendte kilder, men alene er af supplerende karakter, henset til alle de oplysninger, som anvendes.
- 242 Hvad angår listens indhold omtales heri, som sagsøgerne har anført, endvidere tre dokumenter med overskriften »[selskabets navn] re investments«. Dette antal dokumenter, som sagsøgerne har anfægtet, er imidlertid endvidere begrænset i forhold til alle de dokumenter, som den pågældende liste indeholder. I hvert fald 13 af de i alt 22 dokumenter på listen, hvoraf nogle omhandler klagerne, og andre omhandler andre EU-producenter, vedrører således »aktiver«, »aktiver og investeringer«, »regnskaber«, »finansielle beretninger«, »beskæftigelse«, »indirekte beskæftigelse« og »ansatte«, som er relevante for at fastlægge de makroøkonomiske oplysninger.
- 243 Endelig gav klagerne i deres bemærkninger under undersøgelsen yderligere præciseringer om de kilder, som blev anvendt til beregningen af de makroøkonomiske indikatorer, idet de anførte følgende:
- »[V]i har indhentet oplysninger om klagerne og om de virksomheder, der har støttet klagen, fra deres regnskaber. For de øvrige virksomheder har klagerne fremsat skøn på grundlag af data udledt af disse øvrige virksomheders regnskaber, websteder, artikler i pressen og deres kendskab til markedet.«
- 244 Det følger af det ovenstående, at det fjerde klagepunkt skal forkastes.
- 245 Med det femte klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den alene indfandt sig i lokalerne hos klageres repræsentanter for at kontrollere de oplysninger, som klagerne havde fremlagt. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen eksempelvis kunne have kontaktet de resterende producenter og anmodet dem om at bekræfte eller kommentere de skøn, der angik dem.
- 246 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 6, stk. 8, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, uanset hvilke, og på hvilke konklusioner de bygger, skal efterprøves i det omfang, det er muligt.
- 247 Det er allerede bemærket som svar på andre argumenter, som sagsøgerne har fremsat, at Kommissionen ikke rådede over undersøgelsesbeføjelser, som tillod den at pålægge virksomhederne at deltage i undersøgelsen eller at fremlægge oplysninger, men at den var afhængig af parternes frivillige samarbejde med henblik på at forelægge den oplysninger (jf. præmis 220 ovenfor).
- 248 I det foreliggende tilfælde opfordrede Kommissionen de EU-producenter, der fremstillede den pågældende vare, til at deltage i undersøgelsen (jf. præmis 222 og 223 ovenfor). Det var imidlertid kun klagerne, som fremlagde de oplysninger, der var nødvendige for beregningen af de makroøkonomiske indikatorer. I denne sammenhæng henvendte Kommissionen sig til klagerne for at opnå oplysninger om de EU-producenter, som ikke havde samarbejdet i undersøgelsen, og fra de sidstnævnte modtog den skøn vedrørende disse (præmis 224 ovenfor).
- 249 I henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 1, kan Kommissionen aflægge besøg, når den anser det for påkrævet, for at kontrollere de fremlagte oplysninger.

- 250 Det følger heraf, at Kommissionen for at efterprøve rigtigheden af de fremlagte oplysninger kunne foretage et kontrolbesøg hos ophavsmændene til de pågældende oplysninger, idet det ses, at oplysningerne i det foreliggende tilfælde hidrørte fra klagerne.
- 251 Hvad angår den omstændighed, at denne kontrol blev foretaget i lokalerne hos repræsentanterne for klagerne, skal det bemærkes, at Kommissionen fra undersøgelsens begyndelse anmodede klagerne gennem deres repræsentanter om at gemme al »dokumentation og arbejdsdokumenter, som anvendes til at udarbejde spørgsmålene til denne skrivelse samt til de makroøkonomiske oplysninger, der var anført i klagen over år 2013-2015«.
- 252 Af praktiske årsager var det acceptabelt for Kommissionen at aflægge besøg i lokalerne hos repræsentanterne for klagerne for med henblik på kontrollen at konsultere de akter, hvorfra de oplysninger, som de sidstnævnte havde fremlagt, stammede, idet analyserne skulle støttes på pålidelige og troværdige oplysninger.
- 253 Følgelig skal det femte klagepunkt forkastes.
- 254 Med det sjette klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den ikke præcist identificerede de oplysninger, som blev kontrolleret.
- 255 Det skal i denne henseende bemærkes, at Kommissionen under proceduren præciserede, at kontrollen af 30. maj 2017 vedrørte »oplysninger om de makroøkonomiske indikatorer, som [var] blevet fremlagt (kildedokumenter anvendt med hensyn til de angivne oplysninger, hvordan indsamlingen af oplysninger [var] foregået, hvordan visse tal nævnt i klagen i forbindelse med forbruget og importen [var] indhentet, etc.)«, og således i modsætning til, hvad sagsøgerne har anført, identificerede de forhold, som kontrollerne vedrørte.
- 256 Eftersom sagsøgerne blev gjort bekendt med disse oplysninger, skal klagepunktet forkastes, og dermed forkastes det første anbringendes andet led i det hele.

– Det første anbringendes tredje led om EU-producenternes rentabilitet

- 257 Med det tredje led har sagsøgerne anfægtet de tal, som Kommissionen lagde til grund for at godtgøre den forværring, som ifølge denne institution var kendetegnende for udviklingen af EU-producenternes rentabilitet i årene forud for undersøgelsen.
- 258 I 162. betragtning til den midlertidige forordning anførte Kommissionen, at EU-producenternes rentabilitet i 2006 lå på ca. 10%, men at den kun var 5,3% i det første år af den betragtede periode, dvs. 2013, og at den faldt yderligere i løbet af denne periode.
- 259 Sagsøgerne har herom fremsat tre klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 260 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen meddelte de tal, som blev lagt til grund for beregningen af EU-erhvervsgrænsens rentabilitet, uden grundlag, eftersom de eneste oplysninger, som den havde modtaget fra EU-erhvervsgrænsen, blev meddelt den 2. oktober 2017, dvs. efter vedtagelsen af den midlertidige forordning og mere end fem måneder efter kontrollerne i lokalerne hos repræsentanterne for klagerne.
- 261 Det skal i denne henseende bemærkes, at klagepunktet savner grundlag i de faktiske omstændigheder.

- 262 Oplysningerne om rentabiliteten for år 2006-2012 blev nemlig under alle omstændigheder meddelt til Kommissionen den 11. maj 2017, dvs. inden både vedtagelsen af den midlertidige forordning og kontrolbesøgene, som fandt sted den 30. maj og den 2. juni 2017. Kommissionen har fremlagt den e-mail, hvorved oplysningerne blev meddelt, og har forklaret, at klagerne på eget initiativ fremlagde dette dokument i en fortrolig version, hvorfor det ikke blev tilføjet de sagsakter, som er tilgængelige for alle interesserede parter, men alene til den del af sagsakterne, som var forbeholdt Kommissionen. Denne institution har ligeledes præciseret, at det dokument af 2. oktober 2017, som klagerne sendte, blot var en tilgængelig version for de interesserede parter af dokumentet af 11. maj 2017.
- 263 Hvad angår EU-erhvervsgrenens rentabilitet i den betragtede periode ses det, at den blev beregnet på grundlag af de stikprøveudtagne EU-producenters svar på det spørgeskema, som de var blevet tilsendt af Kommissionen, og som skulle afgives til denne senest den 22. februar 2017, dvs. inden vedtagelsen af den midlertidige forordning.
- 264 Dette klagepunkt skal derfor forkastes.
- 265 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anført, at det dokument af 2. oktober 2017, der er nævnt i præmis 260 ovenfor, ikke giver oplysninger om de anvendte kilder.
- 266 Det skal i denne forbindelse blot fastslås, at de kilder, som klagerne havde anvendt for i dokumentet af 11. maj 2017 at fastlægge EU-erhvervsgrenens rentabilitet i år 2006-2012, og som sagsøgerne har anmodet om, ikke er relevante for analysen af lovligheden af Kommissionens bedømmelse af de mikroøkonomiske indikatorer. Som Kommissionen har fremhævet, støttede den sig nemlig udelukkende på EU-erhvervsgrenens rentabilitet i den betragtede periode (fra den 1.1.2013 til den 30.9.2016) med henblik på at vurdere udviklingen heraf, som det fremgår af 168. betragtning til den midlertidige forordning, selv om den i 162. betragtning til nævnte forordning omtalte EU-erhvervsgrenens rentabilitetsniveau i 2006.
- 267 Dette klagepunkt er følgelig uvirksomt, hvilket af samme grund også gælder for sagsøgernes tredje klagepunkt om, at de tal, som Kommissionen havde lagt til grund, blev modsagt af tallene nævnt i den anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, som EU-erhvervsgrenen fremsatte i 2010 i forbindelse med udløbet af de antidumpingforanstaltninger, der var blevet pålagt ved forordning nr. 1212/2005.
- 268 De oplysninger om EU-erhvervsgrenens rentabilitet, som var omhandlet i denne anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, vedrørte nemlig nødvendigvis årene før 2010. Som det er anført i præmis 266 ovenfor, var det oplysningerne for den betragtede periode, dvs. fra den 1. januar 2013 til den 30. september 2016, som var relevante, og som dannede grundlag for Kommissionens afgørelse, selv om Kommissionen havde nævnt 2006 i 162. betragtning til den midlertidige forordning.
- 269 Under alle omstændigheder blev skønnet vedrørende rentabiliteten som led i undersøgelsen, som intervenienterne har gjort gældende, anlagt på grundlag af oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter, mens den gennemsnitlige rentabilitet, som EU-erhvervsgrenen havde meddelt i sin anmodning om genoptagelse af undersøgelsen, der blev fremsat i forbindelse med udløbet af de antidumpingforanstaltninger, som var blevet indført ved forordning nr. 1212/2005, var baseret på oplysninger fra seks yderligere producenter.
- 270 Henset til ovenstående betragtninger skal det første anbringendes tredje led forkastes.

– *Det første anbringendes fjerde led om de stikprøveudtagne EU-producenter*

- 271 Med det fjerde led har sagsøgerne anfægtet Kommissionens valg blandt EU-producenterne med henblik på at skabe en stikprøve, på hvilket grundlag den undersøgte virkningen af dumpingimporten.
- 272 Sagsøgerne har i denne forbindelse fremsat to klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 273 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke på effektiv vis opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.
- 274 CCCME fik den 18. januar 2017, efter at have anmodet Kommissionen herom, nemlig indsigt i for det første et dokument af 12. december 2016 med overskriften »Forslag til stikprøve af EU-producenter«, der indeholdt en stikprøve af tre EU-producenter, og for det andet i de spørgeskemaer, som Kommissionen sendte den 16. januar 2017 til »EJ Picardie + 4 andre« EU-producenter ifølge dette dokumentets overskrift.
- 275 Ifølge sagsøgerne giver dokumenterne indtryk af, at den foreløbige stikprøve på et tidspunkt blev udvidet til andre EU-producenter. Den 20. januar 2017 føjede Kommissionen imidlertid den endelige stikprøve af EU-producenterne til de ikke-fortrolige sagsakter dateret den 16. januar 2017, hvori den bekræftede det oprindelige valg af tre producenter.
- 276 Efter sagsøgernes opfattelse viser disse omstændigheder, at Kommissionen meddelte de interesserede parter den foreløbige stikprøve, efter at den endelige stikprøve var blevet fastlagt, og spørgeskemaerne var blevet sendt til de stikprøveudtagne producenter, hvilket udgør en tilsidesættelse af de interesserede parters ret til forsvar og af grundforordningens artikel 17, stk. 2, som bestemmer, at udvælgelsen så vidt muligt skal foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke.
- 277 Det skal i denne henseende bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 17, stk. 2, at »[d]en endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve«.
- 278 For at det af grundforordningens artikel 17, stk. 2, omhandlede samråd med de interesserede parter er effektivt, skal det ske på et tidspunkt, hvor Kommissionen kan tage hensyn til de fremsatte bemærkninger og i givet fald ændre stikprøven.
- 279 Det skal bemærkes, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde i meddelelsen om indledning af undersøgelsen anførte, at den havde besluttet at begrænse de af undersøgelsen omfattede EU-producenter til et rimeligt antal, idet den udvalgte en stikprøve, og med henblik herpå udtog den en foreløbig stikprøve, hvis sammensætning blev forelagt de interesserede parter til samråd. I denne meddelelse præciserede Kommissionen endvidere, at medmindre andet var anført, skulle de interesserede parter, der ønskede at fremlægge andre relevante oplysninger vedrørende udvælgelsen af stikprøven, gøre dette inden for en frist på 21 dage efter offentliggørelsen af nævnte meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- 280 I sine processkrifter har Kommissionen gjort gældende, at årsagen til, at dokumentet af 12. december 2016 med overskriften »Forslag til stikprøve af EU-producenter« ikke oprindeligt blev føjet til de ikke-fortrolige sagsakter, som det er anført i indledningsmeddelelsen, skyldtes en skrivfejl fra det hold, der var ansvarligt for undersøgelsen. Dokumentet blev utilsigtet betegnet »fortroligt«, selv om det skulle have været mærket »ikke-fortroligt«, således at alle de interesserede parter kunne få aktindsigt heri. Efter at CCCME den 18. januar 2017 havde meddelt Kommissionen, at dette dokument ikke fremgik af de oplysninger, som denne enhed havde indsigt i, blev det nævnte dokument mærket »ikke-fortroligt« i systemet for at sikre, at de interesserede parter, herunder CCCME, kunne få aktindsigt heri.
- 281 Det følger heraf, at CCCME blev hørt den 18. januar 2017, lidt mere end en måned efter indledningen af undersøgelsen, dvs. på et tidspunkt, hvor der kunne tages hensyn til sammenslutningens bemærkninger i udvælgelsen af stikprøven.
- 282 Selv om CCCME fra dette tidspunkt havde mulighed for at fremsætte bemærkninger til denne stikprøves sammensætning, har sammenslutningen imidlertid ikke gjort dette.
- 283 Sagsøgerne har ganske vist gjort gældende, at antallet af stikprøveudtagne virksomheder var blevet ændret og herefter endeligt fastlagt, inden de blev hørt, hvilket efter deres opfattelse bevirkede, at samrådet ikke var effektivt, eftersom sammensætningen af stikprøven var vedtaget, inden de kunne udtale sig herom.
- 284 Hvis det antages, at Kommissionen faktisk påtænkte at ændre den foreløbige stikprøve, idet den genovervejede sit standpunkt, inden der kunne afholdes samråd med CCCME om sammensætningen af den foreslåede stikprøve, skal det som svar på dette argument under alle omstændigheder blot bemærkes, for det første at de interesserede parter fik mulighed for i det foreliggende tilfælde at udtale sig om den af Kommissionen foreslåede sammensætning af stikprøven, for det andet at den sammensætning, der var genstand for samrådet, omfattede tre virksomheder, og for det tredje at den endelige stikprøve faktisk vedrørte disse tre virksomheder.
- 285 Sagsøgerne kunne således hvad angår stikprøven af EU-producenter fremsætte bemærkninger, som Kommissionen kunne tage i betragtning, hvilket indebærer, at deres ret til forsvar og grundforordningens artikel 17, stk. 2, i modsætning til, hvad de har gjort gældende, er blevet overholdt.
- 286 Det første klagepunkt skal af disse grunde forkastes.
- 287 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at den af Kommissionen udvalgte stikprøve ikke repræsenterer forskelligartetheden af de situationer, som producenterne befinder sig i inden for Unionen, navnlig den særlige situation for producenterne i Østeuropa.
- 288 Efter Kommissionens opfattelse er sagsøgernes argument herom ugrundet og må endvidere afvises, eftersom det er fremsat for første gang for Retten.
- 289 Det skal i denne henseende hvad angår realiteten bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 4, stk. 1, at Kommissionens analyse skal støttes på hele EU-erhvervsgrenen, således at der opnås en pålidelig repræsentation for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation på hele Unionens område.

- 290 Kommissionen er imidlertid i sager af stort omfang beføjet til at begrænse undersøgelsen til at omfatte et rimeligt antal parter ved anvendelsen af den stikprøvemetode, der er omhandlet i grundforordningens artikel 17.
- 291 Grundforordningens artikel 17, stk. 1 og 2, fastsætter to metoder til at udtage en stikprøve, som kan anses for at være repræsentativ i henhold til nævnte forordning. Den første metode består i, at Kommissionen støtter sig på en stikprøve af parter, varer eller transaktioner, som efter deres karakter er statistisk repræsentative i henhold til oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen. Hvad angår den anden stikprøvemetode, der foreskrives i samme forordnings artikel 17, stk. 1, hviler stikprøvens repræsentativitet på den omstændighed, at den omfatter den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed (jf. dom af 15.6.2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).
- 292 Det fremgår endvidere af grundforordningens artikel 17, stk. 2, at den endelige udvælgelse af stikprøven påhviler Kommissionen i henhold til bestemmelserne om stikprøver (dom af 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 87, og af 15.3.2018, Caviro Distillerie m.fl. mod Kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, præmis 48).
- 293 Der skal desuden tages hensyn til den omstændighed, at Kommissionen, når den anvender stikprøver, har en vid skønsbeføjelse, og at Unionens retsinstitutters efterprøvelse følgelig er begrænset på den ovenfor i præmis 149 og 150 anførte måde (jf. i denne retning dom af 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, præmis 93).
- 294 Endelig er det i retspraksis præciseret, at Kommissionen, når den vælger at anvende den anden stikprøvemetode, har et vist råderum med hensyn til den vurdering, som den med rimelighed kan forventes at foretage inden for den frist, som er fastsat for gennemførelsen af dens undersøgelse (dom af 15.6.2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, præmis 31, og af 15.3.2018, Caviro Distillerie m.fl. mod Kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, præmis 41).
- 295 I en sådan sammenhæng, der er kendetegnet ved Kommissionens vide skøn og en begrænsning af Unionens retsinstitutters efterprøvelse, tilkommer det sagsøgerne i medfør af retspraksis at fremlægge de beviser, Retten behøver for at kunne fastslå, at Kommissionen som følge af sin sammensætning af stikprøven af EU-erhvervsgrenen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af skaden (jf. i denne retning dom af 15.3.2018, Caviro Distillerie m.fl. mod Kommissionen, T-211/16, EU:T:2018:148, præmis 49).
- 296 I det foreliggende tilfælde udvalgte Kommissionen ved at anvende den anden metode, der omhandlet i præmis 291 ovenfor, stikprøven på grundlag af den største producerede og solgte mængde, som den havde beføjelse til i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 1.
- 297 Ifølge den 13. betragtning til den midlertidige forordning tegnede denne stikprøve sig for 48% af den samlede produktion i EU og 43% af EU-erhvervsgrenens samlede salg, uden at sagsøgerne har anfægtet størrelsen af disse producenteres samlede produktion og samlede salg.
- 298 Valget af denne stikprøvemetode udelukker således muligheden for en anfægtelse støttet på en utilstrækkelig geografisk repræsentativitet, eftersom den producerede, solgte eller eksporterede mængde, der er inkluderet i stikprøven, selv om mængderne er store, må anses for at give et passende grundlag for at vurdere hele erhvervsgrenens situation.

299 Sagsøgerne har således med urette anført, at Kommissionens stikprøve ikke var tilstrækkeligt repræsentativ som omhandlet i grundforordningens artikel 17, stk. 1, eftersom den ikke omfattede producenter fra Østeuropa.

300 Det andet klagepunkt skal således forkastes med hensyn til realiteten, uden at det er fornødent at tage stilling til Kommissionens argumenter om formaliteten.

301 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første anbringendes fjerde led forkastes.

– Det første anbringendes femte led om inkluderingen af koncerninterne priser i beregningen af EU-erhvervsgrenens omkostninger

302 Med det femte led har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen for at beregne EU-erhvervsgrenens skade i Saint-Gobain PAM's tilfælde anvendte de priser, der blev faktureret for videresalg inden for den koncern, som denne producent var en del af (anvendelse af afregningspriser), uden at den vurderede disse købsprisers selvstændige karakter.

303 For at vurdere den effektive rentabilitet skulle Kommissionen have sammenlignet dels værdien af det gennemførte salg til uafhængige kunder, dels omkostningerne til produktionen af varerne og forhandlernes SA&G-omkostninger, idet dens analyse af skaden ellers ville være fordrejet.

304 Kommissionen har bestridt sagsøgernes argumentation.

305 Det skal i denne henseende bemærkes, at Kommissionen i sit svar på Rettens spørgsmål har forklaret, at Saint-Gobain PAM solgte den pågældende vare direkte til uafhængige kunder, men ligeledes, som sagsøgerne har anført, indirekte gennem forbundne forhandlere.

306 Det har imidlertid vist sig, at denne omstændighed ikke har betydning for fastlæggelsen af produktionsomkostningerne, for det første fordi de to typer salg omfatter varer, som er fremstillet af den pågældende virksomhed, og for det andet fordi den værdi, der blev taget i betragtning inden for rammerne af Kommissionens beregning, svarer til denne virksomheds produktionsomkostninger i forbindelse med fremstillingen uanset den efterfølgende form for salg.

307 Som Kommissionen har anført, har den omstændighed, at visse former for salg blev foretaget gennem forbundne selskaber, således ikke betydning for beregningen af Saint-Gobain PAM's produktionsomkostninger og dermed for vurderingen af EU-erhvervsgrenens skade.

308 Det er korrekt, at Kommissionen i sit svar på Rettens spørgsmål har anført, at Saint-Gobain PAM købte visse råmaterialer fra forbundne virksomheder.

309 For at kunne inkludere produktionsomkostningerne knyttet til disse transaktioner i sin beregning kontrollerede Kommissionen imidlertid, om transaktionerne kunne anses for at være transaktioner, der foretages på normale markedsvilkår.

310 Ved at sammenligne de direkte omkostninger i produktionsomkostningerne pr. enhed og i priserne for videresalg til ikke-forbundne parter i Unionen konstaterede Kommissionen nemlig, at Saint-Gobain PAM befandt sig inden for samme interval som de to andre stikprøveudtagne producenter, som ikke havde købt deres råmaterialer af forbundne leverandører.

311 Det første anbringendes femte led skal derfor forkastes.

– Det første anbringendes sjette led om hovedsageligt forskellen i den praksis, der tilregnes de eksporterende producenter, alt efter om de var indiske eller kinesiske

- 312 Med det sjette led har sagsøgerne fremsat flere klagepunkter, hvoraf det ene undersøges nu, mens de øvrige som følge af deres genstand undersøges i andre afsnit i denne dom (jf. præmis 325 nedenfor).
- 313 Med det klagepunkt, der undersøges nu, har sagsøgerne anført, at det er uforståeligt, at Kommissionen konkluderede, at de indiske eksporterende producenter ikke kunne tilregnes dumping, mens det blev fastslået, at der forelå en sådan praksis for de kinesiske eksporterende producenter. Efter sagsøgernes opfattelse er denne konklusion uforenelig med følgende to faktiske forhold. For det første var den indiske eksportpris lavere end den kinesiske eksportpris. For det andet var de oplysninger, som Kommissionen anvendte til at beregne normalværdien, de samme for de indiske og kinesiske eksporterende producenter, idet Republikken Indien blev valgt som referenceland.
- 314 Kommissionen har gjort gældende, at klagepunktet skal forkastes.
- 315 For at træffe afgørelse skal det, som sagsøgerne har anført, bemærkes, at i Unionen har importen af den pågældende vare med oprindelse i Republikken Indien ligesom importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina været genstand for en undersøgelse med henblik på at fastslå, om der forelå dumping (jf. præmis 3 ovenfor).
- 316 Som led i undersøgelsen fastslog Kommissionen på grundlag af mængden opgjort i ton, at priserne på importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina i gennemsnit var højere end priserne med oprindelse i Republikken Indien.
- 317 Eftersom Folkerepublikken Kina ikke blev anset for at være et land med markedsøkonomi, blev den normalværdi, der anvendtes til at afgøre, om der forelå dumping fra de kinesiske eksporterende producenter, samtidig beregnet på grundlag af oplysninger fra Republikken Indien i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a) (herefter »referencelandsmetoden«).
- 318 I henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 2, skal en vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Unionen er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.
- 319 Det er sagsøgernes opfattelse, at eftersom Kommissionen som led i vurderingen af, om der foreligger dumping hos de kinesiske og indiske eksporterende producenter, skulle tage hensyn til den omstændighed, at normalværdien i begge tilfælde for det første var støttet på de indiske oplysninger, og for det andet at de indiske eksporterende producenters eksportpris var lavere end de kinesiske eksporterende producenters priser, var den logiske følge, at de indiske eksporterende producenter havde større dumpingmargener, og at Kommissionen måtte fastslå, at der forelå dumping fra dette lands eksporterende producenter, eftersom den nåede til en sådan konklusion hvad angår de kinesiske eksporterende producenter.
- 320 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen under undersøgelsen forklarede denne forskel mellem kinesiske og indiske eksporterende producenter.

- 321 Indledningsvis bemærkes, at selv om Kommissionen anerkendte, at de indiske eksportpriser på grundlag af mængden opgjort i ton i gennemsnit var lavere end de kinesiske priser, forklarede den, at der ikke kunne foretages en passende sammenligning af disse priser. Som Kommissionen detaljeret havde anført i 179. betragtning til den midlertidige forordning, hvortil 19. betragtning til den anfægtede forordning henviser, kunne prisforskellen ifølge denne institution nemlig forklares med den omstændighed, at de indiske eksporterende producenter eksporterede gråjern, som, eftersom det har en større skørhed, kræver en større mængde råmateriale end varer af duktilt støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina for at opnå sammenlignelige resultater. De kinesiske priser var derfor højere, hvis sammenligningen blev foretaget på grundlag af mængden opgjort i ton. Det ville derimod forholde sig anderledes, hvis sammenligningen blev foretaget pr. vare, hvilket var det passende kriterium for sammenligningen af salgene.
- 322 Som Kommissionen anførte i 20. betragtning til den anfægtede forordning, var der desuden også særlige kendetegn ved de indiske varers nationale priser på det skatte- og afgiftsmæssige plan, som indebar visse justeringer. Kommissionens analyse viste, at de indiske nationale priser, som i medfør af referencelandsmetoden blev anvendt til at fastlægge den normalværdi, der tjente til at afgøre, at der forelå dumping fra Folkerepublikken Kina, ikke var pålagt moms. Denne situation skabte en asymmetri mellem de kinesiske eksportpriser og de nationale indiske priser, som blev anvendt til at fastlægge normalværdien. For at gøre det muligt at sammenligne disse priser, tilpassede Kommissionen følgelig normalværdien ved heri at medregne moms og forhøjede således den normalværdi, der anvendtes til at vurdere, om der forelå dumping fra de kinesiske eksporterende producenter.
- 323 På baggrund af dette ræsonnement, hvis sammenhæng sagsøgerne ikke har kunnet drage i tvivl, drog Kommissionen forskellige konklusioner om dumping vedrørende de kinesiske eksporterende producenter og de indiske eksporterende producenter.
- 324 På denne baggrund skal det første klagepunkt forkastes.
- 325 Med det sjette led har sagsøgerne endvidere fremsat to klagepunkter, som analyseres sammen med de andre klagepunkter, som de har forbindelse med. Sagsøgerne har således foreholdt Kommissionen, at den nægtede CCCME enhver indsigt i de oplysninger, der var nødvendige for at efterprøve Kommissionens analyser. Dette klagepunkt analyseres inden for rammerne af det tredje anbringende. Sagsøgerne har endvidere anfægtet Kommissionens afvisning af at indsamle oplysninger med henblik på at vurdere skadesindikatorerne pr. medlemsstat og pr. varegruppe i gråjern eller duktilt støbejern. Dette klagepunkt analyseres inden for rammerne af det andet anbringendes andet led.
- 326 Henset til ovenstående betragtninger skal det første anbringendes sjette led forkastes for så vidt angår det ovenfor undersøgte klagepunkt, idet der henvises til analysen vedrørende de to klagepunkter, der er forbundet med andre anbringender, og dermed forkastes det første anbringende i det hele.

Det andet anbringende vedrørende årsagsforbindelsen

- 327 Det andet anbringende, som består af tre led, vedrører grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, hvorefter Kommissionen skal undersøge, i hvilket omfang EU-erhvervsgrenens skade i givet fald er forvoldt af den omtvistede import og ikke af andre faktorer.

– Det andet anbringendes første led om, at stigningen i dumpingimporten og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation ikke skete samtidigt

- 328 Med det første led har sagsøgerne anfægtet Kommissionens ræsonnement for at godtgøre en årsagsforbindelse mellem på den ene side stigningen i dumpingimporten og på den anden side den konstaterede forværring af EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- 329 Dette led, som Kommissionen har bestridt, består af fire klagepunkter.
- 330 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen for at godtgøre årsagsforbindelsen sammenlignede de økonomiske indikatorer ved den betragtede periodes begyndelse og ophør, mens den burde have analyseret de tendenser, der kunne observeres i denne periode. Hvis Kommissionen havde valgt denne tilgang, kunne den have konstateret, at de indikatorer, der kendetegnede EU-erhvervsgrenens situation, var forværret siden 2014. Det fremgår af de oplysninger, som Kommissionen har fremlagt, at importen fra Folkerepublikken Kina faldt fra dette tidspunkt. Ifølge sagsøgerne er et sådant fald ikke foreneligt med konklusionen om, at den nævnte import havde bidraget til forværringen af EU-erhvervsgrenens situation.
- 331 Det skal i denne henseende bemærkes, at de indikatorer, der er gengivet i tabellen nedenfor, udviklede sig som følger i den betragtede periode.

Indeks (2013 = 100)	2013	2014	2015	Under-søgelses- perioden
EU-erhvervsgrenens salgsmængde (ton)	100	97	90	89
EU-erhvervsgrenens produktions- mængde (ton)	100	103	96	96
EU-erhvervsgrenens markedsandel (%)	100	97	95	97
Importmængde med oprindelse i Folkerepublikken Kina (ton)	100	124	120	116
EU-markedsan- delen for importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina (%).	100	125	126	126

- 332 Det fremgår af denne tabel, som sagsøgerne har anført, at importmængden med oprindelse i Folkerepublikken Kina i 2015 var faldet i forhold til dens niveau i 2014.
- 333 Dette betyder imidlertid ikke, at det er udelukket, at der er årsagsforbindelse mellem udviklingen af denne import og udviklingen i indikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenen.

- 334 Tabellen viser nemlig, at faldet i denne import efter 2014 er relativt, eftersom importniveauet fortsat er klart højere end det niveau, der blev nået i begyndelsen af den betragtede periode (+16%), hvorfor det synes kunstigt at tale om et fald i importen, hvis der tages hensyn til en længere periode.
- 335 Den af sagsøgerne fremlagte præsentation nævner i øvrigt ikke den betydelige stigning i den pågældende import fra 2013 til 2014 (+24%). En stigning af denne størrelse kunne således mætte EU-markedet ved at medføre, at EU-kunderne afgav bestillinger tidligere, hvorved salget efterfølgende faldt, navnlig i 2015, i hvilket år EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt (– 10% i forhold til startindekset), mens importen ligeledes faldt, selv om sidstnævnte fald forblev relativt i forhold til faldet i nævnte erhvervsgrens salg.
- 336 Med deres argumentation har sagsøgerne ud over de ovenfor undersøgte specifikke betragtninger rejst grundlæggende tvivl om den metode, der består i, at Kommissionen støttede sine konklusioner på sammenligningen af oplysninger for den betragtede periodes begyndelse og ophør.
- 337 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at ifølge retspraksis er tanken bag fastsættelsen af den »betragtede periode« at gøre det muligt for Kommissionen at undersøge en længere periode end den, der var omfattet af selve undersøgelsen, således at den kan støtte sin analyse på faktiske eller mulige tendenser, der kræver en tilstrækkeligt lang varighed for at kunne identificeres (jf. i denne retning dom af 7.5.1991, Nakajima mod Rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, præmis 87).
- 338 Det er netop, hvad Kommissionen gjorde i det foreliggende tilfælde, idet den ikke begrænsede sin analyse til udviklingen over et eller to år, men undersøgte tendenserne over en længere periode (jf. i denne retning dom af 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, præmis 145, ikke trykt i Sml.). Den konkluderede således, at dumpingimporten var steget med i alt 16% fra 2013 til undersøgelsesperiodens afslutning, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde var faldet med 11%, og denne erhvervsgrens markedsandel var faldet med 3% i samme periode.
- 339 Endelig har sagsøgerne, eftersom de har anfægtet Kommissionens mulighed for at støtte sig på den betragtede periodes begyndelse og ophør, rejst tvivl om institutionens metodologiske valg.
- 340 Hvad angår denne type spørgsmål har retspraksis imidlertid indrømmet EU-institutionerne en vid skønsmargen, hvorfor sagsøgeren, såfremt denne part vil have medhold i sin anfægtelse af disse institutioners handlinger, skal godtgøre, at disse institutioner anlagde et åbenbart urigtigt skøn (dom af 14.3.2007, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, T-107/04, EU:T:2007:85, præmis 71).
- 341 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at sagsøgerne med deres argumenter ikke har fremlagt oplysninger, der gør det muligt at konstatere et sådant urigtigt skøn, men at de snarere har foreslået en alternativ fortolkning af udviklingen i de økonomiske indikatorer ved at anføre, at Kommissionens tilgang forekommer dem kunstig (jf. i denne retning dom af 4.2.2016, C & J Clark International og Puma, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74, præmis 172).
- 342 Af disse grunde skal det første klagepunkt forkastes.

- 343 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anført, at Kommissionen i 174. betragtning til den anfægtede forordning for det første angav, at dumpingimporten havde medført en forværring af EU-erhvervsgrenens situation, og for det andet at nævnte import havde udviklet sig i tråd med EU-produktionen, dvs. at den først steg og derefter faldt.
- 344 Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionens ræsonnement er vanskeligt at følge, eftersom den omstændighed, at stigningen i dumpingimporten skete samtidigt med stigningen i EU-erhvervsgrenens produktionsmængde, og at det efterfølgende fald i importen skete samtidigt med et fald i EU-erhvervsgrenens mængde, snarere vidner om en manglende årsagsforbindelse.
- 345 Det skal i denne henseende bemærkes, at Kommissionen, som sagsøgerne har anført, i den anfægtede forordning nævnte, at dumpingimporten udviklede sig i tråd med EU-erhvervsgrenens produktion.
- 346 Denne konstatering er korrekt, eftersom dumpingimporten, som det er anført i tabellen i præmis 331 ovenfor, i 2014 steg fra indeks 100 til indeks 124, ligesom EU-erhvervsgrenens produktionsmængde for sin del steg fra indeks 100 til indeks 103. I 2015 faldt begge indekser, idet dumpingimporten faldt til indeks 120, og EU-erhvervsgrenens produktionsmængde faldt til indeks 96.
- 347 Når dette er sagt, skal den ordlyd, som Kommissionen anvendte som helhed i 174. betragtning til den anfægtede forordning, gengives for at fastlægge, hvorledes den nåede til den konklusion, at der var en årsagsforbindelse mellem dumpingimporten og forværringen for EU-erhvervsgrenen.
- 348 På grundlag af samtlige Kommissionens forklaringer i 174. betragtning til den anfægtede forordning kan det forstås, hvorfor den, under hensyn til de tal, der er gengivet i skadesindikatorerne for EU-erhvervsgrenen, fandt, at indikatorerne var forværret, samtidigt med at dumpingimporten var steget, og at der kunne fastlægges en årsagsforbindelse mellem disse to forhold.
- 349 I 174. betragtning til den anfægtede forordning anførte Kommissionen således, at i hele den betragtede periode godtgjorde den observerede tendens en årsagsforbindelse mellem forværringen for EU-erhvervsgrenen, som ses i mængde og markedsandele, og stigningen i dumpingimporten i denne periode.
- 350 Denne konklusion underbygges af de tal, som er fremlagt i tabellen i præmis 331 ovenfor, hvoraf fremgår, at dumpingimporten steg i den betragtede periode fra indeks 100 til indeks 116, mens indikatorerne for EU-erhvervsgrenens situation samlet set faldt, idet produktionsmængden gik fra indeks 100 til indeks 96, salgsmængden fra indeks 100 til indeks 89 og markedsandelene fra indeks 100 til indeks 97 i samme periode.
- 351 Sagsøgerne kan således følge Kommissionens ræsonnement og forstå grundene til, at den uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn konkluderede, at der i hele den betragtede periode var et tidsmæssigt sammenfald mellem udviklingen i dumpingimporten og i de indikatorer, der er anført i præmis 350 ovenfor.
- 352 Af disse grunde skal det andet klagepunkt forkastes.

- 353 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne anfægtet Kommissionens konstatering om, at faldet i EU-forbruget ikke brød årsagsforbindelsen mellem stigningen i dumpingimporten og forværringen i skadesindikatorerne for EU-erhvervsgrenens situation.
- 354 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen i 191. betragtning til den midlertidige forordning anerkendte, at forbruget af den pågældende vare var faldet i den betragtede periode.
- 355 I samme betragtning fremhævede Kommissionen imidlertid, at dette fald og den indvirkning, som det kunne have haft på udviklingen i indikatorerne, ikke kunne bryde årsagsforbindelsen mellem stigningen i dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt.
- 356 For at begrunde dette standpunkt støttede Kommissionen sig på tre rækker tal. For det første anførte den, at forbruget var faldet med 8% for den pågældende vare. For det andet fastslog den, at salgsmængden var faldet med 11% for EU-erhvervsgrenen. Eftersom det andet tal var højere end det første tal, fandt Kommissionen, at faldet i salgsmængden ikke fuldstændigt kunne forklares med et faldende forbrug. For det tredje anførte den, at dumpingimporten samtidig var steget med 16%. Ifølge Kommissionen kunne denne stigning forklare forskellen mellem faldet i forbruget og det større fald, som havde påvirket EU-erhvervsgrenens salgsmængde.
- 357 Med argumentationen har sagsøgerne ikke anført, at der er oplysninger, som gør det muligt at fastslå, at Kommissionen ved at fremføre dette ræsonnement anlagde nogen form for et åbenbart urigtigt skøn. Det ses derimod, at et sådant ræsonnement er i overensstemmelse med retspraksis (jf. i denne retning dom af 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, præmis 122, ikke trykt i Sml.).
- 358 Det tredje klagepunkt skal derfor forkastes.
- 359 Med det fjerde klagepunkt har sagsøgerne anfægtet, at det prisunderbud, der følger af dumpingimporten, som Kommissionen har anført i den anfægtede forordning, kunne forværre EU-producenternes markedsandele og fortjeneste, eftersom EU-erhvervsgrenens markedsandel var steget i den periode, hvor prisunderbuddet var godtgjort, dvs. undersøgelsesperioden, fra indeks 95 til indeks 97.
- 360 Det ses i denne forbindelse, at Kommissionen for at godtgøre årsagsforbindelsen for det første støttede sig på et prisunderbud (i størrelsesordenen 31,6% –39,2%), som var godtgjort for undersøgelsesperioden, og for det andet på den omstændighed, at EU-erhvervsgrenens markedsandel i den betragtede periode var faldet med 2,1 procentpoint, mens dumpingimportens markedsandel var steget med 5,6 procentpoint.
- 361 Det skal i denne sammenhæng afklares, om Kommissionen kunne støtte sig på et prisunderbud, der var fastslået for undersøgelsesperioden, for at godtgøre, at det havde indvirkning på EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode.
- 362 Det skal i denne henseende indledningsvis bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, analyseres prisunderbuddet for at afgøre, om dumpingimporten har kunnet have en prismæssig indvirkning på EU-erhvervsgrenens salg af samme vare. Prisunderbuddet godtgøres med oplysninger fremlagt af de stikprøveudtagne eksporterende producenter med henblik på at fastlægge deres dumpingmargener. Disse oplysninger beregnes på grund af undersøgelsesperioden. På denne baggrund kan Kommissionen ikke anses for at have begået en

fejl ved at beregne prisunderbuddet på grundlag af oplysninger vedrørende denne periode (jf. i denne retning dom af 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen, T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691, præmis 51).

- 363 Det skal endvidere fremhæves, at der er en forbindelse mellem på den ene side fastlæggelsen af prisunderbuddet og mere generelt dumpingimportens indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser på samme vare i medfør af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og på den anden side fastlæggelsen af årsagsforbindelsen i medfør af grundforordningens artikel 3, stk. 6 (jf. dom af 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen, T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691, præmis 32; jf. ligeledes i denne retning dom af 30.11.2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen, T-107/08, EU:T:2011:704, præmis 59).
- 364 Beviserne for en skade, herunder for dumpingimportens virkninger på EU-erhvervsgrenens priser for samme vare, tages nemlig i betragtning som led i Kommissionens analyse af årsagsforbindelsen som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 6. Følgelig skal Kommissionens analyse inden for rammerne af grundforordningens artikel 3, stk. 3, danne grundlag for dens analyse af årsagsforbindelsen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt (dom af 24.9.2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen, T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691, præmis 57).
- 365 Det følger heraf, at Kommissionen ikke kan foreholdes, at den tog hensyn til det prisunderbud, der var konstateret for undersøgelsesperioden, med henblik på at vurdere dets virkninger på EU-erhvervsgrenens forværring, der bedømmes over en længere periode.
- 366 I denne forbindelse kan den omstændighed, at EU-erhvervsgrenens markedsandel steg i det undersøgelsesår, for hvilket prisunderbuddet er godtgjort, selv om det faldt i 2014 og 2015 og i den betragtede periode generelt, ikke gøre den årsagsforbindelse, som Kommissionen har fastlagt i denne henseende, ugyldig.
- 367 Det følger heraf, at det fjerde klagepunkt skal forkastes.
- 368 Med det femte klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen burde have vurderet udviklingen i markedsandelene og dumpingimporten ved at sondre mellem varer af støbejern og varer af gråjern.
- 369 Eftersom dette klagepunkt er snævert forbundet med det andet anbringendes andet led, undersøges det i forbindelse med dette led.
- 370 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet anbringendes første led forkastes for så vidt angår de fire klagepunkter, der er undersøgt ovenfor, idet der henvises til analysen vedrørende dette led med hensyn til det femte klagepunkt, der er forbundet med et andet led.

– *Det andet anbringendes andet led om behovet for at analysere skaden pr. segment*

- 371 Efter sagsøgernes opfattelse kunne Kommissionen ikke generelt fastslå, at dumpingimporten havde forvoldt den konstaterede skade, men burde have godtgjort forbindelsen mellem disse to forhold ved hjælp af en analyse pr. segment.

- 372 Kommissionen har gjort gældende, at dette led er ugrundet, og at det i øvrigt må afvises, eftersom sagsøgernes argumenter ikke er opstillet juridisk.
- 373 Det skal hvad angår formaliteten bemærkes, at sagsøgerne har påberåbt sig en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, for så vidt som Kommissionen ikke vurderede, hvorledes dumpingimporten, som bestod i en type vare (standard og næsten udelukkende af støbejern), kunne have forvoldt den konstaterede skade, når skaden ligeledes omfattede andre varetyper. Eftersom det for det første er muligt at identificere de pågældende bestemmelser og for det andet at forstå sagsøgernes argument, kan dette led antages til realitetsbehandling.
- 374 Hvad angår realiteten har sagsøgerne påberåbt sig dom af 28. oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), til støtte for deres argumentation.
- 375 I præmis 127 i dom af 28. oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), fastslog Retten, at Rådet ikke havde tilsidesat grundforordningen ved i denne sag at foretage analyse pr. segment af den pågældende vare, dvs. elektroniske vægte, med henblik på vurderingen af de forskellige skadesfaktorer. Retten bemærkede, at grundforordningen ikke udelukkede en analyse pr. segment, og at institutionerne kunne anvende denne, navnlig hvis de resultater, der opnås ved anvendelse af en anden metode, viste sig at være skæve. I denne sag havde Rådet i 83. betragtning til den i sagen anfægtede forordning anført, at metoden til beregning af de gennemsnitlige salgspriser for alle elektroniske vægte under ét ville have ændret resultaterne som følge af »ændringer i produktsammensætningen (dvs. betydelige ændringer i salgsmængderne for de forskellige varekategorier mellem 1995 og undersøgelsesperioden)«.
- 376 Det skal endvidere bemærkes, at Retten i dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691), som sagsøgerne har påberåbt sig i deres svar på Rettens skriftlige spørgsmål, fastslog, at eftersom Kommissionen havde fastslået, at den omhandlede vare (dvs. i denne sag visse sømløse rør af jern eller stål) henhørte under tre forskellige segmenter (olie og gassektoren, bygge- og anlægsvirksomhed og elproduktion), skulle den have taget hensyn til denne segmentopdeling ved fastlæggelsen af skaden og navnlig som led i analysen af prisunderbuddet. Retten præciserede, at analysen pr. segment i denne sag var begrundet i varernes begrænsede substituerbarhed på efterspørgselssiden, prisudsvingene mellem segmenterne, den omstændighed, at den største stikprøveudtagne EU-producent hovedsageligt drev virksomhed i olie- og gassektoren, og at importen fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter var koncentreret om segmentet bygge- og anlægsvirksomhed. I denne forbindelse anførte Retten, at anvendelsen af en sammenligningsmetode støttet på varekontrolnumre (VKN) for at fastlægge en sammenhæng mellem varetyper, den såkaldte »VKN-metode«, kunne anvendes, såfremt den indgik i en analyse under hensyntagen til segmentopdelingen af markedet.
- 377 Det fremgår af dom af 28. oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), og af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691), at en analyse pr. segment kan være begrundet, når de af undersøgelsen omhandlede varer ikke er substituerbare, og når et eller flere segmenter påvirkes mere end andre af dumpingimporten.

- 378 En sådan analyse pr. segment kræves derimod ikke, når varerne er tilstrækkeligt substituerbare. I et sådant tilfælde bevirker den manglende klare afgrænsning mellem varer eller segmenter (A, B og C) og forholdet mellem disse, at EU-producenternes salg af varerne A og C også kan falde til fordel for importen af vare B til Unionen. Selv om dumpingimporten er koncentreret om et markedssegment (B), kan den således påvirke hele EU-erhvervsgrenen.
- 379 Kun såfremt resultaterne er skæve, er det begrundet at foretage en segmenteret analyse, selv om varerne er substituerbare. I et sådant tilfælde tilkommer det den interesserede part at fremlægge konkrete oplysninger, der gør det muligt at underbygge vedkommendes konstatering om, at forskellige varer ikke er tilstrækkeligt substituerbare, eller om, at den manglende segmenterede analyse, når der foreligger tilstrækkeligt substituerbare varer, i det foreliggende tilfælde ville medføre skæve resultater.
- 380 Sagsøgerne har fremsat tre klagepunkter til støtte for deres argumentation om dette spørgsmål om segmentering.
- 381 Med det første klagepunkt har sagsøgerne henvist til den klage, der gav anledning til indledningen af undersøgelsen. I denne klage anførte de pågældende EU-producenter, at dumpingimporten udelukkende vedrørte standardvarer, og at situationen var anderledes i Unionen, hvor produktionen generelt omfattede 90% standardvarer og 10% ikke-standardvarer. Ifølge sagsøgerne ville alene en analyse pr. segment i denne sammenhæng kunne have sikret, at EU-erhvervsgrenens skade hvad angår dennes ikke-standardvarer ikke med urette blev tilskrevet importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- 382 Det skal i denne henseende bemærkes, at standardvarerne i klagen defineres som varer i overensstemmelse med standarderne EN 124 eller EN 1433. I forhold til disse standarder har ikke-standardvarerne større åbninger og yderligere kendetegn, som skal give varen en merværdi: tæthed, låsesystem, patent osv.
- 383 Det forhold, at varerne tilhører forskellige kategorier, er ikke i sig tilstrækkeligt til at godtgøre, at de ikke er substituerbare, og at det således er hensigtsmæssigt at foretage en analyse pr. segment, eftersom varer, der tilhører forskellige kategorier, kan fungere ens eller opfylde samme behov (jf. i denne retning dom af 10.3.1992, Sanyo Electric mod Rådet, C-177/87, EU:C:1992:111, præmis 12).
- 384 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at sagsøgerne i det foreliggende tilfælde ikke har fremlagt oplysninger om eventuelle specifikke og forskellige behov for kunderne, som hver af disse varekategorier (standard og ikke-standard) opfylder.
- 385 På denne baggrund må det lægges til grund, at når sagsøgerne ikke har fremlagt modsatrettede oplysninger herom, var den manglende segmenterede analyse, der sondrede mellem standard- og ikke-standardvarer, i det foreliggende tilfælde ikke i strid med kravene i henhold til retspraksis, hvorfor det første klagepunkt skal forkastes.
- 386 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen for at fastlægge EU-erhvervsgrenens skade burde have sondret mellem de omhandlede varer, alt efter om de var fremstillet af duktilt støbejern eller gråjern. Dette argument er ligeledes fremsat inden for rammerne af det første anbringendes sjette led og femte klagepunkt i det andet anbringendes første led.

- 387 Det skal i denne henseende bemærkes, at forbindelserne mellem duktilt støbejern og gråjern blev analyseret ved genoptagelsen af undersøgelsen af de første antidumpingforanstaltninger, som blev truffet i forhold til importen af denne type varer fra Folkerepublikken Kina.
- 388 I det foreliggende tilfælde tilsigtede proceduren for genoptagelse af undersøgelsen at afgøre, om støbeemnerne af duktilt støbejern ligesom støbeemnerne af gråjern var omfattet af definitionen af den pågældende vare ved forordning nr. 1212/2005, dvs. visse varer af ikke-deformerbart støbejern.
- 389 I den forordning, der blev vedtaget efter den genoptagede undersøgelse, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 500/2009 af 11. juni 2009 om ændring af forordning nr. 1212/2005 (EUT 2009, L 151, s. 6), fandt Kommissionen, at støbeemner af gråjern og støbeemner af duktilt støbejern udgjorde en enkelt vare med henblik på antidumpingproceduren, eftersom de havde de samme (fysiske, kemiske og tekniske) egenskaber, kunne anvendes til samme formål og var substituerbare.
- 390 Som led heri anførte Kommissionen, at både gråjern og støbejern hidrørte fra en legering af jern og kulstof, selv om der kunne være enkelte forskelle mellem dem i strukturen af råmaterialet og de materialer, der tilføjes under produktionsprocessen. Denne institution tilføjede, at duktilt støbejern i modsætning til gråjern ganske vist havde en række tekniske egenskaber, der bevirkede, at materialet kunne modstå større brudspænding og, hvad vigtigere er, i videre omfang kunne deformeres ved trykspænding uden at sprænge. Denne forskel kompenseres imidlertid ved, at grundlæggende mekaniske eller tekniske egenskaber såsom formningsevne, slidstyrke og elasticitet er sammenlignelige. Det fremgår endvidere af forordning nr. 500/2009, at de ovennævnte forskelle kun vedrører den påkrævede udformning af støbeemnet (dvs. hvorvidt der skal være en låseanordning), men ikke støbeemnets egnethed til formålet, som er at dække eller give adgang til systemer på og under jordoverfladen. I analysen anførte Kommissionen ligeledes, at forbrugerne opfattede begge typer støbeemner som værende den samme vare, der anvendes til at dække brønddæksler, modstå trafikbelastning, give sikker og let adgang til nedgravede ledningsanlæg eller til at opsamle overfladevand (kloakriste), og at begge typer gav langsigtede bestandige løsninger.
- 391 Det skal bemærkes, at sagsøgerne i det foreliggende tilfælde ikke har fremlagt oplysninger, som rejser tvivl om disse konstateringer, men har anført, at der i visse medlemsstater er en »prioritet« eller »præference« for den ene eller anden type støbejern. Det er deres opfattelse, at det tyske marked således domineres af gråjern, mens det franske marked domineres af duktilt støbejern.
- 392 Eftersom dette argument ikke understøttes af konkrete oplysninger, er et sådant argument ikke tilstrækkeligt til at rejse tvivl om Kommissionens analyse. Under alle omstændigheder gør en prioritet det ikke i sig selv muligt med sikkerhed at godtgøre, at varerne ikke er substituerbare eller ikke er tilstrækkeligt substituerbare, hvorfor det andet klagepunkt også skal forkastes.
- 393 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen burde have vurderet EU-erhvervsgrenens skade ved at sondre mellem Østeuropa og resten af Unionen som følge af konkurrencevilkårene, som er mindre udviklede i denne del af Unionen.
- 394 Det skal i denne henseende bemærkes, at dette klagepunkt ikke er tilstrækkeligt underbygget til at kunne undersøges behørigt, eftersom sagsøgerne uden at fremlægge nogen form for specifik forklaring blot har anført, at Østeuropa og andre regioner i Europa ikke har samme konkurrencevilkår.

- 395 Sagsøgerne har ganske vist anført, at Kommissionen i forordning nr. 1212/2005, der førte til vedtagelsen af antidumpingforanstaltningerne af 2005, foretog en analyse pr. segment, hvorved den udelukkede et bestemt geografisk område, nemlig Frankrig.
- 396 I 73. betragtning til forordning nr. 1212/2005 begrundede Kommissionen imidlertid en sådan fremgangsmåde med, at dumpingimporten ikke var trængt ligeligt ind på markedet Unionen. Dumpingimporten var nemlig høj i 14 medlemsstater, men det franske marked var endnu ikke ramt af dumpingimport. Samtidig var vægtningsfaktoren for de to franske producenter i stikprøven i den generelle situation for EU-erhvervsgrenen særligt høj, eftersom deres produktion af salg af støbeemner i Frankrig udgjorde ca. 36% af den samlede produktion og den samlede salgsmængde for denne erhvervsgren. I lyset af denne særlige situation anså Kommissionen det for hensigtsmæssigt, at der sammen med skadesundersøgelsen for EU-erhvervsgrenen som helhed blev foretaget en undersøgelse af tendenserne inden for visse indikatorer for den ramte del af markedet i Unionen, dvs. markedet uden Frankrig.
- 397 Sagsøgerne har ikke godtgjort, at omstændigheder af denne art i det foreliggende tilfælde begrundede, at skaden forvoldt erhvervsgrenen i Vest- og Østeuropa skulle betragtes særskilt, hvorfor det tredje klagepunkt og dermed det andet anbringendes andet led som helhed skal forkastes.

– Det andet anbringendes tredje led om importpriserne og prisunderbuddets størrelse

- 398 Med det andet anbringendes tredje led har sagsøgerne fremsat to klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 399 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke rådede over pålidelige oplysninger om dumpingimportpriserne.
- 400 Det skal i denne forbindelse fastslås, at Kommissionen i 126. betragtning til den midlertidige forordning anerkendte, at da oplysningerne var baseret på importstatistikker, og sammensætningen af varetyper ikke kendtes præcist, var udviklingen i dumpingimportpriserne »ikke helt pålidelig«.
- 401 Det skal imidlertid bemærkes, at Kommissionen i dette uddrag i modsætning til, hvad sagsøgerne har anført, ikke anerkendte, at udviklingen af dumpingimportpriserne ikke var tilstrækkeligt pålidelig til at kunne anvendes, men alene at beregningen af importpriserne ikke gav et resultat, der var så detaljeret som ønsket, uden at den dog fandt, at disse oplysninger var helt upålidelige, eller anså disse oplysninger for på ingen måde at kunne anvendes ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning.
- 402 Den omstændighed, at udviklingen af de nævnte priser ikke var »helt pålidelig«, skyldes, at oplysningerne fra Eurostat indplacerer den pågældende vare under koder, som ligeledes omfatter andre varer, og at der derfor blev foretaget justeringer af disse oplysninger, som det er anført i præmis 158-166 ovenfor.
- 403 Som svar på det første anbringendes første led er det blevet fastslået, at Kommissionen kunne støtte sig på disse oplysninger med justeringer for at fastlægge omfanget af dumpingimporten uden mere præcise, nyere eller mere pålidelige oplysninger.

- 404 I forlængelse af denne bedømmelse skal det fastslås, at Kommissionen ligeledes kunne benytte disse oplysninger til at vurdere dumpingimportpriserne og spore udviklingen heraf.
- 405 Det første klagepunkt skal derfor forkastes.
- 406 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den ikke foretog en tilstrækkelig vurdering af prisunderbuddets betydning under hensyn til den produktionsandel i EU-erhvervsgrenen, for hvilken der ikke var fastslået et prisunderbud.
- 407 Det skal i denne henseende bemærkes, at Kommissionen i 187. betragtning til den anfægtede forordning anførte, at den havde konstateret, at 62,6% af de stikprøveudtagne EU-producenters samlede salg i Unionen var blevet underbudt af dumpingimporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina. For at nå til denne konklusionen støttede Kommissionen sig for det første på den omstændighed, at alle importerede varetyper var sammenlignelige med de varetyper, der blev solgt af de stikprøveudtagne EU-producenter, og for det andet at priserne på alle importerede varetyper havde underbudt de stikprøveudtagne EU-producenters salgspriser for sammenlignelige varetyper. På baggrund af disse forskellige elementer konkluderede Kommissionen, at de skadelige virkninger af dumpingimportpriserne på EU-erhvervsgrenens salg var godtgjort i tilstrækkelig grad.
- 408 Ifølge Kommissionen kunne sagsøgerne ikke drage denne konklusion under hensyn til den begrænsede andel, i forhold til hvilken prisunderbuddet faktisk var blevet konstateret, nemlig 62,6% af de stikprøveudtagne EU-producenters salg. Det er sagsøgernes opfattelse, at denne andel af to grunde er utilstrækkelig. Sagsøgernes første indsigelse er, at den salgsandel, for hvilken prisunderbuddet er fastlagt, svarer til blot 26,9% af salget i Unionen, eftersom de stikprøveudtagne EU-producenter står for 43% af EU-erhvervsgrenens samlede salg. Sagsøgernes anden indsigelse er, at denne andel på 62,6% indebærer, at der ikke er konstateret et prisunderbud for den øvrige, dog ikke ubetydelige del af dette salg (mere end 37%). I denne sammenhæng burde Kommissionen efter sagsøgernes opfattelse have undersøgt, om der faktisk kunne godtgøres en årsagsforbindelse med EU-erhvervsgrenens skade i det hele. Sagsøgerne har herom fremhævet, at EU-erhvervsgrenens salg udviste væsentlige forskelle i forhold til dumpingimporten alt efter varerne (af støbejern eller af gråjern) og medlemsstaterne.
- 409 Det skal i denne henseende bemærkes, som det er anført i præmis 290 ovenfor, at Kommissionen i medfør af grundforordningen i sager af stort omfang er beføjet til at støtte undersøgelsen på et bestemt antal parter ved anvendelsen af den stikprøvemetode, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, uden at sagsøgerne i det foreliggende tilfælde i forbindelse med en ulovlighedsindsigelse har rejst tvivl om denne mulighed eller de metoder, der er fastsat i denne bestemmelse.
- 410 I det foreliggende tilfælde anvendte Kommissionen i medfør af denne stikprøvemetode, som det er anført i præmis 296 ovenfor, den anden metode, som er fastsat i denne bestemmelse, dvs. en udvælgelse støttet på »den største« (producerede og solgte) mængde.
- 411 Det skal i medfør af grundforordningen følgelig fastslås, at Kommissionens analyse var støttet på oplysninger, som må anses for at være repræsentative, hvilket betød, at prisunderbuddet, eftersom det blev konstateret for de stikprøveudtagne EU-producenters salgspriser, må anses for repræsentativt for hele EU-erhvervsgrenen.

- 412 Sagsøgernes første indsigelse om, at der alene forelå et prisunderbud for 26,9% af salget i Unionen, og som i det væsentlige rejser tvivl om Kommissionens mulighed for at støtte sig på repræsentative stikprøver, skal således forkastes.
- 413 Hvad angår sagsøgernes anden indsigelse har de i deres svar på Rettens skriftlige spørgsmål fremhævet, at det salg svarende til de 37,4%, der ikke var blevet taget i betragtning, ikke var sammenlignelig med importen fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter og pr. definition ikke udgjorde prisunderbud.
- 414 Til støtte for deres argumentation har sagsøgerne henvist til dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691), hvorved Kommissionens antidumpingforordning blev annulleret navnlig med den begrundelse, at denne institution i sin analyse ikke havde taget hensyn til 8% af de stikprøveudtagne EU-producenters salgsmængde med henblik på undersøgelsen af prisunderbuddet, eftersom der ikke fandtes en tilsvarende importeret varetype.
- 415 Ifølge sagsøgerne gælder den samme konklusion i det foreliggende tilfælde under hensyn til lighederne mellem de to sager, for så vidt som den procentdel, som Kommissionen så bort fra, er større i denne sag (ca. 37%) end i den tidligere sag (8%). I begge sager er alle de oplysninger, som Kommissionen anvendte til at fastlægge de gennemsnitlige enhedssalgspriser og rentabiliteten af salget i Unionen for uafhængige købere er støttet på alle de varettyper, der sælges af de stikprøveudtagne EU-producenter. På samme måde har Kommissionen i begge sager konstateret en specifik forbindelse mellem analysen af dumpingimportens prisunderbud og udviklingen i EU-erhvervsgrenens priser. I samme henseende har Kommissionen i begge sager ligeledes identificeret en forbindelse mellem på den ene side faldet i EU-erhvervsgrenens priser og på den anden side forværringen af denne erhvervsgrens rentabilitet og nedgangen i dens markedsandele. Endelig undlod Kommissionen i det foreliggende tilfælde ligesom i den tidligere sag at give en specifik begrundelse, som gjorde det muligt at udelukke, at varer, der ikke var blevet taget i betragtning, for en ikke-ubetydelig del kunne bidrage til faldet i de stikprøveudtagne EU-producenters priser.
- 416 Det skal i denne henseende bemærkes, at Retten i dom af 24. september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube mod Kommissionen (T-500/17, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2019:691), som sagsøgerne har påberåbt sig, traf afgørelse i en sammenhæng, hvori Kommissionen selv havde anført, at der var forskellige segmenter inden for den helhed, som de af undersøgelsen omhandlede varer udgjorde. I denne forbindelse fastslog Retten, at Kommissionen havde foretaget analysen af prisunderbuddet uden at sondre mellem de segmenter, som den imidlertid havde identificeret. Retten fastslog endvidere, at denne institution i sin analyse ikke havde taget hensyn til visse former for varer, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte, og for hvilke der ikke fandtes en tilsvarende importeret varetype. I denne konkrete forbindelse fastslog Retten i nævnte doms præmis 74, at »eftersom den anfægtede forordning ikke indeholder en specifik begrundelse i denne forbindelse, kan det ikke udelukkes, at de 17 omhandlede varettyper, der udgør 8% af de nævnte producenters salgsmængde og måske mere i værdi, under hensyn til prisudsvingene mellem segmenterne for en ikke-ubetydelig del har bidraget til faldet i de stikprøveudtagne EU-producenters priser«.
- 417 Denne situation er anderledes end situationen i det foreliggende tilfælde, hvor Kommissionen ikke konstaterede, at der var forskellige segmenter på markedet for den pågældende vare, og i vid udstrækning forklarede sit standpunkt i denne henseende, uden at sagsøgerne har kunnet fremlægge oplysninger, som kan gøre denne vurdering ugyldig eller rejse tvivl herom.

- 418 Sagsøgerne har anført, at deres anden indsigelse ligeledes støttes af WTO's appelorgans konklusioner i tvisten »Kina – Antidumpingforanstaltninger over for visse højtydende sømløse rør af rustfrit stål »HP-SSST« med oprindelse i Japan« (WT/DS 454/AB/R og WT/DS 460/AB/R, rapport af 14.10.2015).
- 419 Det skal i denne henseende bemærkes, at det følger af retspraksis, at den fortolkning af aftalen om anvendelsen af artikel VI GATT (EFT 1994, L 336, s. 103), der er indeholdt i bilag 1A til WTO-overenskomsten (EFT 1994, L 336, s. 3), som dette organ vedtager, ikke er bindende for Retten ved bedømmelsen af den anfægtede forordnings gyldighed (jf. i denne retning dom af 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, præmis 54).
- 420 Det skal endvidere bemærkes, at WTO's appelorgan i den rapport, der er nævnt i præmis 418 ovenfor, anførte, at undersøgelsesmyndigheden for at foretage en objektiv vurdering af dumpingimportens virkning på de nationale priser skulle foretage en dynamisk bedømmelse af prisudviklingen og -tendenserne i forholdet mellem på den ene side dumpingimportpriserne og på den anden side priserne på samme nationale vare i den periode, der var omfattet af undersøgelsen, idet der skulle tages hensyn til alle relevante beviser, herunder, såfremt det er passende, den relative markedsandel for hver varetype.
- 421 Denne konstatering skal imidlertid ses i sin sammenhæng. I denne sag var det fastslået, at den pågældende vare, dvs. højtydende sømløse rør af rustfrit stål (HP-SSST), skulle opdeles i forskellige segmenter på markedet, der svarede til forskellige varekategorier, hvorom substituerbarheden ikke var godtgjort. Under undersøgelsen havde den kinesiske undersøgelsesmyndighed endvidere anført, at dumpingimporten og hjemmemarkedssalget i den periode, der var omfattet af undersøgelsen, var koncentreret om forskellige segmenter på markedet for HP-SSST. Mens størstedelen af den nationale kinesiske produktion af HP-SSST svarede til varer af kvalitet A, var markedsandelen for dumpingimporten af de af kvalitet A omfattede varer nemlig 1,45% i 2008 og 0% efter dette tidspunkt.
- 422 Det var i denne specifikke sammenhæng, at WTO's appelorgan fandt, at den kinesiske undersøgelsesmyndighed ikke, som den havde gjort, kunne nøjes med at fastslå et prisunderbud for importerede varer af kvalitet B og C, men at den ligeledes skulle have taget hensyn til den relative markedsandel for hver vare, A, B og C.
- 423 Situationen er anderledes i det foreliggende tilfælde, eftersom den pågældende vare, selv om Kommissionen havde opdelt den i VKN-koder med henblik på sammenligningen, omfatter varianter af varetyper, som fortsat er substituerbare.
- 424 WTO's appelorgan godkendte i øvrigt denne metode i sin rapport, der er nævnt i præmis 418 ovenfor, eftersom den i rapportens punkt 5.180 anførte, at myndigheden med ansvar for undersøgelsen ikke var forpligtet til i medfør af antidumpingaftalens artikel 3.2 at godtgøre et prisunderbud for hver af de af undersøgelsen omhandlede varetyper eller hvad angår hele udvalget af varer, som udgør samme nationale vare.
- 425 På denne baggrund skal det fastslås, at en margin for prisunderbud, der er fastlagt inden for et interval på 31,6 – 39,2% vedrørende 62,6% af de stikprøveudtagne EU-producenters salg, i det foreliggende tilfælde er tilstrækkeligt til at konstatere et betydeligt prisunderbud i forhold til prisen på samme vare fremstillet af EU-erhvervsgrænen som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 3.

- 426 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet klagepunkt forkastes, og dermed forkastes det andet anbringendes tredje led i det hele.
- 427 Da samtlige argumenter, der er fremsat som led i det andet anbringende, skal forkastes, skal dette anbringende forkastes.

Det tredje anbringende om afslag på aktindsigt i visse oplysninger

- 428 Med det tredje anbringende har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den afviste at meddele dem de relevante oplysninger om fastlæggelsen af dumping og skade. Dette klagepunkt er ligeledes fremsat inden for rammerne af det første anbringendes sjette led.

– Formaliteten vedrørende det tredje anbringende

- 429 Efter Kommissionens opfattelse bør det tredje anbringende afvises i forhold til alle sagsøgerne. Eftersom CCCME for det første ikke er en interesseret part i grundforordningens forstand, kan denne heller ikke påberåbe sig en tilsidesættelse af sine proceduremæssige rettigheder i henhold til denne forordning. Eftersom de for det andet ikke deltog i undersøgelsen ved at fremsætte bemærkninger eller anmode om aktindsigt i de ikke-fortrolige sagsakter, kan CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, ikke påberåbe sig en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder i forbindelse med, at de ikke blev meddelt oplysninger.
- 430 For at undersøge denne formalitetsindsigelse skal der sondres mellem tre situationer, som afhænger af identiteten på den enhed eller virksomhed, som har fremsat dette anbringende.
- 431 Den første situation, der skal undersøges, er således den situation, hvor CCCME har fremsat argumentet i eget navn.
- 432 Det skal i denne henseende bemærkes, at CCCME, for så vidt som sammenslutningen deltog i undersøgelsen og havde anmodet om selv at kunne råde over de oplysninger, som er omhandlet af det tredje anbringende, har proceduremæssige rettigheder, som den kan søge at beskytte inden for rammerne af nærværende søgsmål.
- 433 På denne baggrund kan det tredje anbringende antages til realitetsbehandling, for så vidt som CCCME har fremsat dette i eget navn.
- 434 Den anden situation, der skal undersøges, er den situation, hvor anbringendet er fremsat af CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, som har anfægtet den anfægtede forordning med den begrundelse, at de ikke blev meddelt de oplysninger, der var nødvendige for at beskytte deres interesser.
- 435 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at disse to kategorier består af virksomheder, som ikke har godtgjort, at de deltog i undersøgelsen eller fremsatte anmodninger om at få meddelt de pågældende oplysninger.

- 436 Det fremgår af grundforordningen, og navnlig dens artikel 5, stk. 10, at eftersom institutionerne ikke kan identificere alle de virksomheder, der kan være interesserede i at deltage i en antidumpingprocedure, og således fastlægge, hvem der skal meddeles de oplysninger, der må offentliggøres, tilkommer det de berørte parter at tilkendegive deres interesse i at blive informeret og at deltage i undersøgelsen.
- 437 Som anført i retspraksis skal disse parter give institutionerne mulighed for at vurdere de problemer, som fraværet af et element blandt de oplysninger, som er stillet til deres rådighed, kan udgøre for dem, hvorfor de ikke for Unionens retsinstanser kan klage over, at en oplysning ikke er blevet stillet til deres rådighed, hvis de ikke i løbet af undersøgelsen indgav nogen anmodning til institutionerne vedrørende denne oplysning (jf. dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 93 og den deri nævnte retspraksis).
- 438 Det tredje anbringende kan derfor ikke antages til realitetsbehandling i forhold til CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, for så vidt som disse virksomheder tilsigter at opnå annullation af den anfægtede forordning med den begrundelse, at de ikke blev meddelt de oplysninger, som de burde være blevet meddelt.
- 439 Endelig er den tredje og sidste situation, der skal undersøges, situationen, hvor anbringendet er fremsat af CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, idet de har gjort gældende, at retten til forsvar ikke blev overholdt i forhold til CCCME.
- 440 Det skal i denne henseende bemærkes, at det følger af retspraksis, at en tilsidesættelse af retten til forsvar efter sin art er en subjektiv ulovlighed (jf. i denne retning dom af 26.10.2010, CNOP og CCG mod Kommissionen, T-23/09, EU:T:2010:452, præmis 45), hvilket bevirker, at den skal påberåbes af den berørte part selv og ikke kan påberåbes af en anden part (jf. i denne retning dom af 1.7.2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mod Kommissionen, T-62/08, EU:T:2010:268, præmis 186).
- 441 Det skal således fastslås, at de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, i medfør af denne retspraksis ikke for Unionens retsinstanser kan påberåbe sig en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder, som CCCME blev indrømmet under undersøgelsen.
- 442 Efter sagsøgenes opfattelse giver EU-retten imidlertid medlemmerne af en sammenslutning mulighed for at påberåbe sig en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder, som denne udøvede, såfremt sammenslutningen handlede på deres vegne for Kommissionen under undersøgelsen, idet det, de i denne henseende i sidste ende anmoder om, er en beskyttelse af deres egne rettigheder, som sammenslutningen udøvede på deres vegne under denne administrative fase.
- 443 Det skal i denne henseende bemærkes, at en sammenslutning i medfør af retspraksis er indrømmet mulighed for at udøve de proceduremæssige rettigheder for visse af sine medlemmer under antidumpingproceduren (jf. i denne retning dom af 19.9.2019, Zhejiang India Pipeline Industry mod Kommissionen, T-228/17, EU:T:2019:619, præmis 36).
- 444 Denne mulighed er imidlertid ved samme retspraksis gjort betinget af, at enheden under undersøgelsen har givet udtryk for sin hensigt om at handle som repræsentant for visse af sine medlemmer, hvilket forudsætter, at disse medlemmer følgelig er blevet identificeret, og at enheden kan godtgøre, at de har givet den et mandat til at udøve disse proceduremæssige rettigheder på deres vegne.

445 Det fremgår af sagsakterne, at CCCME i det foreliggende tilfælde ikke præsenterede sig i denne egenskab for Kommissionen under undersøgelsen, men at den derimod under hele undersøgelsen handlede som en enhed, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren samlet set.

446 I sine bemærkninger til den midlertidige forordning indleveret den 15. september 2017 anførte CCCME således følgende:

»CCCME's interesse svarer til den kinesiske støbejernsindustri's interesse som helhed. Denne interesse kan, som det ofte vil være tilfældet, være sammenfaldende med interesserne for de forskellige kinesiske eksporterende producenter af den pågældende vare, men er anderledes end og går ud over disse individuelle interesser. Navnlig er CCCME's medlemmer ikke alene de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, men ligeledes ikke-stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, som følgelig er underlagt den told, der er pålagt »[a]ndre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget«, eller »[a]lle andre virksomheder«. CCCME's medlemmer omfatter ligeledes selskaber, som på nuværende tidspunkt ikke eksporterer den pågældende vare til Den Europæiske Union (»EU«), men som kunne påtænke at gøre dette i fremtiden. CCCME's deltagelse i nærværende undersøgelse tilsigter at beskytte medlemmernes og den (eksporterende) kinesiske støbejernsindustri's fælles interesser i forhold til medlemmernes individuelle interesser. Disse individuelle interesser gøres gældende af de forskellige (eksporterende) kinesiske producenter selv, hvoraf flere deltager individuelt i nærværende procedure.«

447 På denne baggrund kan de i retspraksis fastsatte betingelser for at indrømme en sammenslutnings medlemmer kompetence til at handle til beskyttelse af de proceduremæssige rettigheder, som CCCME udøvede under den administrative fase, ikke anses for at være opfyldt.

448 I retsmødet har sagsøgerne tilbudt at fremlægge de mandater, som medlemmerne af CCCME havde givet, for at tillade og anmode denne sammenslutning om på deres vegne at gøre de proceduremæssige rettigheder, som de kunne påberåbe sig, gældende.

449 Det skal imidlertid fastslås, at dette tilbud om beviser er uvirksomt på dette tidspunkt af proceduren, eftersom disse mandater, såfremt de fandtes, skulle have været fremlagt under undersøgelsen for at gøre det muligt for Kommissionen at indrømme de pågældende virksomheder de proceduremæssige rettigheder, som de havde krav på.

450 Henset til ovenstående elementer fastslås det, at det tredje anbringende kan fremsættes af CCCME, som handler i eget navn som en sammenslutning, der repræsenterer hele den kinesiske erhvervsgren, mens de argumenter, som CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, har fremsat inden for rammerne af dette anbringende, skal afvises.

– Sammenhængen mellem retten til forsvar og fortrolighedspligten

451 Hvad angår realiteten skal det bemærkes, at det fremgår af retspraksis, at under enhver procedure, som iværksættes over for en person, og som kan munde ud i en bebyrdende retsakt, er overholdelse af retten til forsvar et grundlæggende EU-retligt princip, der skal sikres, selv om der ikke er fastsat nogen bestemmelser vedrørende den pågældende procedure (jf. dom af 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis).

- 452 Ifølge Domstolen er dette princip af afgørende betydning i antidumpingundersøgelser (jf. dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).
- 453 I medfør af dette princip skal de berørte virksomheder have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende dels rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder, dels vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin konstatering af, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (jf. dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).
- 454 I denne forbindelse skal EU-institutionerne handle med omhu, idet de skal søge at meddele de berørte virksomheder de fornødne oplysninger til varetagelse af deres interesser, idet de har en vis frihed til i givet fald af egen drift at vælge en passende måde at give oplysningerne på (dom af 27.6.1991, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, C-49/88, EU:C:1991:276, præmis 17, og af 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, præmis 99; jf. ligeledes i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 30).
- 455 Disse principper er blevet gennemført i grundforordningen ved et system af garantier, der forfølger to formål, nemlig dels at give de interesserede parter mulighed for effektivt at forsvare deres interesser, dels at bevare fortroligheden af de oplysninger, der er blevet indsamlet under antidumpingundersøgelsen (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 96).
- 456 Reglerne vedrørende disse to formål undersøges i de følgende præmisser.
- 457 Hvad angår det første formål er de proceduremæssige garantier, der sikrer de interesserede parters ret til oplysninger, indledningsvis defineret i grundforordningens artikel 6, stk. 7, og herefter i denne forordnings artikel 20 (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 97).
- 458 Grundforordningens artikel 6, stk. 7, foreskriver således, at de interesserede parter, herunder eksportørerne og deres repræsentative sammenslutninger, på skriftlig anmodning kan få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller medlemsstaterne, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige, og at de anvendes som led i undersøgelsen (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 98).
- 459 Grundforordningens artikel 20 foreskriver for sin del to tidspunkter, hvor de interesserede parter, herunder eksportørerne og deres repræsentative sammenslutninger, kan modtage konkrete oplysninger om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som kan begrunde antidumpingforanstaltninger, nemlig for det første efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger og for det andet før vedtagelsen af de endelige foranstaltninger (dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 99).

- 460 Hvad angår det andet formål fastsætter grundforordningen de regler, der skal følges for at overholde fortroligheden af de oplysninger, der indhentes under undersøgelsen (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 103).
- 461 I denne forbindelse opstiller grundforordningens artikel 19, stk. 1, princippet om, at alle fortrolige oplysninger skal behandles som sådan af myndighederne.
- 462 Disse oplysninger er oplysninger, som er fortrolige ifølge deres natur, eller fordi de blevet omtalt som fortrolige af de personer eller enheder, der har fremlagt disse. Den første kategori omfatter oplysninger, hvis fremlæggelse ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der har afgivet oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne. Hvad angår den anden kategori forbyder grundforordningens artikel 19, stk. 5, første punktum, Kommissionen, medlemsstaterne og deres fuldmægtige i at videregive oplysninger, som er fremlagt af en person eller enhed, der har anmodet om, at de behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil.
- 463 I henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 5, andet punktum, finder forbuddet mod fremlæggelse ligeledes anvendelse på de oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og på institutionernes og medlemsstaternes interne dokumenter, idet de eneste tilladte undtagelser er dem, der udtrykkeligt er foreskrevet i denne forordning.
- 464 Når de to formål, der forfølges med lovgivningen, således er fremlagt, skal det bemærkes, at EU-retten indeholder indikationer af, hvordan de kan komme til udtryk (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 105).
- 465 Visse bestemmelser i grundforordningen fremhæver betydningen af denne fortrolighed. I grundforordningens artikel 6, stk. 7, som nævnes i præmis 458 ovenfor, er det således anført, at den fortrolige karakter af en oplysning, som en berørt part i undersøgelsen har indgivet, er til hinder for, at de interesserede parter får indsigt deri. I øvrigt foreskriver forordningens artikel 20, stk. 4, at den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted »under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger« (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 105).
- 466 I modsat retning har retspraksis præciseret, at forpligtelsen til at respektere fortrolige oplysninger ikke må betyde, at retten til forsvar mister sit grundlæggende indhold (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 29).
- 467 For at forbinde de to formål præciserer grundforordningens artikel 19, stk. 2, at når fortrolige oplysninger fremlægges, skal den part, der har anmodet om fortroligheden, give et ikke-fortroligt sammendrag heraf, idet dette sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljeret til at sikre de interesserede parter en rimelig forståelse af de meddelte oplysningers egentlige indhold.
- 468 Med samme formål om overholdelse af retten til forsvar, når fortroligheden er til hinder for videregivelse af oplysningerne, pålægger grundforordningens artikel 19, stk. 4, institutionerne at fremlægge generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning.

469 Det er i lyset af disse principper og bestemmelser, at det skal efterprøves, om CCCME fik lejlighed til hensigtsmæssigt at tilkendegive sit synspunkt vedrørende rigtigheden og relevansen af de anførte faktiske omstændigheder og vedrørende de beviser, som Kommissionen lagde til grund, idet det bemærkes, at når institutionerne skal forlige de tvingende hensyn til fortroligheden med de interesserede parter ret til information, skal de under hensyn til disse oplysninger bedømme den interesserede parts særlige situation, og navnlig den stilling, som denne interesserede part har på det relevante marked i forhold til stillingen for den, der har fremlagt disse oplysninger (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 199).

470 I denne undersøgelse undersøges anbringendets tre led successivt.

– Det tredje anbringendes første led vedrørende aktindsigt i Kommissionens beregninger

471 Med det første led har CCCME foreholdt Kommissionen, at den ikke gav sammenslutningen detaljer om beregningerne af normalværdien, dumpingmargenen, den kinesiske imports indvirkning på priserne og skadestærsklen. Ifølge CCCME giver det de interesserede parter mulighed for at fremsætte bemærkninger, der er mere nyttige ved deres forsvar, hvis de råder over Kommissionens detaljerede beregninger og de data, der er blevet anvendt ved disse beregninger. Disse parter kan således præcist kontrollere den måde, hvorpå Kommissionen har anvendt disse data, og sammenligne det med deres egne beregninger, hvilket giver dem mulighed for at identificere eventuelle fejl fra Kommissionens side, som ellers ikke ville kunne opdares.

472 Kommissionen har ikke bestridt, at de af CCCME ønskede beregninger kan udgøre de vigtigste kendsgerninger og betragtninger som omhandlet i grundforordningens artikel 20, stk. 2, for interesserede parter som eksporterende producenter, der risikerer at blive pålagt de pågældende antidumpingforanstaltninger. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at CCCME ikke kan anses for interesseret part i grundforordningens forstand, eftersom denne enhed ikke selv driver virksomhed som producent eller forhandler af den pågældende vare. Det er Kommissionens opfattelse, at pligten til at fremlægge oplysninger er mindre udvidet for repræsentative sammenslutninger end for interesserede parter, navnlig de eksporterende producenter.

473 Det skal i denne forbindelse indledningsvis afgøres, om de beregninger, som CCCME har anmodet om aktindsigt i, indeholder fortrolige oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 1, som Kommissionen indvendte over for CCCME under undersøgelsen.

474 Hvad angår beregningen af normalværdien forklarede Kommissionen i den anfægtede forordning, at der blev anvendt forskellige beregningsmetoder alt efter den omhandlede situation. Den første fastlagte situation er den situation, hvor den eksporterede varetype var identisk eller sammenlignelig med en varetype, der fremstilles på det indiske marked, idet det bemærkes, at Republikken Indien blev valgt som et tredjeland med markedsøkonomi, der tjente som reference for beregningen af normalværdien. I denne situation blev der anvendt forskellige metoder, alt efter om denne type af den pågældende vare blev solgt i repræsentative mængder på det indiske marked. Når den solgte varetype blev solgt i repræsentative mængder på det indiske marked, hvilket konkret vedrørte en varetype, der solgtes af en indisk producent, anvendte Kommissionen nemlig priserne i normal handel. Når den pågældende varetype ikke blev solgt i repræsentative mængder på det indiske marked, hvilket vedrørte alle andre varettyper, der var identiske eller sammenlignelige med de eksporterede varettyper, sondrede Kommissionen desuden mellem, om varetypen blev solgt »i tilstrækkelige mængder« af i hvert fald én indisk producent, hvorefter den i givet fald anvendte salgspriserne i normal handel (herefter »den anden metode«), eller om

varetypen ikke blev solgt, men produceret af i hvert fald én indisk producent, hvorefter den i givet fald beregnede normalværdien på grundlag af produktionsomkostningerne forhøjet med SA&G-omkostningerne og med fortjenesten i forbindelse med denne indiske producents hjemmemarkedssalg i normal handel (herefter »den tredje metode«). Den anden situation er den situation, hvor den eksporterede varetype ikke var identisk eller sammenlignelig med en varetype, der fremstilles på det indiske marked. I denne situation anvendte Kommissionen en normalværdi støttet på salget af alle varetyper af det samme råmateriale (duktilt støbejern eller gråjern) foretaget af indiske producenter på hjemmemarkedet i normal handel.

- 475 I lyset af disse forklaringer skal det fastslås, at de beregninger af normalværdien, som CCCME ønskede aktindsigt i, vedrører salgsprisen samt produktionsomkostningerne, SA&G-omkostningerne og de indiske producenters fortjeneste, fordelt på varetype.
- 476 I det foreliggende tilfælde er oplysninger som produktionsomkostningerne, SA&G-omkostningerne og fortjenesten ifølge deres natur fortrolige som omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 1, eftersom tredjemands kendskab til disse oplysninger, som det er anført i denne bestemmelse, kan give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der har afgivet oplysningerne (jf. præmis 462 ovenfor).
- 477 Det skal under alle omstændigheder fastslås, at disse oplysninger ligesom priserne, eftersom de var omfattet af den fortrolige udgave af Kommissionens spørgeskema, var blevet meddelt fortroligt af parterne i undersøgelsen, hvilket forpligtede de myndigheder, der havde kendskab til disse oplysninger, til at overholde denne fortrolighed, idet de ellers ville tilsidesætte grundforordningens artikel 19, stk. 1 og 5 (jf. præmis 462 ovenfor).
- 478 Den samme konstatering gælder for de andre beregninger, som CCCME ønskede aktindsigt i.
- 479 Eftersom beregningerne af dumpingmargenerne består i en sammenligning af normalværdien med de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenters priser, vedrører disse beregninger således fortrolige oplysninger fra de indiske producenter og de kinesiske eksporterende producenter, hvis priser sammenlignes.
- 480 På samme måde omfatter beregningerne af skaden, og som led heri beregningen af den kinesiske imports virkning på priserne, oplysninger af fortrolig karakter. For det første følger beregningerne af det prisunderbud, som gør det muligt at vurdere importens virkning på varens priser på EU-markedet, af en sammenligning af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenters priser med priserne på lignende mønstre eller varer fra de stikprøveudtagne EU-producenter. For det andet vurderes EU-erhvervsgrenens skade under hensyn til importens indvirkning på EU-erhvervsgrenen. I dette øjemed indsamles og analyseres fortrolige oplysninger fra EU-erhvervsgrenen, dvs. data fra de stikprøveudtagne EU-producenter om priser og de faktorer, der påvirker priserne, om lønomkostninger, lagre, rentabiliteten, likviditetsstrømme, investeringer, investeringsafkast og om evnen til at rejse kapital, for så vidt som de vedrører de mikroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen vurderede. Det samme gælder for EU-erhvervsgrenens producenters oplysninger om produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandele, vækst, beskæftigelse og produktivitet for så vidt angår de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen vurderede.
- 481 Endelig sker beregningerne af skadestærsklen på samme måde ligeledes på grundlag af fortrolige oplysninger, for så vidt som de for deres del følger af en sammenligning mellem eksportpriserne og EU-erhvervsgrenens tilsvarende ikke-skadevoldende priser.

- 482 Det fremgår således af den gennemførte analyse, at alle de beregninger, som CCCME har ønsket aktindsigt i, har fortrolig karakter og dermed fortjener beskyttelse.
- 483 Det skal imidlertid bemærkes, at når oplysningerne ikke kan meddeles, fordi de er af fortrolig karakter, forpligter grundforordningens artikel 19, stk. 2-4, for det første de berørte parter til at fremlægge et ikke-fortroligt sammendrag af disse oplysninger, når dette er muligt, og for det andet Kommissionen til at videregive generelle oplysninger, navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning.
- 484 Det skal således afgøres, om CCCME på grundlag af de oplysninger, som denne sammenslutning modtog, som det kræves i retspraksis, kunne fremlægge oplysninger, der var nyttige for sammenslutningens forsvar.
- 485 Som led i denne undersøgelse skal der tages hensyn til to aspekter, nemlig for det første de oplysninger, som CCCME konkret rådede over, og for det andet denne sammenslutnings egenskab under undersøgelsen (jf. den retspraksis, der er nævnt i præmis 469 ovenfor). Disse aspekter undersøges nedenfor.
- 486 Hvad angår det første af disse aspekter skal det bemærkes, at Kommissionen med hensyn til beregningen af normalværdien – for at beskytte de samarbejdsvillige indiske producenter, men ligeledes de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenters forretningsmæssigt følsomme oplysninger – meddelte CCCME en beskrivelse af den metode til beregning af normalværdien, som var anvendt på de forskellige situationer, der nævnt i præmis 474 ovenfor, og visse indikationer om resultatet af disse beregninger. Kommissionen meddelte således denne sammenslutning, at resultatet befandt sig inden for et interval mellem 3 000-4 000 kinesiske yuan (CNY) og 8 000-9 000 CNY alt efter varetypen. Efter anmodning fra CCCME anførte Kommissionen ligeledes i punkt 61 i sin endelige konklusion og i 67. betragtning til den anfægtede forordning, at summen af de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, som var blevet tilføjet i den tredje metode, udgjorde 1-10% af omsætningen for varer af gråjern og 10-20% af omsætningen for varer af duktilt støbejern.
- 487 Hvad angår beregningerne af dumpingmargenen havde CCCME fået kendskab til Kommissionens metode, dvs., som det fremgår af 92. betragtning til den midlertidige forordning, at Kommissionen beregnede de stikprøveudtagne eksporterende producenters dumpingmargen ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normalværdi for hver type af samme vare i referencelandet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare. Kommissionen beregnede således dumpingmargenen pr. varetype. Den beregnede herefter dumpingmargenen pr. stikprøveudtagen eksporterende producent efter de varettyper, som denne solgte. CCCME blev meddelt, at resultatet af disse beregninger viste dumpingmarginer på mellem 15,5 og 38,1%.
- 488 Med henblik på beregningerne af prisunderbuddet blev CCCME, som det er anført i 127. og 128. betragtning til den midlertidige forordning, meddelt, at Kommissionen havde fastlagt prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de tre stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af uafhængige kunder på EU-markedet, justeret til et »ab fabrik-niveau«, og de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de fem stikprøveudtagne eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis (omkostninger, forsikring og fragt) med passende justeringer for en toldsats på henholdsvis 1,7% pålagt varer af gråjern og 2,7% pålagt varer af duktilt støbejern. Kommissionen

tilføjede, at den foretog prissammenligningen for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled med passende justeringer og fratrukket nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de tre stikprøveudtagne EU-producenters omsætning og viste, at underbudsmargenerne lå på mellem 35,4 og 42,7%, som herefter blev tilpasset, som det er anført i 122. betragtning til den anfægtede forordning.

- 489 Med henblik på de beregninger, der lå til grund for de mikroøkonomiske og makroøkonomiske indikatorer, som gjorde det muligt at vurdere den skade, der var forvoldt EU-erhvervsgrænsen, fik CCCME de samlede tal pr. indikator og pr. år, som er gengivet i 137.-166. betragtning til den midlertidige forordning.
- 490 Hvad endelig angår beregningen af skadestærsklen blev CCCME meddelt, at Kommissionen for at fastsætte den fortjeneste, som med rimelighed kunne forventes for EU-erhvervsgrænsen på normale markedsvilkår, havde undersøgt fortjenesten på salg til uafhængige kunder. Målfortjenesten blev midlertidigt fastsat til 5,3% i overensstemmelse med fortjenesten ved salg til uafhængige kunder salg i 2013. Kommissionen præciserede i denne henseende, at eftersom dumpingimporten steg kraftigt i 2014 for derefter at stabiliseres, fandt den, at fortjenestens niveau i 2013 afspejlede, hvad der med rimelighed kunne forventes under normale konkurrencevilkår, dvs. uden forekomst af dumpingimport. Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris blandt de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, behørigt justeret for importomkostninger og told, som fastlagt ved beregningen af prisunderbud, og den vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris på samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Eventuelle forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi. Resultatet af disse beregninger gav en procentdel på mellem 70,7 og 80,7%.
- 491 Med hensyn til det andet aspekt, der skal tages i betragtning for at afgøre, om CCCME blev meddelt de oplysninger, som var nødvendige for denne sammenslutning for at udøve retten til forsvar, skal det bemærkes, at denne enhed ikke er en stikprøveudtagen eksporterende producent. Sammenslutningen befinder sig således ikke i situationen for operatører, hvis individualiserede oplysninger, som disse selv har meddelt Kommissionen, er blevet anvendt af institutionen i dens beregninger for at foretage de nødvendige konstateringer i henhold til grundforordningen. Kommissionen meddeler hver af disse operatører den beregning, der vedrører den pågældende operatør, hvoraf en del vedrører deres egne oplysninger, som ikke giver fortrolighedsproblemer i forhold til dem, og en anden del vedrører fortrolige oplysninger fra de indiske producenter eller EU-producenterne. Med hensyn til deres egen situation giver disse forklaringer sammen med Kommissionens forklaringer dem mulighed for at få kendskab til den told, som de pålægges, idet forklaringerne skal være så detaljerede og præcise som muligt, således at de i givet fald kan anfægte Kommissionens valg.
- 492 Som det er anført i præmis 58 ovenfor, havde CCCME under undersøgelsen status som interesseret part i grundforordningens forstand. Som led i undersøgelsen handlede CCCME ifølge den præsentation, som denne sammenslutning selv gav ved indledningen af proceduren, som en sammenslutning, der repræsenterer alle kinesiske producenter, som driver virksomhed i den pågældende sektor i Folkerepublikken Kina, dvs. et betydeligt antal virksomheder. Sammenslutningen kan i medfør heraf ikke gøre krav på at indhente alle oplysninger om bestemte kinesiske eksporterende producenter uden disses tilladelse. Den kan endvidere ikke gøre krav på aktindsigt i fortrolige oplysninger fra de indiske producenter og EU-producenterne, hvis beslutning om at samarbejde i undersøgelsen bl.a. afhænger af de garantier om fortrolighed,

som de ydes. Hvis CCCME indrømmedes en aktindsigt, der er så udvidet, som sammenslutningen har ønsket, ville dette ikke være i overensstemmelse med de krav om overholdelse af fortroligheden, som påhviler EU-institutionerne i medfør af grundforordningen.

493 Det følger heraf, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde, som den har gjort, kunne meddele CCCME oplysninger, der både er præcise og i sammenfattet form, for at overholde fortrolighedspligten vedrørende de beregninger, som den havde foretaget.

494 Efter CCCME's kommentarer ændrede Kommissionen i øvrigt sin metode til beregning af normalværdien, navnlig den anden og den tredje metode, dvs. henholdsvis den metode, der finder anvendelse, når den eksporterede varetype er identisk eller sammenlignelig med den varetype, der fremstilles og sælges på det indiske marked i mindre mængder, og den metode, der finder anvendelse, når varetypen ikke sælges, men fremstilles af i hvert fald én indisk producent i stikprøven. Endelig beregnede Kommissionen normalværdien på grundlag af disse sælgeres salgspriser (den anden metode), som det forklares i 66. betragtning til den anfægtede forordning, og ud fra produktionsomkostningerne, forhøjet med SA&G-omkostningerne og fortjenesten forbundet med den pågældende indiske producents hjemmemarkedssalg i normal handel (den tredje metode), som det forklares i 67. betragtning til den anfægtede forordning, i stedet for som tidligere at støtte sig på en normalværdien beregnet på grundlag af hver indisk producents gennemsnitlige produktionsomkostninger til samme vare. CCCME har ligeledes kunnet anfægte beregningen af normalværdien efter denne tredje metode, og nærmere bestemt det forhold, at der er taget hensyn til SA&G-omkostningerne og fortjenesten for en enkelt indisk producent, selv om CCCME's argumentation blev forkastet, som det er anført i 70.-72. betragtning til den anfægtede forordning.

495 På denne baggrund skal det fastslås, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde gyldigt kunne nægte CCCME, som handlede som sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren, den aktindsigt i detaljerne for beregningerne af normalværdien, dumpingmargenerne, den kinesiske imports virkning på priserne, skaden og skadestærsklen, som sammenslutningen havde anmodet om under undersøgelsen, at CCCME med de oplysninger, som den var blevet meddelt, og som er gengivet i præmis 486-490 ovenfor, som en sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren, rådede over de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for, at Kommissionen påtænkte at anbefale indførelsen af endelige foranstaltninger, og at Kommissionen, idet den beskyttede de pågældende oplysningers fortrolighed, gav sammenslutningen mulighed for hensigtsmæssigt at fremsætte sit synspunkt i denne henseende.

496 For at anfægte dette synspunkt har CCCME påberåbt sig to domme.

497 For det første har CCCME påberåbt sig dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), hvori Retten fastslog, at Kommissionen havde tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved at afvise at meddele denne part detaljerne for beregningerne af normalværdien, varetype for varetype, samt resultatet af disse beregninger.

498 Det skal i denne henseende bemærkes, at de faktiske omstændigheder i den sag, der gav anledning til dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), som CCCME har påberåbt sig, er forskellige fra omstændighederne i sagen i det foreliggende tilfælde. For det første vedrørte den førstnævnte sag en stikprøveudtagen eksporterende producent og ikke en sammenslutning, der repræsenterede en hel erhvervsgren som CCCME, som af de grunde, der er anført i præmis 491 og 492 ovenfor, befinder sig i en anderledes situation end en sådan

eksporterende producents situation. For det andet skete Rettens annullation i denne sag under alle omstændigheder i en særlig sammenhæng, hvor producenten i referencelandet, hvis oplysninger blev anvendt i beregningerne, havde givet tilladelse til videregivelse af sine oplysninger, der lå til grund for disse beregninger. Som Kommissionen har anført, underkendte Retten i dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), således, at denne institution havde givet afslag, selv om den operatør, hvorfra oplysningerne stammede, havde accepteret videregivelsen heraf, idet Retten fandt, at institutionen kunne acceptere, hvad operatøren havde accepteret. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, idet navnlig de indiske producenter ikke har givet samtykke til en sådan videregivelse af deres oplysninger.

- 499 For det andet har CCCME påberåbt sig dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), hvori Retten for at annullere den heri anfægtede forordning støttede sig på den omstændighed, at Kommissionen havde afvist at fremlægge oplysninger om beregningen af normalværdien, navnlig kilden til de priser, der blev anvendt for den pågældende vare, samt de faktorer, der påvirkede prissammenligningen.
- 500 Det skal i denne henseende atter fremhæves, at der er forskelle mellem nærværende sag og den sag, der gav anledning til dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372). Sidstnævnte vedrørte nemlig atter en situation for en eksporterende producent, som var omfattet af undersøgelsen, hvilken situation er forskellig fra situationen med en sammenslutning, der repræsenterer en hel erhvervsgren. Denne dom har i øvrigt ikke en sådan rækkevidde, som CCCME har anført. Først og fremmest vedrørte Rettens annullation afslaget på at meddele særlige oplysninger om beregningen af normalværdien, nemlig oplysninger om prisforskellen mellem DL-vinsyre (undersøgelsens genstand) og L+-vinsyre (varen i referencelandet), uden at det i nævnte dom handlede om at meddele selve priserne. Desuden var annullationen begrundet i, at Kommissionens afslag på at meddele disse særlige oplysninger ikke var støttet på en gyldig grund. Kommissionen havde nemlig ikke begrundet afslaget under den administrative procedure. For Retten forklarede Kommissionen endelig, at det var af fortrolighedsgrunde, at de ønskede oplysninger ikke var blevet meddelt. Ifølge Retten kunne en sådan forklaring imidlertid ikke fremsættes for første gang for Retten. Forklaringen skulle have været forelagt sagsøgeren under den administrative procedure. Det fremgår af ovennævnte dom, at Retten ikke udelukkede, at Kommissionen, såfremt den under den administrative procedure havde givet en behørig begrundelse for afslaget på at meddele oplysningerne, kunne have nægtet sagsøgeren aktindsigt i de pågældende oplysninger.
- 501 På grundlag af det ovenstående skal det konkluderes, at CCCME ikke som sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren, kunne få aktindsigt i detaljer om beregningerne af normalværdien, dumpingmargenen, den kinesiske imports indvirkning på priserne og skadestærsklen, eftersom de vedrører oplysninger af fortrolig art. Det fremgår af omstændighederne i den foreliggende sag, at de oplysninger, som denne enhed fik vedrørende de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at vedtage endelige foranstaltninger, gav sammenslutningen mulighed for hensigtsmæssigt at forsvare sine interesse som en sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren.
- 502 Under undersøgelsen anmodede CCCME om, at sammenslutningens advokater fik indsigt i de ovennævnte oplysninger under forudsætning af, at disse advokater overholdt den fortrolighed, der var knyttet til disse oplysninger.

503 Det skal i denne henseende bemærkes, at en sådan metode ikke foreskrives i grundforordningen, hvorved denne forordning, som det er anført i præmis 467 og 468 ovenfor, præcist organiserer, hvad institutionerne og de parter, som råder over de pågældende oplysninger, skal gøre, når oplysningerne er fortrolige. Eftersom institutionerne og de pågældende parter har overholdt de krav, som påhviler dem i denne forbindelse, kan Kommissionens afgørelse om afslag på en sådan aktindsigt ikke kritiseres.

504 Det tredje anbringendes første led skal følgelig forkastes.

– Det tredje anbringendes andet led vedrørende anmodning om meddelelse af beregningerne i sammenfattet form

505 Med det andet led, som er af subsidiær karakter i forhold til det første led, har CCCME anført, at Kommissionen i det mindste burde have fremlagt de af det første led omhandlede beregninger i sammenfattet form, navnlig for det første vedrørende beregningerne af normalværdien, den kinesiske imports indvirkning på priserne og skadestærsklen og for det andet vedrørende skønnet over de makroøkonomiske indikatorer.

506 Kommissionen har gjort gældende, at dette led skal forkastes.

507 Det skal i denne henseende for det første bemærkes, at fremlæggelsen af fortrolige oplysninger i sammenfattet form ikke nødvendigvis gør det muligt at ophæve deres fortrolige karakter. I det foreliggende tilfælde forholder det sig navnlig således hvad angår beregningerne af normalværdien. Kommissionen har i denne forbindelse med føje gjort gældende, at eftersom den for visse varetyper havde anvendt oplysninger fra en enkelt indisk producent, og oplysningerne for andre typer vedrørte højst to eller tre indiske producenter, kunne en sammenfatning af oplysningerne ikke i tilstrækkelig grad sikre, at det var umuligt at identificere disse producenters individuelle oplysninger. Dette gælder ligeledes hvad angår de skøn vedrørende de makroøkonomiske indikatorer, som klagerne havde foretaget hvad angår de resterende producenters situation. I denne forbindelse har Retten tidligere fastslået, at de pågældende EU-producenters skønnede produktion, som Kommissionen har lagt til grund for beregningen af forbruget, med føje er blevet anset for fortroligt, eftersom dette skøn bygger på klagerens kendskab til markedet. Retten har således fastslået, at Kommissionen måtte anses for at have handlet i overensstemmelse med grundforordningen ved blot at fremlægge tallene for den samlede produktion (dom af 25.10.2011, CHEMK og KF mod Rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 231).

508 For det andet skal det fremhæves, som Kommissionen har anført, at de beregninger, der er foretaget med henblik på undersøgelsen, og de fastsættelser, der kræves i medfør af grundforordningen, ikke betyder, at Kommissionen herved i alle tilfælde kommer til at råde over sammenfattede resultater for alle de berørte producenter.

509 Kommissionen anførte således i 24. betragtning til den anfægtede forordning, at de beregninger af prisunderbuddet i sammenfattet form, som CCCME havde anmodet om, ikke fandtes, eftersom prisunderbuddet alene var blevet beregnet pr. varetype pr. eksporterende producent. Hver stikprøveudtagen kinesisk eksporterende producent modtog således beregningerne af prisunderbuddet for hver varetype, som den pågældende eksporterede.

- 510 Kommissionen kan ganske vist være forpligtet til at oprette et dokument for at sikre en parts ret til forsvar (jf. analogt dom af 27.11.2019, Izuzquiza og Semsrott mod Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).
- 511 Denne forpligtelse kan imidlertid ikke udvides til en forpligtelse for Kommissionen til i det foreliggende tilfælde at oprette et dokument for en part som CCCME, dvs. en sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren, med henblik på at give denne sidstnævnte mulighed for at råde over alle de oplysninger, der lå til grund for, at der påtænkte handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, idet Kommissionen ellers ville blive pålagt krav, der går ud over de krav, der er fastsat i grundforordningen vedrørende tilrettelæggelsen af overholdelsen af oplysningernes fortrolighed med henblik på at sikre de interesserede parters ret til forsvar.
- 512 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den mængde oplysninger, som CCCME anmodede om i det foreliggende tilfælde, er af et sådant omfang, at Kommissionen kunne hindres i sine aktiviteter og sin undersøgelse, såfremt den skulle fremlægge alle oplysninger i en form, der alene var udformet til en sådan enheds behov. Det skal i denne henseende bemærkes, at en antidumpingprocedures forskellige faser er underlagt strenge frister. Grundforordningens artikel 6, stk. 9, pålægger således en generel frist for undersøgelserne på 15 måneder. Denne forordnings artikel 7, stk. 1, bestemmer, at midlertidig told pålægges senest ni måneder, efter at der indledes en procedure, og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, skal et forslag om endelig told forelægges senest en måned før, at den midlertidige told udløber.
- 513 CCCME's argumentation til støtte for det andet led giver således ikke mulighed for at ændre den konklusion, som Retten er nået til inden for rammerne af det første led, hvorefter CCCME i det foreliggende tilfælde rådede over de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for, at Kommissionen påtænkte at vedtage endelige foranstaltninger, og denne enhed kunne derfor på hensigtsmæssig vis forsvare sine interesser som en sammenslutning, der repræsenterer den kinesiske erhvervsgren.
- 514 Det tredje anbringendes andet led skal derfor forkastes.

– Det tredje anbringendes tredje led om de øvrige oplysninger, som CCCME havde anmodet om aktindsigt i

- 515 Med det tredje led, som Kommissionen har bestridt, har CCCME opregnet tre typer oplysninger, som denne sammenslutning anser for væsentlige, og som Kommissionen ulovligt nægtede den aktindsigt i.
- 516 Med det første klagepunkt har CCCME foreholdt Kommissionen, at den ikke meddelte sammenslutningen andre oplysninger end de kendetegn, der fremgår af VKN, hvad angår de varer fra de indiske producenter og EU-producenterne, som blev sammenlignet med de importerede varer. CCCME har anført, at denne situation hindrede sammenslutningen i at fastlægge, om der skulle foretages justeringer for at sikre prisernes sammenlignelighed. Sagsøgerne har ligeledes fremsat denne argumentation inden for rammerne af det fjerde anbringendes andet led.
- 517 Til støtte for dette klagepunkt har sagsøgerne påberåbt sig rapporten fra WTO's appelorgan i tvisten »De Europæiske Fællesskaber – Endelige antidumpingforanstaltninger på visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Kina« (WT/DS 397/AB/RW, rapport af 18.1.2016).

- 518 I denne sag fastslog WTO's appelorgan, at »[i] en antidumpingundersøgelse, som omfattede en producent fra et referenceland, [skulle] de eksportører, som [var] genstand for undersøgelsen, ligeledes underrettes om »de konkrete varer, for hvilke normalværdien [blev beregnet]«, idet de ellers ikke [ville] »kunne anmode om de justeringer, som de [fandt] nødvendige««. I nævnte sag var appelorganets opfattelse støttet på den omstændighed, at oplysningerne om normalværdien i denne type undersøgelse blev indhentet fra tredjemand, nemlig producenten i referencelandet. For så vidt som de eksportører, der er genstand for undersøgelsen, ikke har adgang til disse informationer, ved de ikke, om de kan anmode om justeringer for at tage hensyn til forskelle, der berører sammenligneligheden af priserne mellem de eksporterede varer og de varer, som producenten i referencelandet sælger på hjemmemarkedet. Det er ifølge appelorganet ikke tilstrækkeligt at meddele disse producenter de »varekategorier«, som tjente som grundlag for sammenligningen af transaktionerne, ved at videregive varekontrolnumrene. De skal gives alle oplysninger om kendetegnene ved de varer fra producenterne i referencelandet, som er anvendt med henblik på sammenligningen af priser.
- 519 Som det er anført i præmis 419 ovenfor, følger det af retspraksis, at dette organs fortolkninger af antidumpingaftalen ikke er bindende for Retten ved bedømmelsen af den anfægtede forordnings gyldighed (jf. i denne retning dom af 1.3.2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, præmis 54).
- 520 Endvidere bemærkes, at CCCME's fortolkning ikke kan anvendes i det foreliggende tilfælde til at besvare de rejste spørgsmål.
- 521 Den af CCCME omtalte sag vedrører nemlig eksporterende producenter, hvis oplysninger blev taget i betragtning med henblik på dumpingmargenen. I den af CCCME nævnte rapport anførte WTO's appelorgan som begrundelse for at meddele oplysninger om varemodeller, såfremt referencelandsmetoden anvendtes, at normalværdien i en »almindelig« antidumpingundersøgelse normalt beregnes på grundlag af den pågældende eksportørs salg på sit hjemmemarked. Efter denne sammenslutnings opfattelse kan det således antages, at den eksportør, der er genstand for undersøgelsen, har det fornødne kendskab til sine varer, der anvendes til både at fastlægge eksportprisen og normalværdien.
- 522 En eksporterende producent, hvis oplysninger Kommissionen undersøger med henblik på beregningen af dumpingmargenen, er således, såfremt den pågældende meddeles kendetegnene ved varerne fra referencelandet, i stand til at kontrollere, om sidstnævnte varer kan sammenlignes med de varer, som den pågældende selv eksporterer til Unionen, eftersom vedkommende har kendskab til alle parametrene.
- 523 Situationen er imidlertid anderledes i det foreliggende tilfælde, eftersom det var CCCME, der, som det allerede er anført i præmis 445 og 446 ovenfor, handler som repræsentant for hele den kinesiske erhvervsgren, som anmodede om aktindsigt i oplysningerne om varernes kendetegn.
- 524 Selv om denne sammenslutning meddeles disse oplysningerne om varernes kendetegn, giver disse oplysninger ikke sammenslutningen mulighed for at foretage en hensigtsmæssig sammenligning med den pågældende vare, eftersom den principielt ikke råder over de varemodeller, som markedsføres af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, og som er blevet sammenlignet med de indiske varer.
- 525 Det er således ikke godtgjort, at videregivelsen af oplysningerne om kendetegnene ved varerne fra producenterne i referencelandet ville have givet CCCME mulighed for bedre at sikre sin ret til forsvar.

- 526 Som Kommissionen anførte under undersøgelsen, er disse oplysninger under alle omstændigheder fortrolige. Af de samme betragtninger som dem, der er anført i bl.a. præmis 501 ovenfor, skal det følgelig fastslås, at en sammenslutning som CCCME, der repræsenterer en hel erhvervsgren, råder over de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for, at det påtænkes at indføre foranstaltninger, og den har derfor mulighed for hensigtsmæssigt at fremsætte sit synspunkt, når den råder over de varetyper (VKN), som sammenlignes med henblik på de beregninger, som kræves i medfør af grundforordningen.
- 527 Den samme konklusion gælder for meddelelsen af kendetegnene ved EU-erhvervsgrenens varer, hvis priser sammenlignes med priserne på de kinesiske varer med henblik på beregningen af prisunderbuddet, hvorfor det første klagepunkt skal forkastes.
- 528 Med det andet klagepunkt har CCCME anført, at Kommissionen burde have forelagt sammenslutningen beregningerne vedrørende importmængden med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Indien og andre tredjelande samt kildedokumenterne.
- 529 I denne forbindelse fremgår det af sagsakterne, at CCCME under antidumpingproceduren blev oplyst om den metode til beregning af importmængden, som Kommissionen anvendte. S sammenslutningen havde navnlig kendskab til de opførte procentsatser for import med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Indien og andre tredjelande i de tidligere underkoder, som blev anvendt før den generelle KN-kode ex 7325 10 00, der blev indført i 2014, til det faste beløb, der skulle fratrækkes KN-kode ex 7325 99 10 for at opnå importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Indien og andre tredjelande, samt til den procentdel, som skulle trækkes fra den samlede import for at udelukke kloakriste. Eftersom de oplysninger, der blev anvendt til at fastlægge denne import, var udledt af statistikker fremlagt af Eurostat, som er tilgængelige i den offentlige database Comext, havde CCCME desuden rådighed over alle de oplysninger, der var nyttige til at gengive Kommissionens beregninger, som denne sammenslutning havde anmodet om at blive meddelt. På denne baggrund kan det ikke konkluderes, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningen i denne henseende.
- 530 Det er korrekt, at Retten i præmis 207 i dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), som CCCME har påberåbt sig, konkluderede, at retten til forsvar var blevet tilsidesat, idet den anførte, at adgangen til Kommissionens beregninger i denne sag for sagsøgeren udgjorde væsentlige yderligere oplysninger, som ville have givet denne mulighed for at fremsætte mere relevante bemærkninger end dem, den pågældende allerede havde fremsat.
- 531 Den sag, der gav anledning til dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), adskiller sig imidlertid fra det foreliggende tilfælde på to væsentlige punkter.
- 532 Indledningsvis var det vidensniveau, som sagsøgeren havde, lavere end det niveau, som kunne konstateres i det foreliggende tilfælde. I dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), havde sagsøgeren således kun et generelt kendskab til den metode, der blev anvendt ved beregningen af normalværdien for ikke-kongruente varetyper. Sagsøgeren var navnlig uvidende om, hvilket marked og hvilke referencepriser Kommissionen havde anvendt med henblik på at beregne markedsværdien af de justeringer af normalværdien for disse varetyper, der var nødvendige grundet forskellene i de fysiske egenskaber mellem disse varetyper og typerne af tilsvarende varer. På denne baggrund anførte Retten, at hvis sagsøgeren havde været i besiddelse af beregningen af den normale værdi, varetype for varetype, ville selskabet have kunnet sammenligne Kommissionens resultater med sine egne resultater beregnet på grundlag af en

anden metode. Disse omstændigheder er forskellige fra omstændighederne i den foreliggende sag, hvor CCCME havde kendskab til den beregningsmetode, som Kommissionen anvendte, som det er anført i præmis 529 ovenfor.

- 533 Parternes frist til at foretage deres beregninger var endvidere også meget forskellig i forhold til det antal dokumenter, der skulle behandles. I dom af 30. juni 2016, Jinan Meide Casting mod Rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), havde sagsøgeren en meget begrænset frist (syv dage) til at gengive Kommissionens beregninger, som var meget omfangsrige, idet de vedrørte 1645 varetyper. I nærværende sag var de beregninger, der skulle foretages, mere begrænsede, og CCCME modtog de fornødne oplysninger vedrørende den anvendte metode til beregning af importen senest ved vedtagelsen af den midlertidige forordning, som henviser til klagen, hvori visse skøn præciseres, og som CCCME allerede havde adgang til.
- 534 Af disse grunde skal det andet klagepunkt forkastes.
- 535 Med det tredje klagepunkt har CCCME anfægtet, at Kommissionen nægtede sammenslutningen for hver makroøkonomisk indikator, der blev anvendt for at fastlægge skaden for Unionen, at opdele de indsamlede tal i to kategorier, alt efter om de var støttet på reelle data eller på skøn, med henblik på at meddele denne sammenslutning sidstnævnte skøn i sammenfattet form.
- 536 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at CCCME for hver makroøkonomisk indikator, som Kommissionen lagde til grund, under undersøgelsen havde adgang til sammenfattede tal pr. år for hele EU-erhvervsgrenen. Disse sammenfattede tal følger, som det er anført i det første anbringendes andet led, af en samling data, som er fremlagt af klagerne og de stikprøveudtagne EU-producenter, og af klagernes skøn vedrørende de resterende producenter.
- 537 Ifølge CCCME blev sammenslutningens ret til forsvar tilsidesat som følge af Kommissionens afslag på i de indhentede tal at sondre mellem på den ene side tal fra reelle data og på den anden side tal fra skøn.
- 538 Det skal i denne henseende bemærkes, som Kommissionen har anført, at den ikke skal foretage en sådan sondring, når den vurderer Unionens skade, idet sidstnævnte vurderes for hele EU-erhvervsgrenen. Som det er anført i præmis 510 ovenfor, kan Kommissionen imidlertid have pligt til at oprette et dokument, når de interesserede parter ret til forsvar skal sikres som led i en antidumpingundersøgelse, og den skal i henhold til retspraksis – for så vidt det er foreneligt med forretningshemmeligheden – meddele de fornødne oplysninger til varetagelse af de interesserede parter ret til forsvar, idet den i givet fald af egen drift kan vælge en passende måde at give oplysningerne på (jf. i denne retning dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 30).
- 539 I det foreliggende tilfælde skal det imidlertid bemærkes, at de reelle data fra de stikprøveudtagne producenter og de øvrige klager på den ene side og skønnene for de resterende producenter på den anden side er fortrolige, selv om de sammenfattes.
- 540 Som det er anført i præmis 507 ovenfor, fastslog Retten i denne retning i dom af 25. oktober 2011, CHEMK og KF mod Rådet (T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 231), at de pågældende EU-producenters skønnede produktion, som Kommissionen havde lagt til grund for beregningen af forbruget, med føje blev anset for fortroligt, eftersom dette skøn byggede på klagernes kendskab

til markedet. Retten fastslog således, at Kommissionen måtte anses for at have handlet i overensstemmelse med grundforordningen ved blot at fremlægge tallene for den samlede produktion.

- 541 Hvad i det foreliggende tilfælde angår en anmodning om indsigt i forretningsmæssigt følsomme oplysninger om en del af EU-erhvervsgrenen fra en sammenslutning, som repræsenterer alle de kinesiske eksporterende producenter, der driver virksomhed i sektoren, og dem, der i fremtiden vil kunne eksportere til de pågældende varer til Unionen, som det er anført i præmis 445 og 446 ovenfor, skal det fastslås, at denne sammenslutnings kendskab til sammenfattede tal om hele EU-erhvervsgrenen for hver af de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen lagde til grund, var tilstrækkeligt for sammenslutningen til at forsvare sine interesser.
- 542 Det tredje led skal således forkastes, og dermed forkastes det tredje anbringende i det hele.

Det fjerde anbringende vedrørende sammenligneligheden af de priser, der blev anvendt til at beregne dumpingmargenen og analysere skaden

- 543 Det fjerde anbringende består af tre led, som Kommissionen har bestridt.

– Det fjerde anbringendes første led om VKN-metoden

- 544 Med det første led har sagsøgerne anfægtet Kommissionens simplificering under undersøgelsen hvad angår kendetegnene ved de varekontrolnumre, der blev benyttet til at beregne dumpingmargenen og til at analysere skaden.
- 545 Det skal i denne henseende indledningsvis bemærkes, at varekontrolnumrene er de koder, som anvendes i antidumpingundersøgelser for at godtgøre en overensstemmelse mellem varetyper. Under undersøgelsen blev de kontaktede virksomheder anmodet om at inddele deres varer i de kategorier, som disse koder svarer til. Disse koder omhandler kendetegn, som skal beskrive de pågældende varer.
- 546 I det foreliggende tilfælde udelukkede Kommissionen under undersøgelsen visse kendetegn fra de pågældende koder, som, selv om de oprindeligt var knyttet til disse, efter Kommissionens opfattelse ikke var relevante. Det VKN, som de indiske producenter meddelte med henblik på inddeling af deres varer, omfattede således oprindeligt 15 kendetegn. Under undersøgelsen blev alene visse af disse lagt til grund for sammenligningen: et enkelt kendetegn (råmateriale) for tilfælde, hvor den pågældende vare hverken blev fremstillet eller solgt af en stikprøveudtagen indisk producent, og tre kendetegn (råmateriale, belastningsevne og varetype) i de øvrige tilfælde.
- 547 Efter Kommissionens opfattelse er det normal praksis at udelukke visse kendetegn med henblik på sammenligningen, når varetyperne er komplekse, idet denne praksis gør dette muligt at finde en vis overensstemmelse mellem varetyper, som ellers ikke kunne sammenlignes.
- 548 Sagsøgerne har med deres argumentation mod denne tilgang fremsat to klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 549 Med det første klagepunkt har sagsøgerne anført, at de 15 kendetegn, der oprindeligt var knyttet til de relevante VKN, var væsentlige og skulle have været opretholdt under hele undersøgelsen, og at Kommissionen ikke kunne foretage den simplificering, der er nævnt i præmis 546 ovenfor.

- 550 Det skal i denne henseende bemærkes, at når den omhandlede vare omfatter et bredt udvalg af goder, som udviser betydelige forskelle hvad angår deres kendetegn og priser, kan det vise sig nødvendigt at inddele dem i mere eller mindre homogene kategorier (dom af 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory mod Rådet, T-409/06, EU:T:2010:69, præmis 172; jf. ligeledes i denne retning dom af 18.11.2015, Einhell Germany m.fl. mod Kommissionen, T-73/12, EU:T:2015:865, præmis 76).
- 551 Det følger af retspraksis, at denne operation tilsigter at give mulighed for at foretage en rimelig sammenligning af sammenlignelige varer og således undgå en urigtig beregning af dumpingmarginen og skaden som følge af en upassende sammenligning (dom af 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory mod Rådet, T-409/06, EU:T:2010:69, præmis 172).
- 552 Såfremt sagsøgerne ønsker at rejse berettiget tvivl om den tilgang, som Kommissionen har anvendt i denne forbindelse, skal de godtgøre, at den af Kommissionen foreslåede kodificering er åbenbart upassende (jf. i denne retning dom af 4.3.2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory mod Rådet, T-409/06, EU:T:2010:69, præmis 180).
- 553 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne ikke fremlagt nogen oplysning, der konkret godtgør, hvorledes denne kodificering fører til varekategorier, der er åbenbart upassende.
- 554 Når der ikke foreligger sådanne oplysninger, kan sagsøgerne ikke anses for at have godtgjort, at den af Kommissionen anvendte kodificering var åbenbart upassende, og det første klagepunkt skal følgelig forkastes.
- 555 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den ikke fastlagde de samme kendetegn, der var knyttet til varekontrolnumrene, for på den ene side fastlæggelsen af dumping og på den anden side analysen af skaden.
- 556 Det skal i denne forbindelse bemærkes, som det er anført i præmis 550 og 551 ovenfor, at VKN-nomenklaturen anvendes til at identificere de typer kendetegn, som inden for den kategori, som den pågældende vare udgør, gør det muligt at sammenligne priserne og værdierne i forbindelse med undersøgelsen.
- 557 Som Kommissionen har anført, medfører anvendelsen af denne nomenklatur i et tilfælde med et land uden markedsøkonomi, at kendetegnene fra denne nomenklatur ikke nødvendigvis er identiske, alt efter om skaden skal analyseres, eller dumpingmarginen skal fastlægges.
- 558 For at analysere skaden sammenlignes varerne med oprindelse i Folkerepublikken Kina med varer fremstillet i Unionen. Eftersom formålet er at undersøge virkningen af importen af de førstnævnte varer på priserne på de sidstnævnte, skal der for at foretage denne sammenligning være en overensstemmelse mellem de typer, der faktisk sammenlignes.
- 559 I forbindelse med fastlæggelsen af dumping vedrører sammenligningen de eksporterende producenters salgspriser på hjemmemarkedet og priserne på de varer, som de samme eksporterende producenter eksporterer til Unionen. Med henblik på at foretage denne fastlæggelse i det foreliggende tilfælde skulle der tages hensyn til den omstændighed, at Folkerepublikken Kina ikke blev anset for et land, der frembød en markedsøkonomis kendetegn. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), bevirker denne omstændighed, at priserne på det kinesiske hjemmemarked ikke kan anvendes til denne sammenligning.

- 560 Det er i denne sammenhæng, at normalværdien skal beregnes. For at beregne denne normalværdi søger Kommissionen det land blandt de lande med markedsøkonomiske vilkår, som på økonomisk plan befinder sig tættest muligt på Folkerepublikken Kina. I det foreliggende tilfælde er det valgte land Republikken Indien.
- 561 For at foretage ovennævnte sammenligning skal Kommissionen følgelig identificere de varer, som, henset til de kendetegn, der er knyttet til varekontrolnumrene, er tættest på de varer, som de kinesiske eksporterende producenter eksporterer til Unionen. Med henblik på denne identifikation ser Kommissionens tjenestegrene gradvist bort fra de kendetegn, som ikke gør det muligt at finde en overensstemmelse mellem de pågældende varer, indtil de kan identificere de kendetegn, som muliggør en sammenligning.
- 562 I en sådan sammenhæng kan forskellen mellem de varekontrolnumre, der anvendes ved fastlæggelsen af dumping og ved analysen af skaden, forklares med forskellen mellem de varer, der skal sammenlignes, med henblik på at udføre de nødvendige beregninger i disse to henseender.
- 563 Af disse grunde skal det andet klagepunkt forkastes, eftersom Kommissionen ikke kan foreholdes, at den ikke fastlagde de samme kendetegn, der var knyttet til varekontrolnumrene, for på den ene side fastlæggelsen af dumping og på den anden side analysen af skaden.
- 564 Eftersom begge klagepunkter er blevet forkastet, skal det fjerde anbringendes første led forkastes i det hele.

– Det fjerde anbringendes andet led vedrørende manglende oplysninger om de sammenlignede varers kendetegn

- 565 Med det andet led har sagsøgerne anført, at selv om Kommissionen videregav de anvendte varekontrolnumre, gav den ingen information om de varemodeller, der var genstand for sammenligningen, hvilket betød, at sagsøgerne ikke kunne afgøre, om justeringer var nødvendige for at sikre prisernes sammenlignelighed.
- 566 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, ikke har godtgjort, at de deltog i undersøgelsen eller anmodede Kommissionen om at få meddelt de pågældende oplysninger.
- 567 Eftersom CCCME's medlemmer og de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I, ikke satte Kommissionen i stand til at vurdere de problemer, som de kunne opleve uden disse oplysninger i den information, som de blev stillet til rådighed, kan de ikke påberåbe sig det fjerde anbringendes andet led til støtte for søgsmålet, jf. den retspraksis, der er nævnt i præmis 437 ovenfor.
- 568 Hvad endvidere angår dette led, for så vidt som det er rejst af CCCME, skal det bemærkes, at den samme argumentation, som denne enhed har fremsat som led i det tredje anbringendes tredje led, er blevet forkastet i præmis 519-527 ovenfor.
- 569 Følgelig skal det fjerde anbringendes andet led forkastes.

– Det fjerde anbringendes tredje led om justeringen som følge af produktionsomkostningerne til duktilt støbejern

- 570 Med det tredje led har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen burde have tilpasset de indiske priser for at sikre sammenligneligheden med de kinesiske priser. De indiske producenters manglende specialisering i fremstillingen af varer af duktilt støbejern har indvirkning på de produktionsomkostninger, som Kommissionen lagde til grund i forbindelse med sin analyse. Disse omkostninger er klart højere end de kinesiske eksporterende producenters omkostninger som følge af de indiske producenters manglende stordriftsfordele og knowhow.
- 571 Sagsøgerne har i denne forbindelse fremsat to klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 572 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at anmodningen om justering ikke kunne afvises af den grund, som Kommissionen fremsatte, om, at denne institution havde sikret sig, at det indiske salg havde repræsentativ karakter.
- 573 Det skal i denne forbindelse bemærkes, som Kommissionen anførte i 89. betragtning til den anfægtede forordning, at denne institution efterprøvede, om hjemmemarkedssalget af varer af duktilt støbejern fra en enkelt stikprøveudtagen indisk producent, som fremstillede sådanne varer, og hvis priser blev lagt til grund, var repræsentativt i grundforordningens forstand, dvs. om dette salg i overensstemmelse med denne forordnings artikel 2, stk. 2, udgjorde mindst 5% af det samlede salg til Unionen, at salget ikke var tabsgivende, og om det udgjorde normal handel.
- 574 I modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, gør denne efterprøvelse det muligt at fastslå, at for så vidt som hjemmemarkedssalget af varer af duktilt støbejern udgjorde mindst 5% af det samlede salg til Unionen, havde den indiske producent, hvis oplysninger blev anvendt, en vis knowhow og en vis produktionskapacitet, hvilket modsiger indsigelsen om den indiske erhvervsgrens mangel på knowhow og stordriftsfordele med henblik på fremstillingen af duktilt støbejern på grund af en lav produktionsmængde.
- 575 Det første klagepunkt skal derfor forkastes.
- 576 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at det var umuligt at underbygge en anmodning om justering, hvis de hverken havde indsigt i oplysninger vedrørende de indiske producenters produktionsomkostninger eller i et resumé af disse oplysninger. Kommissionen tilsidesatte således den retspraksis, der følger af dom af 8. juli 2008, Huvis mod Rådet (T-221/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:258, præmis 77 og 78), som forbyder, at en person, der fremsætter krav om justering, pålægges en urimelig bevisbyrde.
- 577 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, foretages en passende sammenligning mellem eksportprisen og normalværdien, idet der, i givet fald efter justeringer, tages hensyn til de konstaterede forskelle i de faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed.
- 578 Ifølge retspraksis tilkommer det den part, der fremsætter anmodningen, at godtgøre, at den ønskede justering er nødvendig, for at normalværdien og eksportprisen er sammenlignelige med henblik på fastlæggelse af dumpingmargenen (jf. i denne retning dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

- 579 Det var således sagsøgerne, der i medfør af denne retspraksis skulle godtgøre behovet for justering i det foreliggende tilfælde.
- 580 Det er korrekt, at det af den retspraksis, som sagsøgerne har påberåbt sig, og som er nævnt i præmis 576 ovenfor, kan udledes, at en person, som anmoder om justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, og som skal godtgøre, at den ønskede justering er nødvendig, ikke må pålægges en urimelig bevisbyrde, og at institutionerne skal meddele den pågældende de nødvendige oplysninger.
- 581 I det foreliggende tilfælde kunne sagsøgerne på grundlag af deres kendskab til sektoren, i hvert fald den kinesiske sektor, have underbygget deres anmodning ved at anføre de produktionsmodeller og produktionsmængder, som ikke medførte uforholdsmæssigt store produktionsomkostninger pr. enhed.
- 582 I sin udveksling med Kommissionen anførte CCCME imidlertid blot, at de indiske producenter generelt fremstillede en begrænset mængde duktilt støbejern, og de udledte af denne omstændighed, at deres produktionsomkostninger pr. enhed måtte være uforholdsmæssigt store, og at deres priser således ikke kunne være repræsentative.
- 583 I en sådan sammenhæng, der ligeledes er kendetegnet ved de pågældende oplysningers fortrolighed, var det ikke upassende, at Kommissionen krævede, at CCCME indledningsvis godtgjorde, at anmodningen havde en vis troværdighed og ikke udelukkende var støttet på generelle antagelser.
- 584 Henset til disse betragtninger skal det andet klagepunkt forkastes, og dermed forkastes det fjerde anbringendes tredje led i det hele.
- 585 Det følger heraf, at det fjerde anbringende skal forkastes.

Det femte anbringende vedrørende justeringen for moms

- 586 Med det femte anbringende har sagsøgerne anfægtet Kommissionens justering af normalværdien for moms.
- 587 Det skal indledningsvis bemærkes, at Kommissionen for at afgøre, om der forelå dumping, sammenlignede eksportprisen og normalværdien. Normalværdien beregnes principielt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel i eksportlandet, dvs. Folkerepublikken Kina. Eftersom dette land ikke anses for et land med markedsøkonomi, blev normalværdien i det foreliggende tilfælde imidlertid beregnet på grundlag af de nationale salgspriser i Indien i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- 588 Det fremgår af 79.-81. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde foretog en justering for moms med henblik på at sikre sammenligneligheden af priserne for eksport fra Folkerepublikken Kina og den indiske normalværdi, idet den støttede sig på grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). For så vidt angår eksportprisen lagde Kommissionen, for så vidt som eksportmomsten udgjorde 17% i Folkerepublikken Kina, hvoraf 5% blev refunderet, en eksportpris inklusive en momssats på 12% til grund. For så vidt angår normalværdien tilsigtede Kommissionen, for så vidt som de indiske priser inkluderede moms, at anvende den kinesiske moms på 17%, idet den fratrukk 5% af denne procentdel, på disse priser, under hensyn til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b).

- 589 Det femte anbringende består af to klagepunkter, som Kommissionen har bestridt.
- 590 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), ikke tillader at foretage den beskrevne justering. Ifølge sagsøgerne fremgår det nemlig af ordlyden af denne bestemmelse, at den kun tillader en justering, når omkostninger i normalværdien ikke opkræves eller refunderes ved eksporten. I det foreliggende tilfælde forelå imidlertid ikke »indirekte skatter, som pålægges [den] vare«, der blev solgt i Indien, eller »indirekte skatter, som pålægges [den] vare«, der blev solgt i Folkerepublikken Kina. Kommissionens justering tilsigtede faktisk at rette en situation, hvor der alene er indirekte skatter på eksportsalg fra Folkerepublikken Kina til Unionen, som ikke refunderes. Men ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), tillader ikke, at der foretages en justering for at tage hensyn til denne situation.
- 591 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 2, stk. 10, at der skal foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og normalværdien. Denne sammenligning foretages nemlig i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser.
- 592 Når normalværdien og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed.
- 593 Når justeringen foretages, har den til formål at genoprette symmetrien mellem den normalværdien og eksportprisen for en vare. Denne symmetri er således et nøgleelement, som svarer til behovet for at gøre det muligt at sammenligne priserne som omhandlet i grundforordningens artikel 1, stk. 2 (dom af 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, præmis 42 og 43).
- 594 Grundforordningens artikel 2, stk. 10, opregner de faktorer, på grundlag af hvilke justeringerne kan foretages, herunder importafgifter og indirekte skatter. Nævnte forordnings artikel 2, stk. 10, litra b), bestemmer således, at »[d]er foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Unionen«.
- 595 Grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), præciserer, at der også kan foretages en justering for forskelle i andre faktorer, som ikke er omhandlet under artikel 2, stk. 10, litra a)-j), hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, navnlig hvis kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer.
- 596 Det skal endvidere bemærkes, at den vide skønsbeføjelse, som institutionerne har på antidumpingområdet, finder anvendelse på de faktiske omstændigheder, som begrundes, at den anvendte metode for sammenligning er rimelig, idet rimelighedsbegrebet skal konkretiseres af institutionerne i det konkrete tilfælde ud fra den relevante økonomiske kontekst (jf. i denne retning dom af 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, præmis 41).

- 597 I det foreliggende tilfælde skal det for det første bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), ikke udtrykkeligt tilsigter en justering af normalværdien i referencelandet for at tage hensyn til eksportmoms i det land, hvorfra dumpingimporten hidrører. Selv om Kommissionen begik en retlig fejl ved anvendelsen af denne bestemmelse, har denne fejl under omstændighederne i den foreliggende sag ikke haft afgørende indflydelse på resultatet af dens vurdering af den sag, den var forelagt, for så vidt som grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), tillader, at Kommissionen foretager en sådan justering med henblik på at genoprette symmetrien mellem normalværdien og eksportprisen på den pågældende vare og at sikre en rimelig sammenligning af disse to værdier.
- 598 For det andet skal det bemærkes, at Kommissionens valg om i det foreliggende tilfælde at sammenligne normalværdien og eksportprisen »inklusive moms« ikke kan kritiseres, idet denne institution har en vid skønsbeføjelse hvad angår den anvendte metode for sammenligning.
- 599 I dom af 16. december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet (T-423/09, EU:T:2011:764), anerkendte Retten, at en sådan metode for sammenligning mellem normalværdien og eksportprisen for visse magnesiasten med oprindelse i Folkerepublikken Kina var rimelig. Den fastslog således, at det var uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn, at Rådet havde fundet, at sammenligningen mellem normalværdien og eksportprisen i den foreliggende sag på et grundlag »inklusive moms« udgjorde en rimelig sammenligningsmetode, eftersom nævnte sammenligning var blevet foretaget under overholdelse af kravet om symmetri mellem den normalværdien og eksportprisen i samme handelsled for samtidige salg såvel til hjemmemarkedet som til eksport, der alle var underlagt anvendelsen af en momssats på 17%.
- 600 Eftersom Kommissionen havde ret til at fastlægge en eksportpris inklusive moms, idet Folkerepublikken Kina anvender en eksportmoms på 17%, hvoraf 5% refunderes, var det i det foreliggende tilfælde således berettiget, at den justerede normalværdien ved at tillægge den moms med en »nettosats« på 12% med henblik på at genoprette symmetrien mellem disse to værdier.
- 601 Af disse grunde skal det første klagepunkt forkastes.
- 602 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anført, at den pågældende justering ikke kunne foretages, når Kommissionen anvendte referencelandsmetoden. Denne metode tilsigter nemlig at undgå, at der tages hensyn til gældende priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, hvor priser og omkostninger sædvanligvis ikke fremstår som et normalt resultat af markeds kræfternes spil. Eftersom Kommissionen anså momsrefusionsordningen for at være en generel fordrejning i den kinesiske økonomi, som er til hinder for, at landets økonomi indrømmes status som markedsøkonomi, var det netop et forhold, som denne institution ikke skulle tage hensyn til. Med andre ord har sagsøgerne anført, at den angivelige fordrejning som følge af momsordningen allerede var afhjulpet ved referencelandsmetoden.
- 603 Det skal i denne henseende bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), at i tilfælde af import med oprindelse i et land, der som Folkerepublikken Kina ikke har markedsøkonomi, beregnes normalværdien principielt på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, i det foreliggende tilfælde Republikken Indien.

- 604 I henhold til retspraksis tilsigter grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), at undgå, at der tages hensyn til gældende priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, hvor priser og omkostninger sædvanligvis ikke fremstår som et normalt resultat af markeds kræfternes spil (jf. dom af 28.2.2018, Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).
- 605 Dette betyder imidlertid ikke, at den således beregnede normalværdi ikke kan justeres. Der er nemlig intet i grundforordningen, der indikerer, at denne forordnings artikel 2, stk. 7, litra a), fastsætter en generel undtagelse fra kravet om justeringer i henhold til samme forordnings artikel 2, stk. 10, med henblik på sammenligneligheden.
- 606 I et tilfælde, hvor institutionerne som i det foreliggende tilfælde fastsætter værdien under anvendelse af referencelandsmetoden, skal de i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, således i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer tage behørigt hensyn til de konstaterede forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed.
- 607 Såfremt der påtænkes justering af normalværdien, skal grundforordningens artikel 2, stk. 10, imidlertid fortolkes i lyset af og i sammenhæng med samme forordnings artikel 2, stk. 7, litra a). For at denne sidstnævnte bestemmelse ikke fratages sin effektive virkning, må de foretagne justeringer i institutionernes analyse ikke omfatte forhold, som i dette land, i det foreliggende tilfælde Folkerepublikken Kina, ikke er et normalt resultat af markeds kræfternes spil (jf. i denne retning generaladvokat Mengozzis forslag til afgørelse Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet, C-376/15 P og C-377/15 P, EU:C:2016:928, punkt 102).
- 608 I det foreliggende tilfælde bevirker anvendelsen på normalværdien af den momsats, der fandt anvendelse i Folkerepublikken Kina, ikke, at der indførtes eller blev genindført et fordrejende element fra den kinesiske ordning i den beregning af normalværdien, der blev foretaget på grundlag af referencelandsmetoden.
- 609 Selv om Kommissionen i de tekster, som sagsøgerne har fremlagt, kunne anse den kinesiske momsordning for at skabe fordrejninger, skyldtes dette alene, som denne institution har anført, den måde, hvorpå Folkerepublikken Kina anvendte eksportmoms, idet den foreskrev refusion af denne moms for visse varer og ikke for andre.
- 610 Henset til samtlige disse betragtninger skal det andet klagepunkt forkastes, og dermed forkastes det femte anbringende i det hele.

Det sjette anbringende om SA&G-omkostningerne og fortjenesten

- 611 Med det sjette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen for at fastlægge normalværdien for varetyper, som ikke solgtes af de tre stikprøveudtagne indiske producenter, men blev fremstillet af i hvert fald én af disse, ikke kunne anvende de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der er forbundet med denne producents hjemmemarkedssalg i normal handel.
- 612 Efter sagsøgernes opfattelse kan Kommissionen ikke begrunde sit standpunkt med støtte i grundforordningens artikel 2, stk. 6, som den gjorde i 71. betragtning til den anfægtede forordning. Denne bestemmelse gælder nemlig kun for selskaber, som har status som selskab, der opererer under markedsøkonomiske vilkår i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b).

- 613 Kommissionen har gjort gældende, at anbringendet skal forkastes. Kommissionen har præciseret, at for så vidt som sagsøgerne har tilsigtet at påberåbe sig et nyt anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, skal dette anbringende afvises, eftersom det først blev fremsat i replikken.
- 614 Det skal i denne forbindelse indledningsvis bemærkes, at Kommissionen ikke har fremstillet sagsøgernes argumentation korrekt. De har nemlig gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), hvilken bestemmelse angiver, hvordan normalværdien skal beregnes, når referencelandsmetoden anvendes. Efter sagsøgernes opfattelse udelukker grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), således, at Kommissionen kan støtte sig på nævnte forordnings artikel 2, stk. 6, som fastsætter reglerne for beregningen af SA&G-omkostningerne og fortjenesten, idet denne bestemmelse kun finder anvendelse på import med oprindelse i et land med markedsøkonomi eller på selskaber fra et land uden markedsøkonomi, hvorom det er besluttet, at de kunne blive indrømmet markedsøkonomisk behandling i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Denne argumentation blev fremsat i stævningen og kan følgelig antages til realitetsbehandling.
- 615 Det skal bemærkes, at når en varetype ikke blev solgt af de tre stikprøveudtagne indiske producenter, men mindst en af dem fremstillede denne varetype, anvendte Kommissionen, som den anførte i 67. betragtning til den anfægtede forordning, en værdi beregnet som led i beregningen af normalværdien. Denne værdi blev beregnet på grundlag af denne indiske producents produktionsomkostninger forhøjet med SA&G-omkostningerne samt med den fortjeneste, der er knyttet til denne producents hjemmemarkedssalg i normal handel.
- 616 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, fastsættes »[b]eløbene til dækning af [SA&G-omkostningerne] samt fortjeneste [...] på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare«. Andre metoder opregnes herefter i denne bestemmelse, såfremt beløbene ikke kan beregnes på denne måde.
- 617 Sagsøgerne har ikke anfægtet, at Kommissionen, såfremt grundforordningens artikel 2, stk. 6, blev anvendt, kunne lægge SA&G-omkostningerne og fortjenesten for den eneste indiske producent, der fremstillede de omhandlede varetyper, til grund i overensstemmelse med denne bestemmelse. De har anført, at grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, ikke finder anvendelse i et tilfælde som det foreliggende, hvor normalværdien i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 7, litra a), beregnes efter referencelandsmetoden.
- 618 Det skal i denne henseende bemærkes, som sagsøgerne har anført til støtte for deres argumentation, at det følger af retspraksis, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), bestemmer, at normalværdien ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi som en undtagelse fra de bestemmelser, som er fastsat i samme artikels stk. 1-6, principielt fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi (dom af 19.7.2012, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, præmis 66).
- 619 Det fremgår af ordlyden og opbygningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, at fastsættelsen af normalværdien af varer fra Folkerepublikken Kina ifølge bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, er begrænset til specifikke individuelle tilfælde, som ikke foreligger i den foreliggende sag, og hvor de pågældende producenter, hver for deres eget vedkommende, har

fremSAT velbegrandede krav i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i nævnte forordnings artikel 2, stk. 7, litra c) (dom af 23.10.2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures og Zhejiang Yankon mod Rådet, T-255/01, EU:T:2003:282, præmis 40).

- 620 Formålet er at undgå, at der tages hensyn til priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, for så vidt som disse priser og omkostninger sædvanligvis ikke fremstår som et normalt resultat af markedskræfternes spil (dom af 19.7.2012, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, præmis 66).
- 621 Det følger heraf, at Kommissionen ikke kan fravige kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), for at beregne normalværdien, dvs. at den i overensstemmelse med denne bestemmelse skal beregne normalværdien »på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et tredjeland med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen«.
- 622 Når dette er sagt, skal det bemærkes, at ud over kilden til de priser og omkostninger, der skal lægges til grund, hvilken kilde svarer til et tredjeland med markedsøkonomi, som Kommissionen har valgt, nemlig i det foreliggende tilfælde Republikken Indien, og den rækkefølge for anvendelsen af de opregnede metoder, som skal overholdes af Kommissionen som fastslået i retspraksis (jf. i denne retning dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 24-26), giver grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), ikke indikationer om reglerne for beregningen af priserne eller den beregnede værdi i referencelandet hvad angår SA&G-omkostningerne og fortjenesten.
- 623 Det er i denne sammenhæng ikke udelukket, at Kommissionen kan gengive visse metodologiske elementer, der er indeholdt i grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, forudsat at de ikke er åbenbart upassende, og at de ikke bevirker en genindførelse af de parametre i oprindelseslandet, som ikke sædvanligvis fremstår som et normalt resultat af markedskræfternes spil.
- 624 I det foreliggende tilfælde er de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der er lagt til grund for beregningen af normalværdi, som beregnes for en varetype af duktilt støbejern og to varetyper af gråjern, oplysningerne og fortjenesten for en indisk producent, som fremstillede de pågældende varer, hvilke varers produktionsomkostninger følges er lagt til grund.
- 625 Henset til den vide skønsbeføjelse, som Kommissionen er indrømmet vedrørende antidumping, kan det ikke anses for at være åbenbart upassende, at denne institution tilføjede SA&G-omkostningerne og den fortjeneste, der var knyttet til denne producents salg, til producentens produktionsomkostninger. Endvidere bevirkede denne hensyntagen til udelukkende denne indiske producents SA&G-omkostninger og fortjeneste ikke en genindførelse af Folkerepublikken Kinas parametre, som sædvanligvis ikke fremstod som et normalt resultat af markedskræfternes spil.
- 626 Det sjette anbringende skal følgelig forkastes.

Om anmodningen om en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse

- 627 Med henblik på det første anbringende har sagsøgerne anmodet Retten om som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse at pålægge Kommissionen at fremlægge oplysninger, som de allerede havde anmodet denne institution om under undersøgelsen, dvs. beregninger og kildedata vedrørende omfanget af dumpingimporten, skaden og de kinesiske og indiske eksporterende producenters dumpingmargen.
- 628 Det skal i denne henseende bemærkes, at det ifølge retspraksis tilkommer Retten at vurdere, om der er behov for foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse (jf. dom af 9.3.2015, Deutsche Börse mod Kommissionen, T-175/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:148, præmis 417 og den deri nævnte retspraksis).
- 629 I det foreliggende tilfælde er oplysningerne i sagsakterne tilstrækkelige til, at Retten kan træffe afgørelse, idet den hensigtsmæssigt har kunnet afgøre sagen på grundlag af de påstande, anbringender og argumenter, som er fremsat under sagens behandling, og under hensyn til de dokumenter, som parterne har fremlagt.
- 630 Det følger heraf, at anmodningen om en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse skal forkastes, og at Kommissionen derfor skal frifindes i det hele, uden at det er fornødent at tage stilling til Kommissionens indsigelse vedrørende formaliteten eller den virksomme karakter af alle de klagepunkter, der er forkastet med hensyn til realiteten.

Sagsomkostninger

- 631 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges disse at bære deres egne omkostninger og at betale Kommissionens og intervenienternes omkostninger i overensstemmelse med disses påstande herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Udvidede Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 19. maj 2021.

E. Coulon
Justitssekretær

Afdelingsformand

Indhold

Sagens baggrund	2
Retsforhandlinger og parternes påstande	3
Retlige bemærkninger	4
Formaliteten	4
Stævningens manglende klarhed og præcision	5
Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af CCCME i eget navn ...	6
– Søgsmålskompetencen	7
– Søgsmålsinteressen	11
Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af CCCME på vegne af medlemmerne, og formaliteten vedrørende argumenterne fremsat til støtte for dette søgsmål	12
– Manglende repræsentativ karakter	12
– Den anfægtede forordnings art	14
– Medlemmer, som ikke indgik i stikprøven	16
– Begrænsning af de argumenter, som kan påberåbes	17
Formaliteten vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt af de øvrige juridiske personer, hvis navne fremgår af bilag I	18
Konklusion vedrørende formaliteten	19
Realiteten	19
Omfanget af domstolsprøvelsen	20
Det første anbringende om fastlæggelsen af en skade og en årsagsforbindelse	20
– Det første anbringendes første led om beregningen af importmængden	20
– Det første anbringendes andet led om de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen anvendte for at fastlægge den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen	28
– Det første anbringendes tredje led om EU-producenternes rentabilitet	33
– Det første anbringendes fjerde led om de stikprøveudtagne EU-producenter	35
ECLI:EU:T:2021:278	81

– Det første anbringendes femte led om inkluderingen af koncerninterne priser i beregningen af EU-erhvervsgrenens omkostninger	38
– Det første anbringendes sjette led om hovedsageligt forskellen i den praksis, der tilregnes de eksporterende producenter, alt efter om de var indiske eller kinesiske . . .	39
Det andet anbringende vedrørende årsagsforbindelsen	40
– Det andet anbringendes første led om, at stigningen i dumpingimporten og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation ikke skete samtidigt	41
– Det andet anbringendes andet led om behovet for at analysere skaden pr. segment . .	45
– Det andet anbringendes tredje led om importpriserne og prisunderbuddets størrelse.	49
Det tredje anbringende om afslag på aktindsigt i visse oplysninger	53
– Formaliteten vedrørende det tredje anbringende	53
– Sammenhængen mellem retten til forsvar og fortrolighedspligten	55
– Det tredje anbringendes første led vedrørende aktindsigt i Kommissionens beregninger	58
– Det tredje anbringendes andet led vedrørende anmodning om meddelelse af beregningerne i sammenfattet form	64
– Det tredje anbringendes tredje led om de øvrige oplysninger, som CCCME havde anmodet om aktindsigt i	65
Det fjerde anbringende vedrørende sammenligneligheden af de priser, der blev anvendt til at beregne dumpingmargenen og analysere skaden	69
– Det fjerde anbringendes første led om VKN-metoden	69
– Det fjerde anbringendes andet led vedrørende manglende oplysninger om de sammenlignede varers kendetegn	71
– Det fjerde anbringendes tredje led om justeringen som følge af produktionsomkostningerne til duktilt støbejern	72
Det femte anbringende vedrørende justeringen for moms	73
Det sjette anbringende om SA&G-omkostningerne og fortjenesten	76
Om anmodningen om en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse	79
Sagsomkostninger	79